

Λιλιόνα

**Μόνον Εκείνος θα
μπορούσε να γίνει ο
Σωτήρας μας, σελ. 8**

Τι αλήθειες μαθαίνουμε σχετικά με
το σώμα από την Ανάσταση; σελ. 14

Εύρεση ελευθερίας από τα βάρη της
σεξουαλικής κακοποίησης, σελ. 22

Μάθετε τους εχθρούς σας: πώς να
αντισταθείτε σε τέσσερις από τις
στρατηγικές του Σατανά, σελ. 30

Εργάτες σηκώνουν μία πινακίδα στην τοποθεσία κατασκευής του Ναού στη Βέρνη της Ελβετίας. Ο ναός αφιερώθηκε τον Σεπτέμβριο του 1955 από τον Πρόεδρο Ντέιβιντ ΜακΚέι. Ήταν ο πρώτος ναός που οικοδομήθηκε εκτός Βορείου Αμερικής και ο πρώτος που παρουσίασε τις διατάξεις σε γλώσσες εκτός από Αγγλικά.

Φωτογραφία κατόπιν αδείας από τη Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

- 4** **Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας: Ο δίκαιος θα ζήσει με πίστη**
Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ
- 7** **Μήνυμα Επισκεπτριών Διδασκαλιστών: Όρκος και διαθήκη της Ιεροσύνης**

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
Οι τρεις Μαρίες στο μνήμα, υπό William-Adolphe Bouguereau

ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ

- 8** **Η Εξιλώση του Σωτήρος: θεμέλιο της αληθινής χριστιανοσύνης**
Από τον Πρεσβύτερο Ρόμπερτ Χέιλς
Επειδή Εκείνος ζει, όλοι μας θα ζήσουμε ξανά.
- 14** **Η ανάσταση του Ιησού Χριστού και οι αλήθειες σχετικά με το σώμα**
Από τον Ντέιβιντ Έντουαρντς
Η ανάσταση του Ιησού Χριστού μάς διδάσκει βασικές αλήθειες για την αιώνια και ιερή φύση του σώματος.
- 22** **Μία γέφυρα για ελπίδα και ίαση**
Από τη Νάνον Τέιλλυ
Πώς μπορείτε εσείς ή ένα αγαπημένο πρόσωπο να βρείτε ειρήνη, ελπίδα και ίαση μετά από κάτι τόσο κακό και τραυματικό, όσο η σεξουαλική κακοποίηση;

- 28** **Το παλιό οικογενειακό άλμπουμ: η δύναμη των οικογενειακών ιστοριών**
Από την Αμνερίς Πουσκασού
Οι ιστορίες και η ζωή των προγόνων μου εξακολουθούν να με ενδυναμώνουν.
- 30** **Ο πόλεμος συνεχίζεται**
Από τον Πρεσβύτερο Λάρρυ Λώρενς
Ο Πρεσβύτερος Λώρενς μιλά για τέσσερις από τις στρατηγικές του Σατανά και πώς να αντισταθούμε σε αυτές.

ΤΜΗΜΑΤΑ

- 20** **Μουσική: Ελάτε, ελάτε προς Αυτόν**
Από τους Στήβεν Τζόουνς και Μάικλ Μούντυ
- 38** **Πορτρέτα πίστης: Σκαϊντρίτε Μπόκουμα**
- 40** **Φωνές των Αγίων των Τελευταίων Ημερών**
- 80** **Μέχρι να Ξανασυναντηθούμε: Η δύναμη του Θεού**
Από τον Πρεσβύτερο Μπρους ΜακΚόνκι

44 Κατανοώντας την Πατριαρχική Ευλογία σας

Από την Άλλι Αρνέλ και τη Μάργκαρετ Γουίλντεν
 Οι πατριαρχικές ευλογίες είναι όπως οι προσωπικοί οδικοί χάρτες μας. Εδώ υπάρχουν μερικές συμβουλές για την πλοήγηση στους δικούς σας.

48 Προετοιμασία για ένα νέο ταξίδι

Από την Καρίνα Μάρτινς Περέιρα Κορρέια ντε Λίμα
 Αμφιβολίες και φόβοι με βασάνιζαν σχετικά με το να ξεκινήσω τη δική μου οικογένεια. Πώς μπορούσα να βρω ειρήνη;

Δείτε εάν μπορείτε να βρείτε τη Λιαχόνα που είναι κρυμμένη σε αυτό το τεύχος.
 Υπόδειξη: Λάμπει;

50 Πώς μπορώ να μελετήσω στον νου μου και με την καρδιά μου;

Ποιος είναι ο τρόπος του Κυρίου για να βρω απαντήσεις στις ερωτήσεις μου και να κατανοήσω καλύτερα τις γραφές;

52 Εξατομικεύστε τη μελέτη σας του Ευαγγελίου

Μάθετε πώς μπορείτε να ωφεληθείτε καλύτερα από τη μελέτη σας του Ευαγγελίου.

56 Απαντήσεις από ηγέτες της Εκκλησίας: Πώς να βρω αληθινή γαλήνη

Από τον Πρεσβύτερο Κουέντιν Κουκ

57 Ξεχασμένα βιβλία, μαρτυρία που που τη θυμόμαστε

Από την Άμπιγκιλ Φέρρερ

58 Τον είδαν

Διαβάστε αυτές τις μαρτυρίες για τον ανεστημένο Σωτήρα και δείτε πώς μπορείτε να είστε μάρτυρας της ανάστασής Του, επίσης.

62 Ο χώρος μας

63 Αφίσα: Εμπρός, χριστιανοί στρατιώτες

64 Ερωτήσεις και απαντήσεις
Πώς μπορώ να ξέρω ότι ο Θεός ακούει τις προσευχές μου;

66 Ο Αντρέι και η κακή λέξη

Από την Τζούλυ Ντόναλντσον
Μια μικρή κακή λέξη δεν κάνει και πολύ κακό, σωστά;

68 Απαντήσεις από έναν Απόστολο: Πώς μπορώ να βοηθήσω την οικογένειά μου να είναι δυνατή

Από τον Πρεσβύτερο Ντέβιντ Μπέντναρπ

69 Προετοιμάζετε για τον Ναό κάθε μέρα

Από την Τζού Τζόουνς
Μάθετε για το πώς η αδελφή Τζόουνς πραγματοποίησε έναν σημαντικό στόχο.

70 Η Αστερούλα λάμπει

Από την Τζέιν ΜακΜπράντ
Η Αστερούλα ήταν αγχωμένη, διότι θα πήγαινε στην Προκαταρκτική για πρώτη φορά. Θα μπορούσε να βρει μια φίλη;

72 Να είστε το φως!

Από την Ελίζαμπεθ Πίνμποροου
Οκτώ τρόποι να είστε μια καλή φίλη.

73 Μορφές Ιστορίας της Εκκλησίας: Διάδοση του Ευαγγελίου

74 Σκεπτόμενη τον Ιησού

Από την Λίντσεϊ Τάννερ
Η Μία μαθαίνει για τη μετάληψη.

76 Ιστορίες του Ιησού: Ο Ιησούς μάς έδωσε τη μετάληψη

Από την Κιμ Γουέμπ Ρηντ

79 Κρίνα του Πάσχα

Διεθνές περιοδικό της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Η Πρώτη Προεδρία: Τόμας Μόνσον, Χένρυ Αιρινγκ, Ντίτερ Ούχεντορφ

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων: Ράσελ Νέλσον, Ντάλλιν Όουκς, Ράσελ Μπάλλαρντ, Ρόμπερτ Χέιλι, Τζέφρυ Χόλλαντ, Ντέιβιντ Μπέντναρ, Κουέντιν Κουκ, Τοντ Κριστόφορσον, Νιλ Άντερσον, Ρόναλντ Ράσμιπταν, Γκάρι Στήβενσον, Ντέιλ Ρένλαντ

Συντάκτης: Τζόζεφ Σιτάτι

Βοηθοί συντάκτου: Ράνταλ Μπένετ, Κάρολ ΜακΚόνκι

Σύμβουλοι: Μπράιαν Αστον, Τζην Μπίνγκαμ, ΛεΓκραντ Κέρτις νεότερος, Κριστόφελ Γκόλντεν, Ντάγκλας Χολμς, Έριχ Κοπίσκι, Λάρρυ Λώρενς, Κάρολ Στήβενς

Διευθύνων Σύμβουλος: Πήτερ Έβανς

Διευθυντής των περιοδικών της Εκκλησίας:

Άλαν Λόιμποργκ

Διευθυντής επιχείρησης: Γκαρφ Κάνον

Διευθύνων συντάκτης: Άνταμ Όλσον

Βοηθός διευθύνων συντάκτης: Ράιαν Ραπ

Βοηθός εκδόσεων: Κρεμίλντα Αμαράλ

Συνταξη και διορθωση: Μπέθανι Μπαρθόλομιου, Μπρίταν Μπίτι, Ντέιβιντ Ντίξον, Ντέιβιντ Έντσοαρντς, Μάθιου Φλίτον, Λόρι Φούλερ, Γκάρετ Γκαρφ, ΛαΡένε Πόρτερ Γκοντ, Σάρλοτ Λάρκαμπαλ, Μάικλ Μόρρις, Έρικ Μάντοκ, Σάλυ Τζόνσον, Σντεκίρκ, Τζόσουα Πέρκυ, Γιαν Πίμμπορου, Ρίτσαρντ Ρόμνυ, Μάντυ Ανν Σέλου, Μαρίσα Γουίντισον

Διευθύνων καλλιτεχνικός σύμβουλος:

Τζ. Σκοτ Κνουόντσεβ

Καλλιτεχνικός διευθυντής: Ταντ Πήτερσον

Σχέδιο: Τζάνετ Αντριους, Φέι Αντριους, Κίμπαλ Μπος, Τόμας Τσάλντ, Ντέιβιντ Γκρην, Κολίν Χίνκλι, Έρικ Τζόνσον, Σούζαν Λόφγκρεν, Σκοτ Μούι, Μαρκ Ρόμπισον, Ρέιτσελ Σμιθ, Μπραντ Τίρι, Νικόλ Γουόκερχορστ

Συντονιστής πνευματικής ιδιοκτησίας:

Κολέτ Νεμπέκερ Ον

Διευθύντρια παραγωγής: Τζέιν Ανν Πίτερς

Παραγωγή: Γκλέν Αντέρ, Κόνι Μπούσορτ Μπριντζ, Τζούλι Μπάρντρετ, Μπράιαν Γκάιγκι, Τζίνι Νίλσον, Γκέιλ Τέιτ Ράφρεττ, Ντίρεκτ Ρίτσαρντσον

Προτύπωση: Τζόσουα Ντέννις, Έιμον Χάρρις

Διευθυνση εκτυπώσεων: Στήβεν Λιούις

Διευθυντής διανομής: Τρόυ Βελίνγκα

Για συνδρομές και τιμές εκτός Ηνωμένων Πολιτειών και Καναδά, πηγαίστε στο store.lds.org ή επικοινωνήστε με το τοπικό σας κέντρο διανομής της Εκκλησίας ή τον ηγέτη τομέως ή κλάδου.

Υποβάλλετε χειρόγραφα και απορίες, στο [liahona.lds.org](mailto:liahona@lds.org), με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στο liahona@ldschurch.org ή με κανονικό ταχυδρομείο στο *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Η *Λιαχόνα* (ένας όρος στο Βιβλίο του Μόρμον που σημαίνει «πεύδη» ή «κατευθυντής») εκδίδεται στα Αλβανικά, Αρμενικά, Μπασκικά, Βουλγαρικά, Καμποτζικά, Σαμπουάνο, Κινεζικά, Κινεζικά (απλοποιημένα), Κροατικά, Τσεχικά, Δανικά, Ολλανδικά, Αγγλικά, Εσθονικά, Φιτζι, Φινλανδικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ουγγρικά, Ισπανικά, Ινδονησιακά, Ιταλικά, Ιαπωνικά, Κιρμιμπίτι, Κορεατικά, Λεττονικά, Λιθουανικά, Μαλγασικά, γλώσσα νήσων Μάρσαλ, Μογγολικά, Νορβηγικά, Πολωνικά, Πορτογαλικά, Ρουμανικά, Ρωσικά, Σαμίτα, Σλοβενικά, Ισπανικά, Σουαχίλι, Σουηδικά, Ταγκαλόγκ, Ταϊλάνδικα, Ταϊλανδικά, Τονγκικά, Ουκρανικά, Ουρτούκ και Βιετναμικά. (Η συχνότητα ποικίλλει ανά γλώσσα.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα. Printed in The United States of America

Πληροφορίες περί πνευματικών δικαιωμάτων: Εκτός και αν υποδεικνύεται διαφορετικώς, τα άτομα μπορούν να αντιγράψουν υλικό από τη *Λιαχόνα* προς δική τους προσωπική, μη εμπορική χρήση (για κλήσεις της Εκκλησίας επίσης). Αυτό το δικαίωμα μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε. Το οπτικό υλικό δεν μπορεί να αντιγραφεί, αν υποδεικνύονται περιορισμοί στη σημείωση αναφοράς πηγής μαζί με το έργο τέχνης. Ερωτήσεις περί πνευματικών δικαιωμάτων θα πρέπει να απευθύνονται στο Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Ηλεκτρονική διεύθυνση [e-mail]: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2017 Vol. 13 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Greek (ISSN 1553-2194) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ιδέες για την οικογενειακή βραδιά

Το τεύχος αυτό περιέχει άρθρα και δραστηριότητες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την οικογενειακή βραδιά. Οι ακόλουθες είναι δύο παραδείγματα.

«Τον είδαν», σελίδα 58: Αφού διαβάσετε το άρθρο ως οικογένεια, θα μπορούσατε να συζητήσετε τρόπους με τους οποίους μπορείτε να είστε μάρτυρες του Χριστού ακόμη και χωρίς να Τον βλέπετε σωματικώς. Θα μπορούσατε να σκεφθείτε ιδέες για να πλησιάσετε τον Σωτήρα, όπως την εύρεση ευκαιριών να υπηρετήσετε πρόσφυγες στην κοινότητά σας, να μάθετε για τη ζωή του Σωτήρος κατά τη διάρκεια μελέτης των γραφών, ή να προσεγγίσετε έναν φίλο σε ανάγκη. Θα μπορούσατε επίσης να δείτε το βίντεο που βρίσκεται στο mormon.org/easter και να συλλογισθείτε τη σημασία του Χριστού και της Αναστάσεώς Του στη ζωή μας.

«Προετοιμάζεστε για τον Ναό κάθε μέρα», σελίδα 69: Θα μπορούσατε να σκεφθείτε το ενδεχόμενο να έχετε μία «βραδιά οικογενειακής ιστορίας και ναού» για οικογενειακή βραδιά. Θα μπορούσατε να μάθετε πώς να ευετηρίαζετε ονόματα και να αναζητείτε οικογενειακά αρχεία ή να συζητήσετε τη σημασία των διατάξεων του ναού και να κοιτάξετε φωτογραφίες του ναού σε όλον τον κόσμο. Αν ζείτε κοντά σε έναν ναό, θα μπορούσατε να επισκεφθείτε τον περιβάλλοντα χώρο του ναού και να συζητήσετε πώς οι ναοί μας φέρνουν πιο κοντά στον Επουράνιο Πατέρα και μας βοηθούν να νιώθουμε την αγάπη Του.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Η *Λιαχόνα* και άλλο υλικό της Εκκλησίας είναι διαθέσιμα σε πολλές γλώσσες στο languages.lds.org. Επισκεφθείτε το [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (διαθέσιμα στα Αγγλικά, Πορτογαλικά και Ισπανικά) για να βρείτε μηνύματα έμπνευσης, ιδέες για οικογενειακή βραδιά και υλικό που μπορείτε να μοιραστείτε με τους φίλους σας και την οικογένειά σας.

ΘΕΜΑΤΑ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Οι αριθμοί αντιπροσωπεύουν την πρώτη σελίδα του άρθρου.

Άγιο Πνεύμα, 50

Αιώνια ζωή, 8, 14

Ανάσταση, 8, 14, 58, 76, 79

Γλώσσα, 40, 66

Γνώση, 50, 52

Διαθήκες, 7

Ειρήνη, 48, 56, 62, 66

Ελπίδα, 22, 48

Εξιλέωση, 8, 22, 74, 76

Θάρρος, 40, 57, 63

Ίαση, 22

Ιεροσύνη, 7, 80

Ιησούς Χριστός, 8, 14, 30,

56, 58, 74, 76, 79

Ιστορία της Εκκλησίας, 73

Λατρεία Ναού, 69

Μαρτυρία, 38, 50, 57, 58

Μελέτη των γραφών, 43,

52, 57

Μετάληψη, 74, 76

Οικογένεια, 28, 42, 48, 68

Οικογενειακή ιστορία, 28

Παράδειγμα, 72

Πάσχα, 14, 58, 76, 79

Πατριαρχικές ευλογίες, 44

Πειρασμός, 30, 63

Πίστη, 4, 38, 41, 48, 80

Πνευματική δύναμη, 4,

30, 63, 80

Πόλεμος στους

ουρανούς, 30

Προσευχή, 41, 62, 64

Σεξουαλική κακοποίηση,

22

Σώμα, 14

Υπηρέτηση, 4, 42, 68

Φιλία, 70, 72

**Από τον Πρόεδρο
Νίτερ Ούχτντορφ**

Δεύτερο Σύμβουλο στην
Πρώτη Προεδρία

Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΘΑ ΖΗΣΕΙ ΜΕ ΠΙΣΤΗ

Ο ραββίνος και ο σαπωνοποιός

Υπάρχει μία παλιά ιουδαϊκή ιστορία για έναν σαπωνοποιό ο οποίος δεν πίστευε στον Θεό. Μία ημέρα καθώς περπατούσε με έναν ραββίνο, είπε: «Υπάρχει κάτι που δεν μπορώ να καταλάβω. Έχουμε θρησκεία για χιλιάδες χρόνια. Όμως όπου κοιτάξεις υπάρχει κακό, διαφθορά, ανεντιμότητα, αδικία, πόνος, πείνα και βία. Φαίνεται ότι η θρησκεία δεν έχει βελτιώσει τον κόσμο καθόλου. Κι έτσι σε ερωτώ, τι καλό έχει;»

Ο ραββίνος δεν απήντησε για λίγο, αλλά συνέχισε να περπατά με τον σαπωνοποιό. Τελικώς έφθασαν σε μία παιδική χαρά όπου παιδιά, καλυμμένα με σκόνη, έπαιζαν στο χώμα.

«Υπάρχει κάτι που δεν καταλαβαίνω» είπε ο ραββίνος. «Κοίταξε αυτά τα παιδιά. Έχουμε σαπούνι για χιλιάδες χρόνια κι όμως αυτά τα παιδιά είναι βρόμικα. Τι καλό έχει το σαπούνι;»

Ο σαπωνοποιός απήντησε: «Όμως ραββίνε, δεν είναι δίκαιο να κατηγορείς το σαπούνι για αυτά τα βρόμικα παιδιά. Το σαπούνι πρέπει να χρησιμοποιείται προτού να επιτύχει τον σκοπό του».

Ο ραββίνος χαμογέλασε και είπε: «Ακριβώς».

Πώς θα ζήσουμε;

Ο Απόστολος Παύλος, παραθέτοντας έναν προφήτη της Παλαιάς Διαθήκης, συνόψισε τι σημαίνει να είσαι πιστός, όταν έγραψε: «Ο δίκαιος θα ζήσει με πίστη» (Προς Ρωμαίους 1:17).

Ίσως σε αυτήν την απλή δήλωση καταλαβαίνουμε τη διαφορά ανάμεσα στη θρησκεία που είναι αδύναμη και αναποτελεσματική και τη θρησκεία που έχει τη δύναμη να μεταμορφώσει ζωές.

Όμως για να καταλάβουμε τι σημαίνει να ζήσουμε με πίστη, πρέπει να καταλάβουμε τι είναι η πίστη.

Η πίστη είναι περισσότερο από πιστεύω. Είναι ολοκληρωτική εμπιστοσύνη στον Θεό συνοδευόμενη από δράση.

Είναι περισσότερο από ευχές.

Είναι περισσότερο από το να καθόμαστε απλώς πίσω, να γνέφουμε καταφατικά και να λέμε ότι συμφωνούμε. Όταν λέμε ότι «ο δίκαιος θα ζήσει με πίστη», εννοούμε ότι καθοδηγούμεθα και κατευθυνόμεθα από την πίστη μας. *Ενεργούμε* με έναν τρόπο ο οποίος είναι ακόλουθος με την πίστη μας -- όχι από την αίσθηση μίας απερίσκεπτης υπακοής αλλά από βέβαιη και ειλικρινή αγάπη για τον Θεό μας και για την ανεκτίμητη σοφία που έχει αποκαλύψει στα τέκνα Του.

Η πίστη πρέπει να συνοδεύεται από πράξεις· διαφορετικά δεν έχει ζωή (βλέπε Ιακώβου 2:17). Δεν είναι πίστη καθόλου. Δεν έχει τη δύναμη να αλλάξει ούτε ένα άτομο, πόσο μάλλον τον κόσμο.

Οι άνδρες και οι γυναίκες με πίστη εμπιστεύονται τον ευοπλισμένο Επουράνιο Πατέρα τους -- ακόμη και κατά τη διάρκεια στιγμών αβεβαιότητας, ακόμη και κατά τη διάρκεια αμφιβολίας και αντιξοότητας, όταν μπορεί να μη βλέπουν τέλεια ή να καταλαβαίνουν ευκρινώς.

Άνδρες και γυναίκες με πίστη βαδίζουν ενθέρμως στο μονοπάτι της ιδιότητας του μαθητού και προσπαθούν να ακολουθούν το παράδειγμα του αγαπημένου Σωτήρος τους, Ιησού Χριστού. Η πίστη κινητοποιεί και, πράγματι, μας εμπνέει να προσκλίνουμε την καρδιά μας προς τους ουρανόους και να προσεγγίζουμε ενεργώς, να ανυψώνουμε και να ευλογούμε τους συνανθρώπους μας.

Η θρησκεία χωρίς πράξεις είναι σαν το σαπούνι που παραμένει στο κουτί. Μπορεί να έχει θαυμαστές δυνατότητες, αλλά στην πραγματικότητα έχει λίγη δύναμη να κάνει τη διαφορά έως ότου εκπληρώσει τον προοριζόμενο σκοπό του. Το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι Ευαγγέλιο πράξεων. Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού διδάσκει αληθινή θρησκεία ως μήνυμα ελπίδος, πίστης και χριστιανικής αγάπης, συμπεριλαμβάνοντας να βοηθά τους συνανθρώπους με πνευματικούς και υλικούς τρόπους.

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ και η κόρη του, Άντιε, επισκέφθηκε πρόσφυγες σε έναν καταυλισμό κοντά στην Αθήνα της Ελλάδος.

Πριν από λίγους μήνες, η σύζυγός μου, Χάρριετ κι εγώ ήμασταν σε ένα οικογενειακό ταξίδι με κάποια από τα παιδιά μας στην περιοχή της Μεσογείου. Επισκεφθήκαμε κάποια στρατόπεδα προσφύγων και συναντήσαμε οικογένειες από χώρες που τις ρήμαξε ο πόλεμος. Αυτοί οι άνθρωποι δεν ήταν του δικού μας δόγματος, αλλά ήταν αδελφοί και αδελφές μας και χρειάζονταν επειγόντως βοήθεια. Συγκινηθήκαμε βαθιά, όταν βιώσαμε από πρώτο χέρι πώς η ενεργός πίστη των μελών της Εκκλησίας μας φέρνει βοήθεια, ανακούφιση και ελπίδα στους συνανθρώπους μας σε ανάγκη, ασχέτως της θρησκείας, εθνικότητας ή μόρφωσής τους.

Η πίστη συνοδευόμενη από σταθερές πράξεις γεμίζει την καρδιά με καλοσύνη, τον νου με σοφία και κατανόηση και την ψυχή με γαλήνη και αγάπη.

Η πίστη μας μπορεί να ευλογεί και

να επηρεάζει δίκαια εμάς τους ίδιους και τους γύρω μας.

Η πίστη μας μπορεί να γεμίσει τον κόσμο με καλοσύνη και γαλήνη.

Η πίστη μας μπορεί να μεταμορφώσει το μίσος σε αγάπη και τους εχθρούς σε φίλους.

Οι δίκαιοι, λοιπόν, ζουν ενεργώντας με πίστη. Ζουν έχοντας εμπιστοσύνη στον Θεό και βαδίζοντας στην οδό Του.

Και αυτό είναι το είδος πίστης που μπορεί να μεταμορφώσει άτομα, οικογένειες, έθνη και τον κόσμο. ■

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ εξηγεί ότι η πίστη είναι περισσότερο από μία έκφραση πιστεύω. Η αληθινή πίστη στον Επουράνιο Πατέρα και στον Ιησού Χριστό απαιτεί πράξεις και το να ζούμε με πίστη έχει τη δύναμη να μεταμορφώνει ζωές και σπίτια. Θα μπορούσατε να προσκαλέσετε όσους διδάσκετε να αναφέρουν στιγμές κατά τις οποίες έχουν δει τις ευλογίες και τη δύναμη από το να ζουν με πίστη -- είτε από προσωπικά παραδείγματα είτε παρατηρήσεις άλλων. Ενθαρρύνετέ τους να προσευχηθούν για καθοδήγηση να μάθουν πώς να ζουν καλύτερα το Ευαγγέλιο.

Υπηρετήση των άλλων με πίστη

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ μας λέει ότι η πίστη μας στον Θεό πρέπει να «συνοδεύεται από πράξεις». Όταν η πίστη μας «συνοδεύεται από σταθερές ενέργειες» εξηγεί «γемίζει... την ψυχή με γαλήνη και αγάπη». Με την υπόσχεση γι' αυτήν την ευλογία, μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά και μπορούμε να το δούμε στη ζωή μας, αν αφιερώσουμε χρόνο να κάνουμε υπηρετήση γεμάτη πίστη. Θα μπορούσατε να προσεύχεστε κάθε πρωί για να ζητείτε από τον Κύριο βοήθεια στην υπηρετήση των άλλων. Παραδείγματος χάριν, ζητήστε Του να σας δείξει πότε κάποιο από τα αδέρφια σας χρειάζεται βοήθεια με μία δουλειά ή όταν ένας φίλος χρειάζεται μία φιλοφρόνηση. Κατόπιν, όταν λάβετε μία προτροπή, ενεργήστε επ' αυτής! Αν κάνετε αυτές τις προσευχές και αυτήν την υπηρετήση συνήθεια, τότε η πιστή, σταθερή πράξη σας θα ευλογήσει τη ζωή σας και τη ζωή των άλλων. Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ υπόσχεται ότι «μπορείτε να μεταμορφώσετε άτομα, οικογένειες, έθνη και τον κόσμο».

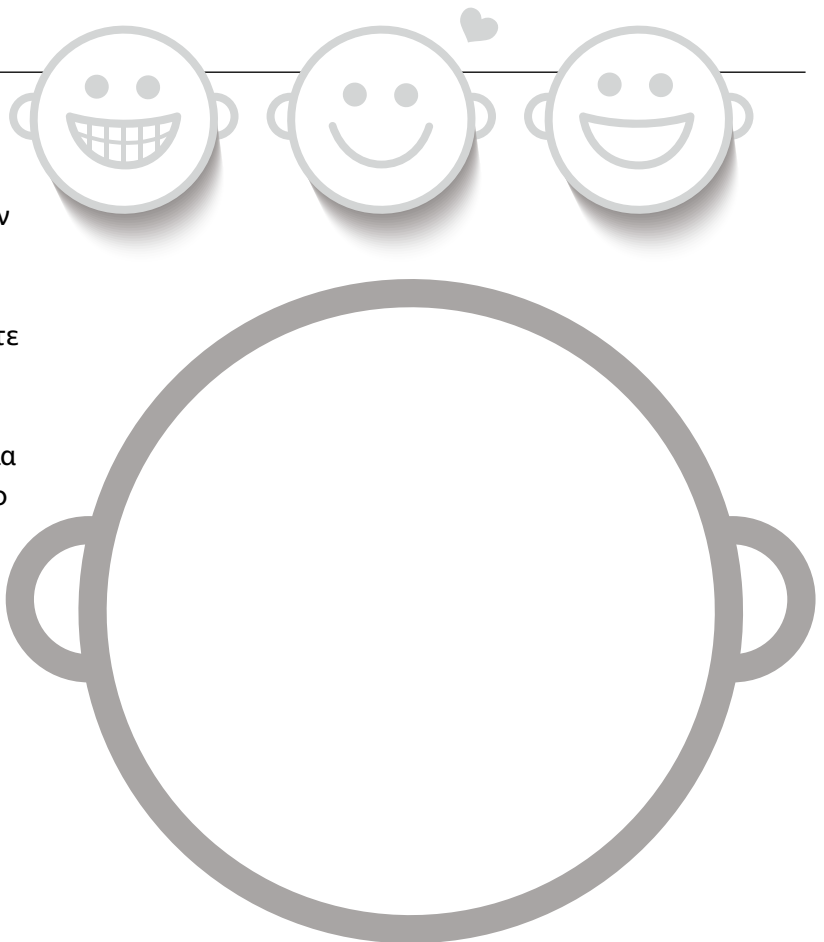

Εμπιστοσύνη

Δοκιμάστε αυτήν τη δραστηριότητα με έναν φίλο. Θα πρέπει να εμπιστευθείτε και να ακολουθήσετε τις οδηγίες του προσεκτικά.

Με ένα στυλό ή μολύβι στο χέρι σας, κλείστε τα μάτια σας. Ας σας πει ο φίλος σας πού να ζωγραφίσετε τα μάτια, τη μύτη, το στόμα και τα μαλλιά σε αυτό το πρόσωπο. Μετά ρίξτε μια ματιά. Πώς έγινε; Μπορείτε να χρωματίσετε το πρόσωπο και να σχεδιάσετε ένα άλλο για να παίξετε ξανά.

Μερικές φορές είναι δύσκολο να ακολουθήσουμε οδηγίες. Όμως όταν προσπαθούμε να ακολουθήσουμε τον Επουράνιο Πατέρα, ακούγοντας το Άγιο Πνεύμα, θα μας βοηθήσει. Μπορούμε πάντοτε να Τον εμπιστευόμαστε.

Όρκος και διαθήκη της Ιεροσύνης

Με προσευχή μελετήστε αυτό το υλικό και αναζητήστε έμπνευση για να γνωρίσετε τι να αναφέρετε. Πώς η κατανόηση του σκοπού της Ανακουφιστικής Εταιρείας θα προετοιμάσει τις θυγατέρες του Θεού για τις ευλογίες της αιώνιας ζωής;

Όσο περισσότερο εμείς, ως αδελφές, κατανοούμε ότι ο όρκος και η διαθήκη της ιεροσύνης ισχύουν για εμάς προσωπικά, τόσο περισσότερο θα ενστερνιστούμε τις ευλογίες και τις υποσχέσεις της ιεροσύνης.

Ο Πρεσβύτερος Ράσσελ Μπάλλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων είπε: «Και όλοι όσοι έχουν συνάψει ιερές διαθήκες με τον Κύριο και τιμούν αυτές τις διαθήκες, δικαιούνται να λαμβάνουν προσωπική αποκάλυψη, να ευλογούνται από τη διακονία των αγγέλων, να επικοινωνούν με τον Θεό, να λάβουν την πληρότητα του Ευαγγελίου και, τελικώς, να γίνουν κληρονόμοι μαζί με τον Ιησού Χριστό όλων όσων έχει ο Πατέρας»¹.

Οι ευλογίες και οι υποσχέσεις του όρκου και της διαθήκης της ιεροσύνης ανήκουν τόσο στους άνδρες, όσο και στις γυναίκες. Η αδελφή Σέρι Ντιου, πρώην σύμβουλος στη Γενική Προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας, είπε: «Η πληρότητα της

Πίστη
Οικογένεια
Ανακούφιση

ιεροσύνης η οποία περιλαμβάνεται στις υψηλότερες διατάξεις του οίκου του Κυρίου, μπορεί να ληφθεί μόνον από έναν άνδρα και μία γυναίκα μαζί»².

Η αδελφή Λίντα Μπέρτον, Γενική Πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας, μίλησε για αυτήν την πρόκληση: «Σας προσκαλώ να απομνημονεύσετε τον όρκο και τη διαθήκη της ιεροσύνης, τα οποία βρίσκονται στο Διδαχή και Διαθήκες 84:33-44. Κάνοντάς το αυτό, σας υπόσχομαι ότι το Άγιο Πνεύμα θα αυξήσει την κατανόησή σας της ιεροσύνης και θα σας εμπνεύσει και θα σας εξυψώσει με θαυμάσιους τρόπους»³.

Οι οδηγίες του Τζόζεφ Σμιθ προς την Ανακουφιστική Εταιρεία είχαν σκοπό να προετοιμάσουν τις γυναίκες να «αποκτήσουν τα προνόμια, τις ευλογίες και τα δώρα της

ιεροσύνης». Αυτό θα πραγματοποιηίτο μέσω των διατάξεων του ναού.

«Οι διατάξεις του ναού [είναι] διατάξεις ιεροσύνης, όμως [δεν] απονέμουν εκκλησιαστική θέση σε άνδρες ή γυναίκες. [Οι διατάξεις αυτές εκπληρώνουν] την υπόσχεση του Κυρίου ότι ο λαός του -- γυναίκες και άνδρες -- “θα ενδυθ[ούν] με δύναμη από τα ύψη” [Δ&Δ 38:32]»⁴.

Επιπρόσθετες γραφές και πληροφορίες

Διδαχή και Διαθήκες 84:19-40, 121:45-46, reliefsociety.lds.org

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ράσσελ Μπάλλαρντ, “Men and Women and Priesthood Power”, *Λιαχόνα*, Σεπ 2014, 36.
2. Σέρι Ντιου, στο *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 128.
3. Λίντα Μπέρτον, “Priesthood Power – Available to All”, *Ensign*, Ιούνιος 2014, 39-40.
4. Θέματα του Ευαγγελίου, “Joseph Smith’s Teachings about Priesthood, Temple, and Women”, topics.lds.org.

Σκεφθείτε
αυτό

Τι μπορείτε να κάνετε ώστε να κατανοήσετε πληρέστερα και να προσεγγίσετε τις υπεσχημένες ευλογίες και τον όρκο και διαθήκη της ιεροσύνης;

ΓΕΩΡΓΗΜΑΝΗΣ, ΥΠΟ ΤΟ ΚΙΡΚ ΡΙΧΑΡДС

Από τον
Πρεσβύτερο
Ρόμπερτ Χέιλς
Της Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων

Η Εξιλέωση του Σωτήρος:

ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΤΗΣ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΥΝΗΣ

*Θα αναστηθούμε όλοι και θα γίνουμε αθάνατοι λόγω
της εξιλεωτικής θυσίας του Ιησού Χριστού.*

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ (1805-44) ερωτήθηκε: «Ποιες είναι οι θεμελιώδεις αρχές της θρησκείας σας;» Απάντησε: «Οι θεμελιώδεις αρχές της θρησκείας μας είναι η μαρτυρία των Αποστόλων και Προφητών, σχετικά με τον Ιησού Χριστό, ότι Εκείνος πέθανε, ετάφη, και ανεστήθη κατά την τρίτη ημέρα, και ανελήφθη στους ουρανούς· και όλα τα άλλα που αναφέρονται στη θρησκεία μας, αποτελούν απλώς προσαρτήματα σ' αυτό»¹.

Θέλω επίσης να καταθέσω τη μαρτυρία μου στη δήλωση του Προφήτη Τζόζεφ. Το κέντρο όλων όσων πιστεύουμε είναι ο Σωτήρας μας και η εξιλεωτική Του θυσία -- «η συγκατάβαση του Θεού» (Νεφί Α' 11:16) διά της οποίας ο Πατέρας έστειλε τον Υιό Του στη γη για να πραγματοποιήσει την Εξιλέωση. Ο κύριος σκοπός της ζωής του Ιησού Χριστού ήταν να ολοκληρώσει την εξιλεωτική θυσία. Η Εξιλέωση είναι το θεμέλιο του αληθινής χριστιανοσύνης.

Γιατί η Εξιλέωση του Σωτήρος είναι η πιο σημαντική αρχή στην Εκκλησία και στη ζωή μας;

Άρθρα της Πίστης 1:3

Το τρίτο άρθρο της πίστης λέει: «Πιστεύουμε ότι μέσω της Εξιλέωσης του Χριστού μπορεί να σωθεί όλη η ανθρωπότητα, με την υπακοή στους νόμους και τις διατάξεις του Ευαγγελίου».

Το «να σωθεί» σε αυτό το γενικό πλαίσιο αναφέρεται στην επίτευξη του υψηλότερου βασιλείου δόξας στο σελέστιο βασίλειο. Η Ανάσταση χορηγείται σε όλους όσοι έρχονται στη γη, αλλά για να λάβει αιωνία ζωή, τις πλήρεις ευλογίες της αιώνιας προόδου, κάθε άτομο πρέπει να υπακούει στους νόμους, να λαμβάνει τις διατάξεις και να συνάπτει τις διαθήκες του Ευαγγελίου.

Γιατί μπορούσε ο Ιησούς Χριστός, και μόνον Εκείνος, να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου; Πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις.

Ο Θεός Τον αγαπούσε και Τον εμπιστευόταν

Ο Ιησούς γεννήθηκε από Επουράνιους Γονείς στον προ-γίνο κόσμο. Ήταν ο Πρωτότοκος του Επουρανίου Πατρός μας. Επελέγη από την αρχή. Ήταν υπάκουος στο θέλημα του Πατέρα Του. Οι γραφές συχνά κάνουν λόγο για τη χαρά που είχε ο Επουράνιος Πατέρας για τον Υιό Του.

Στο Κατά Ματθαίον διαβάζουμε: «Και ξάφνου, μια φωνή από τους ουρανούς, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα» (Κατά Ματθαίον 3:17).

Στο Κατά Λουκάν καταγράφεται: «Και έγινε φωνή από τη νεφέλη, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν να ακούτε» (Κατά Λουκάν 9:35).

Και στον ναό στη γη Αφθονία που ακολούθησε την Ανάσταση του Σωτήρος, ο λαός άκουσε τη φωνή του Πατέρα: «Ιδέστε, ο Υιός μου ο Αγαπητός στον οποίο ευαρεστούμαι» (Νεφί Γ΄ 11:7).

Αγγίζει ιδιαίτερος την καρδιά μου, όταν διαβάζω ότι ενώ ο Ιησούς υπέφερε στον κήπο της Γεθσημανή, ο Πατέρας, από τη μεγάλη του αγάπη και συμπόνια για τον Μονογενή Του Υιό, έστειλε έναν άγγελο να Τον παρηγορήσει και να Τον ενδυναμώσει (βλέπε Κατά Λουκάν 22:43).

Ο Ιησούς χρησιμοποίησε την ελεύθερη βούλησή Του για να υπακούσει

Ο Ιησούς έπρεπε να δώσει προθύμως τη ζωή Του για εμάς.

Στο μέγα Συμβούλιο στους ουρανούς, ο Εωσφόρος, «ο γιος της ανηθής» (Ησαΐας 14:12, Δ&Δ 76:26-27), είπε:

«Ιδές, εγώ είμαι εδώ, στείλε εμένα, εγώ θα είμαι ο γιος σου, και εγώ θα λυτρώσω όλη την ανθρωπότητα, ώστε να μη χαθεί ούτε μια ψυχή, και πράγματι θα το κάνω. Γι' αυτό δώσε μου τη δόξα σου.

«Όμως, ιδές, ο Υιός μου ο Αγαπητός, ο οποίος ήταν ο Αγαπητός μου και ο Εκλεκτός μου από την αρχή, μου είπε -- Πατέρα, ας γίνει το θέλημά σου, και η δόξα να είναι δική σου για πάντα» (Μωυσή 4:1-2. Βλέπε, επίσης, Αβραάμ 3:27).

Λόγω της μεγάλης αγάπης που έχει ο Υιός για τον Πατέρα Του και για καθέναν από εμάς, είπε: «Στείλε εμένα». Όταν είπε «στείλε εμένα», χρησιμοποίησε την ελεύθερα βούλησή Του.

«Καθώς ο Πατέρας γνωρίζει εμένα, και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα· και την ψυχή μου βάζω για χάρη των προβάτων.

«Γι' αυτό ο Πατέρας με αγαπάει, επειδή εγώ βάζω την ψυχή μου, για να την πάρω ξανά.

«Κανένας δεν την αφαιρεί από μένα, αλλ' εγώ τη βάζω από μόνος μου· εξουσία έχω να τη βάλω, και εξουσία έχω να την πάρω ξανά. Αυτή την εντολή πήρα από τον Πατέρα μου» (Κατά Ιωάννην 10:15, 17-18).

Εάν το είχε επιθυμήσει ο Σωτήρας, λεγεώνες αγγέλων θα μπορούσαν να τον είχαν πάρει από τον σταυρό απευθείας στον οίκο του Πατέρα Του. Αλλά χρησιμοποίησε την ελεύθερη βούλησή Του για να θυσιασθεί για εμάς, ώστε να ολοκληρώσει την αποστολή Του στη θνητότητα και να υπομείνει μέχρι τέλους, ολοκληρώνοντας την εξιλεωτική θυσία.

Ο Ιησούς ήθελε να έλθει στη γη και πληρούσε τις προϋποθέσεις. Και όταν ήλθε, είπε: «Επειδή, κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που με απέστειλε» (Κατά Ιωάννην 6:38).

Ο Ιησούς ήταν προορισμένος

Ο Πέτρος δίδαξε ότι ο Ιησούς «ήταν προορισμένος πριν από τη δημιουργία του κόσμου» (βλέπε Πέτρου Α΄ 1:19-21).

Οι προφήτες σε όλες τις θείκες νομές προείπαν για τον ερχομό του Ιησού Χριστού και ποια θα ήταν η αποστολή Του. Μέσω μεγάλης πίστης, ο Ενώχ είδε ένα θαυμαστό όραμα της γέννησης, του θανάτου, της Αναλήψεως και της Δευτέρας Παρουσίας του Σωτήρος:

«Και ιδές, ο Ενώχ είδε ημέρα τού ερχομού του Υιού τού Ανθρώπου, δηλαδή ενσαρκωμένου, και η ψυχή του αγαλλίασε, και είπε: Ο Δίκαιος ανυψώθηκε,

ΜΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΙΡΚ ΡΙΧΑΡДС

και το Αρνίο σκοτώθηκε από καταβολής κόσμου...

»Και ο Κύριος είπε στον Ενώχ: Κοίτα, και αυτός κοιτάξε και είδε τον Υιό του Ανθρώπου υψωμένο επάνω στον σταυρό, κατά τον τρόπο των ανθρώπων.

»Και άκουσε μια δυνατή φωνή, και οι ουρανοί ήταν καλυμμένοι, και όλα τα δημιουργήματα του Θεού θρηνούσαν, και η γη βόγκηξε, και οι πέτρες σχίστηκαν, και οι άγιοι αναστήθηκαν, και στέφθηκαν στο δεξιό χέρι του Υιού του Ανθρώπου, με στέφανα δόξας...

»Και ο Ενώχ είδε τον Υιό του Ανθρώπου να ανεβαίνει προς τον Πατέρα...

»Και έγινε ώστε ο Ενώχ είδε την ημέρα του ερχομού του Υιός του Ανθρώπου, κατά τις τελευταίες ημέρες, για να κατοικήσει επάνω στη γη μέσα σε χρησιμότητα για διάστημα χιλίων ετών» (Μωυσή 7:47, 55-56, 59, 65).

Περίπου 75 έτη πριν από τη γέννηση του Χριστού ο Αμιουλέκ κατέθεσε μαρτυρία: «Ίδέστε, σας λέω, ότι ξέρω ότι ο Χριστός θα έλθει ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, για να πάρει επάνω του τις παραβάσεις του λαού του, και ότι θα εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου, γιατί ο Κύριος ο Θεός το είπε» (Άλμα 34:8).

Ο Ιησούς είχε μοναδικές προϋποθέσεις

Μόνον ο Ιησούς Χριστός θα μπορούσε να πραγματοποιήσει την εξιλεωτική θυσία -- γεννημένος από θνητή μητέρα, τη Μαρία, και έχοντας λάβει τη δύναμη της ζωής από τον Πατέρα Του (βλέπε Κατά Ιωάννην 5:26). Λόγω αυτής της δύναμης της ζωής, υπερνίκησε τον θάνατο, η δύναμη του τάφου εκμηδενίστηκε και έγινε ο Σωτήρας και Μεσολαβητής μας και ο Κύριος της Ανάστασης -- το μέσον διά του οποίου η σωτηρία και η αθανασία δόθηκαν σε όλους μας. Θα αναστηθούμε όλοι και θα γίνουμε αθάνατοι λόγω της εξιλεωτικής θυσίας του Ιησού Χριστού.

Ο Ιησούς προθύμως εξιλεώθηκε για το προπατορικό αμάρτημα

Το δεύτερο άρθρο της πίστewς δηλώνει: «Πιστεύουμε ότι οι άνθρωποι θα τιμωρηθούν για τις δικές τους αμαρτίες, και όχι για το παράπτωμα του Αδάμ».

Μέσω της χρήσης της ελευθέρως βουλήσεώς μας, επιλέγουμε να ασκούμε την πίστη μας. Με επιμέλεια μπορούμε να μετανοήσουμε· χωρίς την Εξιλέωση δεν μπορούμε.

Στο Μωυσή διδασκόμαστε: «Από αυτό διαδόθηκε ανάμεσα στους ανθρώπους, ότι ο Υιός του Θεού εξιλεώθηκε για την πρωταρχική ενοχή, οπότε οι αμαρτίες των γονέων

δεν μπορούν να απαντιούνται στα κεφάλια των τέκνων» (Μωυσή 6:54).

Στο Νεφί Β΄ μας δίδεται μία μεγάλη διδασκαλία:

»Γιατί όπως ο θάνατος επέρχεται σε όλους τους ανθρώπους, για να εκπληρωθεί το ευσπλαχνικό σχέδιο του μεγάλου Δημιουργού, πρέπει και είναι ανάγκη να υπάρχει δύναμη ανάστασης, και η ανάσταση πρέπει και είναι ανάγκη να συμβεί στον άνθρωπο εξαιτίας τής πτώσης. Και η πώση ήλθε εξαιτίας τής παράβασης. Επειδή λοιπόν ο άνθρωπος υπέστη πτώση, αποκόπηκαν από την παρουσία του Κυρίου.

»Γι' αυτό, πρέπει και είναι ανάγκη να υπάρξει μια απέραντη εξιλέωση. Αν δεν υπάρξει απέραντη εξιλέωση, ετούτη η φθαρτότητα δε θα μπορέσει να φορέσει την αφθαρσία. Γι' αυτό, η πρώτη κρίση που επιβλήθηκε στον άνθρωπο θα έπρεπε αναγκαστικά να είχε παραμείνει για ατελείωτο διάστημα. Και αν γινόταν αυτό, ετούτη η σάρκα θα αφηνόταν να σαπίσει και να αποσυντεθεί στη μητέρα γη, για να μην αναστηθεί ποτέ» (Νεφί Β΄ 9:6-7).

Ο Ιησούς ήταν το μοναδικό τέλει ον

Στο Διδαχή και Διαθήκες, ο Σωτήρας λέει: «Πατέρα, ιδές τα πάθη και το θάνατο αυτού που δεν αμάρτησε, που μ' αυτόν είσαι ευχαριστημένος. Ιδές το αίμα του Υιού σου που χύθηκε, το αίμα εκείνου τον οποίο εσύ έδωσες ώστε να δοξαστείς εσύ» (Δ&Δ 45:4).

Ο Ιησούς ήταν το μοναδικό ανθρώπινο ον που ήταν τέλειο, χωρίς αμαρτίες. Θυσία στην Παλαιά Διαθήκη σήμαινε θυσία αίματος -- που συμβόλιζε τη θυσία του

Κυρίου και Λυτρωτή μας επάνω στον σταυρό για να εκπληρώσει την εξιλεωτική θυσία. Όταν γίνονταν θυσίες αίματος στους αρχαίους ναούς, οι ιερείς θυσίαζαν ένα ακηλίδωτο πρόβατο, τέλειο με κάθε τρόπο. Ο Σωτήρας συχνά αναφέρεται στις γραφές ως «ο Αμνός του Θεού» λόγω της αγνότητάς Του (βλέπε, για παράδειγμα, Κατά Ιωάννην 1:29, 36, Νεφί Α΄ 12:6, 14:10, Δ&Δ 88:106).

Ο Πέτρος δίδαξε ότι εξιλεωνόμαστε «με το πολύτιμο αίμα του Χριστού, ως αμνού χωρίς ψεγάδι και χωρίς κηλίδα» (Πέτρου Α΄ 1:19).

Ο Ιησούς πήρε αμαρτίες του κόσμου

Τα ακόλουθα εδάφια κάνουν ξεκάθαρο ότι μέσω της Εξιλέωσής Του, ο Σωτήρας πλήρωσε το τίμημα για τις αμαρτίες μας:

«Όλοι εμείς, σαν πρόβατα, πλανηθήκαμε. Στραφήκαμε ο καθένας στο δικό του δρόμο. Και ο Κύριος έθεσε επάνω σ' αυτόν τις ανομίες όλων μας» (Μωσία 14:6).

«Ο Θεός, όμως, δείχνει τη δική του αγάπη σε μας, επειδή, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για χάρη μας:

»Επειδή, αν, ενώ ήμασταν εχθροί, συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό διαμέσου τού θανάτου τού Υιού του, πολύ περισσότερο, εφόσον συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε με τη ζωή του.

»Και όχι μονάχα τούτο, αλλά και καυχώμαστε στον Θεό διαμέσου τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, διαμέσου τού οποίου λάβαμε τώρα τη συμφιλίωση.

»Επειδή, όπως με την παρακοή τού ενός ανθρώπου οι πολλοί καταστάθηκαν αμαρτωλοί, έτσι και με την υπακοή τού ενός οι πολλοί θα κατασταθούν δίκαιοι» (Προς Ρωμαίους 5:8, 10-11, 19).

«Για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας: Αυτός πήρε τις ασθένειές μας, και βάσταξε τις αρρώστιες μας» (Κατά Ματθαίον 8:17).

«Όμως ο Θεός δεν παύει να είναι Θεός, και η ευσπλαχνία διεκδικεί τον μεταμελούμενο, και η ευσπλαχνία επέρχεται εξαιτίας τής εξιλέωσης. Και η εξιλέωση πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών. Και η ανάσταση των νεκρών ξαναφέρει τους ανθρώπους στην παρουσία τού Θεού. Και έτσι αποκαθίστανται στην παρουσία του, για να κριθούν ανάλογα με τα έργα τους, ανάλογα με τού νόμο τής δικαιοσύνης.

»Και έτσι ο Θεός πραγματοποιεί τους μεγάλους και αιώνιους σκοπούς του, οι οποίοι είχαν προετοιμαστεί από καταβολής κόσμου. Και έτσι πραγματοποιείται η

σωτηρία και η λύτρωση των ανθρώπων, και επίσης η καταστροφή και η αθλιότητά τους» (Αλμα 42:23, 26).

Ο Ιησούς υπέμεινε μέχρι τέλους

Ο Ιησούς Χριστός υπέμεινε τις δοκιμασίες, τα βάσανα, τη θυσία και τις δεινά της Γεθσημανής, καθώς και την αγωνία του Γολγοθά επάνω στον σταυρό. Κατόπιν, τελικά, θα μπορούσε να πει: «Τετέλεσται» (Κατά Ιωάννην 19:30). Είχε ολοκληρώσει το έργο Του στη θνητότητα και υπέμεινε μέχρι τέλους, ολοκληρώνοντας έτσι την εξιλεωτική θυσία.

Στον κήπο είπε: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι· όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλ' όπως εσύ» (Κατά Ματθαίον 26:39).

Στο Διδαχή και Διαθήκες διδασκόμαστε:

«Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα -- και ήθελα να μπορούσα να μην πιω το πικρό ποτήρι, και να υποχωρήσω --

»Παρ' όλα αυτά, ας είναι δοξασμένος ο Πατέρας· και το ήπια και τελείωσα τις προετοιμασίες μου προς τα τέκνα των ανθρώπων» (Δ&Δ 19:18-19).

Ο Ιησούς είπε στον Πατέρα Του: «Εγώ σε δόξασα επάνω στη γη· το έργο, που μου έδωσες να κάνω, το τελείωσα» (Κατά Ιωάννην 17:4).

Κατόπιν, επάνω στον σταυρό «όταν, λοιπόν, ο Ιησούς το πήρε, είπε: Τετέλεσται· και αφού έγερνε το κεφάλι, παρέδωσε το πνεύμα» (Κατά Ιωάννην 19:30).

ΠΟΥ ΤΟΝ ΠΗΓΑΝ· ΥΠΟ ΤΗΝ ΚΗΡΚ ΡΙΧΑΡΔΣ

Ο Ιησούς ήλθε στη γη, κράτησε τη θεϊκότητά Του έτσι ώστε να μπορεί να εκτελέσει την εξιλωτική θυσία και υπέμεινε μέχρι τέλους.

Θυμηθείτε Τον κατά τη διάρκεια της μεταλήψεως

Σήμερα θυμόμαστε την εξιλωτική θυσία του Σωτήρος με τα σύμβολα του ψωμιού και του νερού -- σύμβολα του σώματος και του αίματός Του -- όπως καθιερώθηκαν στον Μυστικό Δείπνο του Κυρίου με τους Αποστόλους Του.

«Και παίρνοντας άρτον, αφού ευχαρίστησε, έκοψε, και έδωσε σ' αυτούς, λέγοντας: Τούτο είναι το σώμα μου, που δίνεται για σας· αυτό να το κάνετε στη δική μου ανάμνηση.

»Παρόμοια και το ποτήρι, αφού δείπνησαν, λέγοντας: Τούτο το ποτήρι είναι η καινούργια διαθήκη με βάση το αίμα μου, που χύνεται για σας» (Κατά Λουκάν 22:19-20).

Στο Κατά Ιωάννην 11:25-26 διαβάζουμε:

«Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει.

»Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα».

Επίσης διαβάζουμε: «Εγώ είμαι ο άρτος ο ζωντανός, που κατέβηκε από τον ουρανό. Αν κάποιος φάει απ' αυτόν τον άρτο, θα ζήσει στον αιώνα. Και, μάλιστα, ο άρτος τον οποίο εγώ θα δώσω, είναι η σάρκα μου, που εγώ θα δώσω χάρη τής ζωής τού κόσμου» (Κατά Ιωάννην 6:51).

«Η ζωή του κόσμου» σημαίνει αιώνια ζωή.

Πρέπει να προετοιμάζουμε τον εαυτό μας και την οικογένειά μας εβδομαδιαίως ώστε να είμαστε άξιοι να μεταλαμβάνουμε και να ανανεώνουμε τις διαθήκες μας με μεταμελημένη καρδιά.

Ο Πατέρας και ο Υιός μάς αγαπούν

Ο Πατέρας έστειλε τον Υιό Του στη γη -- η συγκατάβαση -- για να Του επιτρέψει να σταυρωθεί και να περάσει όλα όσα έπρεπε να περάσει. Στο Κατά Ιωάννην διαβάζουμε:

«Ο Ιησούς λέει... , εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού·

»αν γνωρίζατε εμένα, θα γνωρίζατε και τον Πατέρα μου· και από τώρα τον γνωρίζετε, και τον είδατε» (Κατά Ιωάννην 14:6-7).

«Σε τούτο βρίσκεται η αγάπη, όχι ότι εμείς αγαπήσαμε τον Θεό, αλλ' ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε

ΜΗΝ ΑΠΙΣΤΕΙΣ, ΘΟΜΑΣ ΥΙΟΣ Ι. ΚΙΡΚ ΡΙΧΑΡДС

τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας» (Ιωάννη Α΄ 4:10).

Εξιλασμός σημαίνει συμφιλίωση ή κατευνασμός.

Συμπέρασμα

Οιοσδήποτε έρχεται στη γη και λαμβάνει θνητό σώμα θα αναστηθεί, όμως θα πρέπει να εργαζόμαστε για να λάβουμε την ευλογία της υπερνύσεως μέσω της πίστης μας, της ελευθέρως βουλήσεώς μας, της υπακοής μας και της μετάνοιάς μας. Η ευσπλαχνία θα δοθεί με δικαιοσύνη, επιτρέποντας την μετάνοια.

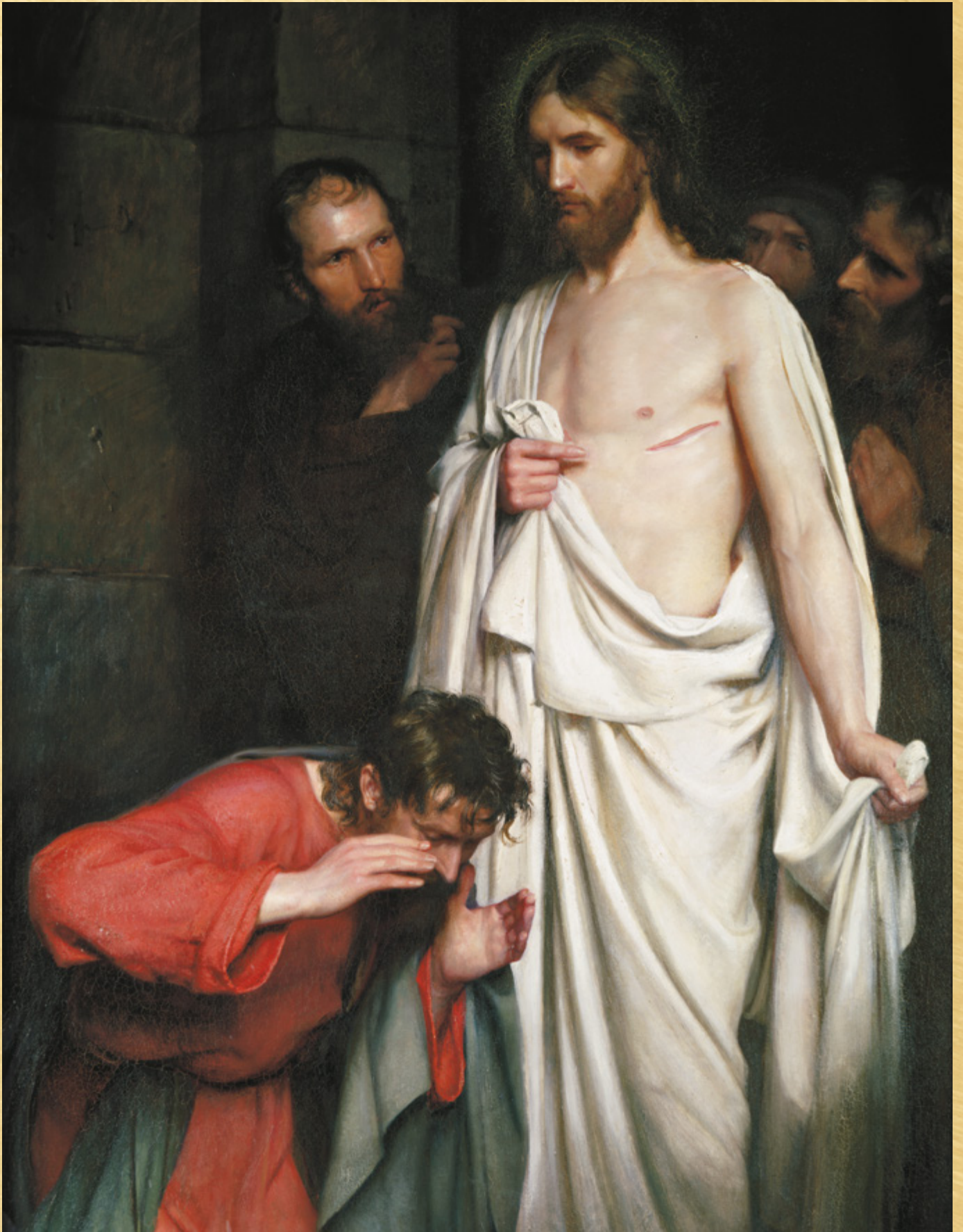
Λόγω του ότι έχουμε επιλέξει να ακολουθήσουμε και να δεχθούμε τον Ιησού Χριστό ως τον Λυτρωτή μας, παίρνουμε επάνω μας το όνομά Του στο βάπτισμα. Δεχόμαστε τον νόμο της υπακοής. Υποσχόμαστε ότι θα Τον θυμόμαστε πάντα και θα τηρούμε τις εντολές Του. Ανανεώνουμε τις διαθήκες μας όταν μεταλαμβάνουμε.

Με την ανανέωση των διαθηκών μας, δίνουμε την υπόσχεση ότι πρέπει το Πνεύμα Του να είναι μαζί μας πάντα. Εάν επιτρέψουμε το Πνεύμα Του να έλθει στη ζωή μας και να κατευθύνει τη ζωή μας, μπορούμε να επιστρέψουμε στην παρουσία του Επουράνιου Πατέρα και του Υιού Του, Ιησού Χριστού, που είναι το σχέδιο ευδαιμονίας για εμάς -- το σχέδιο σωτηρίας. ■

Από μία ομιλία, «Η Εξιλέωση», που εκφωνήθηκε κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου για νέους προέδρους ιεραποστολής στο Ιεραποστολικό Εκπαιδευτικό Κέντρο του Πρόβο στις 24 Ιουνίου 2008.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ (2007), 49.*

Η Ανάσταση ΤΟΥ Ιησού Χριστού ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑ

Από τον Ντέιβιντ Έντουαρντς

Περιοδικά της Εκκλησίας

Είπε: “Τετέλεσται· κι αφού έγερσε το κεφάλι, παρέδωσε το πνεύμα” (Κατά Ιωάννην 19:30). Εκείνη τη στιγμή, το πνεύμα τού Ιησού Χριστού αποχώρησε από το σώμα Του -- ένα σώμα το οποίο είχε υποστεί μαρτύριο, ώστε να μπορέσει να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων και να τους περιθάλλει σύμφωνα με τις ατέλειές τους (βλέπε Αλμα 7:12-13). Εκείνο το σώμα, τώρα ένα κενό σκεύος, το κατέβασαν από τον σταυρό, το τύλιξαν σε σινδόνη και τελικά το τοποθέτησαν σε έναν τάφο. Κατά την τρίτη ημέρα, οι γυναίκες που πλησίασαν στον τάφο, ήταν εκεί για να ολοκληρώσουν τις ταφικές προετοιμασίες για το σώμα εκείνο.

Όμως το σώμα δεν υπήρχε.

Η ανακάλυψη του άδειου τάφου ήταν απλώς η αρχή. Η Μαρία η Μαγδαληνή, οι Απόστολοι και πολλοί άλλοι, στάθηκαν αργότερα μάρτυρες ενός θαυμαστού πράγματος: ο ανεστημένος, τελειοποιημένος Ιησούς Χριστός, σε απτή και ανθρώπινη μορφή.

Ο Σωτήρας βεβαιώθηκε ότι εκείνοι οι οποίοι στάθηκαν μάρτυρες της παρουσίας Του μετά την Ανάστασή Του, κατανόησαν πλήρως το είδος του σώματος που είχε. Προσκάλεσε τους Αποστόλους, για

παράδειγμα, να ψηλαφήσουν το σώμα Του, ώστε να βεβαιωθούν ότι είχε υλικό σώμα και δεν ήταν πνεύμα (βλέπε Κατά Λουκάν 24:36-40)¹. Μάλιστα, έφαγε και μαζί τους (βλέπε Κατά Λουκάν 24:42-43).

Καθώς οι Απόστολοι εκπλήρωναν στη συνέχεια την αποστολή τους να κηρύξουν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, αντιμετώπισαν αντίδραση και καταδίωξη, εν μέρει εξαιτίας του γεγονότος ότι δίδασκαν πως ο Ιησούς Χριστός είχε αναστηθεί και, επομένως, όλοι οι άνθρωποι θα ανασταίνονταν (βλέπε Πράξεις 4:1-3).

Σήμερα, η Ανάσταση του Ιησού Χριστού είναι ακριβώς το ίδιο σημαντική, με το μήνυμα που διακηρύχθηκε στον κόσμο από την Εκκλησία Του, όσο ήταν και τότε. Όπως είπε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ: «Οι θεμελιώδεις αρχές της θρησκείας μας είναι η μαρτυρία των Αποστόλων και Προφητών, σχετικά με τον Ιησού Χριστό, ότι Εκείνος πέθανε, ετάφη, και ανεστήθη κατά την τρίτη ημέρα, και ανήλθε στους ουραμούς· και όλα τα άλλα που αναφέρονται στη θρησκεία μας, αποτελούν απλώς προσαρτήματα σ' αυτό»².

Η Ανάσταση βοηθά να απαντήσουμε σε θεμελιώδη ερωτήματα ως προς τη φύση του Θεού, τη δική μας φύση και τη σχέση μας

*Μέσω της
Ανάστασής Του,
ο Ιησούς Χριστός
μάς δίδαξε σημα-
ντικές αλήθειες
σχετικά με το
σώμα.*

Οποιοσδήποτε απορρίπτει την ιδέα ενός Θεού ο οποίος έχει σώμα, απορρίπτει τόσο τον θνητό, όσο και τον ανεστημένο Χριστό»
-- Πρεσβύτερος
Τζέφρυ Χόλλαντ

με τον Θεό, τον σκοπό αυτής της ζωής και την ελπίδα που έχουμε στον Ιησού Χριστό. Παρατίθενται μερικές αλήθειες που έχουν τονιστεί με την Ανάσταση του Ιησού Χριστού.

Ο Επουράνιος Πατέρας έχει ένα ένδοξο σώμα και λαμπρό

Η ιδέα ότι ο Θεός έχει ανθρώπινη μορφή έχει οπωσδήποτε τις ρίζες της στη Βίβλο³ καθώς και στη φαντασία των περισσότερων ανθρώπων, όμως πολλές θεολογικές και θρησκευτικές φιλοσοφικές παραδόσεις την έχουν απορρίψει, χάριν ενός Θεού «χωρίς σώμα, τμήματα σώματος ή πάθη»⁴, δεδομένου ότι, κατά την άποψη αυτή, το σώμα (και η ύλη γενικά) είναι κακό ή ανύπαρκτο, ενώ το πνεύμα, ο νους ή οι ιδέες αποτελούν την αληθινή ουσία της απόλυτης ύπαρξης ή πραγματικότητας.

Πόσο ένδοξα απλή και επαναστατική, επομένως, ήταν η αποκάλυψη της φύσεως του Θεού μέσω του Υιού Του, Ιησού Χριστού.

Κατά τη διάρκεια της διακονίας Του, ο Σωτήρας είπε: «Οποιος είδε εμένα, είδε τον Πατέρα» (Κατά Ιωάννην 14:9). Αυτό ήταν ακόμα πιο αληθινό μετά την Ανάστασή Του, με ένα τελειοποιημένο, αθάνατο σώμα, το οποίο κατέδειξε ότι «ο Πατέρας έχει σώμα από σάρκα και οστά, τόσο ψηλαφητό όπως και του ανθρώπου. Ο Υιός επίσης» (Δ&Δ 130:22).

Κατ' αυτόν τον τρόπο αποκαλύφθηκε η

υλική φύσις του Επουράνιου Πατέρα. Όπως εξήγησε αργότερα ο Τζόζεφ Σμιθ: «Εκείνο το οποίο είναι χωρίς σώμα ή τμήματα σώματος δεν είναι τίποτα. Δεν υπάρχει άλλος Θεός στους ουρανοί παρά ο Θεός εκείνος ο οποίος έχει σάρκα και οστά»⁵.

Ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων το έχει θέσει ως εξής: «Εάν η ύπαρξη του σώματος δεν είναι μόνον κάτι που δεν χρειάζεται αλλά είναι και μη επιθυμητό από τη Θεότητα, γιατί ο Λυτρωτής των ανθρώπων λύτρωσε το σώμα Του, λυτρώνοντάς το από την αρπάγη του θανάτου και του τάφου, εγγυώμενος ότι δεν θα αποχωριζόταν ποτέ ξανά από το πνεύμα Του για τον παρόντα καιρό ή την αιωνιότητα; Οποιοσδήποτε απορρίπτει την ιδέα ενός Θεού ο οποίος έχει σώμα, απορρίπτει τόσο τον θνητό, όσο και τον ανεστημένο Χριστό»⁶.

Ο Επουράνιος Πατέρας είναι Παντοδύναμος, Παντογνώστης και Πανάγαθος

Τα εξαίρετα στοιχεία του χαρακτήρα του Επουράνιου Πατέρα αποκαλύπτονται, επίσης, στο ίδιο το γεγονός της Ανάστασης του Χριστού. Όπως έχει πει ο Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων: «Δοθείσης της πραγματικότητας της Αναστάσεως του Χριστού, αμφιβολίες για την παντοδυναμία, πανσοφία και καλοσύνη του Θεού Πατέρα -- ο οποίος έδωσε τον Μονογενή Του Υιό για τη λύτρωση του κόσμου -- είναι ανεδαφικές»⁷.

Η δύναμη, η γνώση και η καλοσύνη του Θεού αποδεικνύονται από την Ανάσταση του Ιησού Χριστού, η οποία αποδεικνύει τη σοφία και την αγάπη στο σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα και την ικανότητά Του (και του Υιού Του) να το φέρουν εις πέρας.

Είμαστε τέκνα του Θεού

Όπως μας διδάσκει η Βίβλος, πλαστήκαμε «σύμφωνα με την εικόνα του Θεού... αρσενικό και θηλυκό» (Γένεση 1:27). Η Ανάσταση του Ιησού Χριστού ενδυναμωσε αυτήν την αλήθεια. Στην πραγματικότητα, κατά την ώρα αυτή καθαυτή της Ανάστασής Του, ο Ιησούς Χριστός τόνισε τη σχέση μας με τον

Επουράνιο Πατέρα, λέγοντας: «Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου *και Πατέρα σας*, και Θεό μου και Θεό σας» (Κατά Ιωάννην 20:17· η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ο Σωτήρας αποκάλυψε ότι Θεός και άνθρωπος δεν είναι εντελώς διαφορετικοί ο ένας με τον άλλο στην ουσιαστική ύπαρξή τους. Ο βασικός σχηματισμός του σώματός μας είναι πανομοιότυπος με εκείνον του πνεύματός μας⁸ και το πνεύμα μας δημιουργήθηκε κατά την εικόνα του Θεού, διότι αυτή είναι η φύση της σχέσης γονέως-τέκνου.

Το σώμα είναι ένα δώρο που το καθιστά ικανό και το εξευγενίζει

Μέσω της Ανάστασής Του, ο Σωτήρας μάς έδειξε ότι μία υλική, ενσώματη ύπαρξη είναι αναπόσπαστο μέρος της αιώνιας υπόστασης του Θεού και των τέκνων Του. Όπως αποκάλυψε ο Κύριος στον Τζόζεφ Σμιθ: «Τα στοιχεία είναι αιώνια, και το πνεύμα και το στοιχείο, αναπόσπαστα συνδεδεμένα, λαβαίνουν πληρότητα αγαλλίασης» (Δ&Δ 93:33). Αυτή η αναπόσπαστη σύνδεση συγχωνεύει πνεύμα και ύλη, ώστε είναι ένα αθάνατο, άφθαρτο, ένδοξο και τέλει σώμα – το μόνο είδος σώματος ικανό να λαμβάνει την πληρότητα της αγαλλίασης την οποία κατέχει ο Θεός.

Σε αντίθεση, αφού είχαν ένα υλικό σώμα και κατόπιν αποχωρίστηκαν από αυτό για να εισέλθουν στον κόσμο των πνευμάτων, «οι νεκροί έβλεπαν την... απουσία του πνεύματός τους από το σώμα τους σαν σκλαβιά» (Δ&Δ 138:50· βλέπε, επίσης, Δ&Δ 45:17).

Ακόμα και το θνητό σώμα μας αποτελεί βασικό μέρος του σχεδίου του Επουράνιου Πατέρα μας και είναι ένα ουράνιο δώρο. Όταν το προθνητό πνεύμα μας έρχεται σε τούτη τη γη, «επαιξάνεται» (Αβραάμ 3:26) με ένα σώμα. Όπως δίδαξε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ: «Ήλθαμε σε αυτή τη γη, ώστε να μπορέσουμε να έχουμε ένα σώμα και να το παρουσιάσουμε καθαρό ενώπιον του Θεού στο σελέστιο βασίλειο. Η μεγάλη αρχή της ευδαιμονίας συνίσταται στην απόκτηση ενός σώματος. Ο ενάντιος δεν έχει σώμα και αυτή είναι η τιμωρία του»⁹.

Όπως έχει διδάξει ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα

Αποστόλων: «Το υλικό σώμα μας, κάνει δυνατόν ένα εύρος, ένα βάθος και μία ένταση εμπειρίας, τα οποία απλώς δεν θα μπορούσαμε να λάβουμε στην προγήνη κατάσταση μας. Επομένως, οι σχέσεις μας με τους άλλους ανθρώπους, η ικανότητά μας να αναγνωρίζουμε και να ενεργούμε σύμφωνα με την αλήθεια και η ικανότητά μας να υπακούμε στις αρχές και διατάξεις του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού ενισχύονται μέσω του φυσικού σώματός μας. Στο σχολείο της θνητότητας, βιώνουμε τρυφερότητα, αγάπη, καλοσύνη, ευτυχία, θλίψη, απογοήτευση, πόνο, ακόμα και τις δυσκολίες των φυσικών ορίων, με τρόπους που μας προετοιμάζουν για την αιωνιότητα. Για να το πούμε απλά, υπάρχουν μαθήματα που πρέπει να μάθουμε και εμπειρίες που πρέπει να έχουμε, όπως περιγράφουν οι γραφές, “σύμφωνα με τη σάρκα” (Νεφί Α΄ 19:6, Αλμα 7:12-13)»¹⁰.

Επιπλέον, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε: «Όλα τα άτομα τα οποία έχουν σώμα, έχουν δύναμη επάνω σε εκείνα που δεν έχουν»¹¹. Ο Σατανάς μπορεί να μας βάλει σε πειρασμό, όμως δεν μπορεί να υποχρεώσει. «Ο διάβολος δεν έχει καμία δύναμη επάνω μας, μόνο στον βαθμό που του το επιτρέπουμε»¹².

Εν τέλει, το δώρο ενός τελειοποιημένου, ανεστημένου σώματος βοηθά να τεθούμε

Το θνητό σώμα
μας αποτελεί
βασικό μέρος του σχε-
δίου του Επουράνιου
Πατέρα μας και είναι
ένα ουράνιο δώρο.
Όταν το πνεύμα μας
έρχεται σε τούτη τη
γη, «επαιξάνεται»
(Αβραάμ 3:26) με
ένα σώμα.

πέρα από τη δύναμη του Σατανά για πάντα. Εάν δεν υπήρχε Ανάσταση, «το πνεύμα μας θα έπρεπε να υποταχθεί [στον]... διάβολο, για να μην ξανασηκωθεί ποτέ πια. Και το πνεύμα μας θα έπρεπε να είχε γίνει σαν κι αυτόν, και θα γινόμασταν διάβολοι, άγγελοι του διαβόλου, να αποκλειστούμε από την παρουσία του Θεού μας, και να παραμείνουμε με τον πατέρα της ψευτιάς σε αθλιότητα, όπως κι αυτός ο ίδιος» (Νεφί Β΄ 9:8-9).

Το πνεύμα και το σώμα δεν είναι εχθροί

Μολονότι είναι διαφορετικά, το πνεύμα και το σώμα δεν ανήκουν σε δύο ουσιωδώς διαφορετικές και ασυμφιλίωτες πραγματικότητες. Όπως έμαθε ο Τζόζεφ Σμιθ: «Δεν υπάρχει άυλη ύλη. Κάθε πνεύμα είναι ύλη, όμως είναι πιο φίνο δηλαδή αγνό, και μπορεί να διακρίνεται μόνο από αγνότερα μάτια. Δεν μπορούμε να το δούμε, όμως όταν το σώμα μας εξαγνιστεί θα δούμε ότι είναι όλο ύλη» (Δ&Δ 131:7-8).

Στην ένδοξη και λαμπρή, ανεστημένη κατάστασή Του, ο Ιησούς Χριστός αντιπροσωπεύει την τέλεια ένωση πνεύματος και σώματος, διαφωτίζοντάς μας ότι «το πνεύμα με το σώμα αποτελούν την ψυχή του ανθρώπου» (Δ&Δ 88:15). Σε τούτη τη ζωή προσπαθούμε να «σκεφτόμαστε πνευματικά» (Νεφί Β΄ 9:39), να «παραμερί[σουμε] το φυσικό άνθρωπο» (Μωσία 3:19) και να «χαλιναγωγ[ούμε] όλα [μας] τα πάθη» (Αλμα 38:12). Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι το πνεύμα και το σώμα είναι εχθροί. Όπως μας έδειξε ο Ιησούς Χριστός, δεν θα πρέπει να περιφρονούμε και να υπερβαίνουμε το σώμα, αλλά να κυριαρχούμε σε αυτό και να το αλλάζουμε.

Η ζωή σε ένα θνητό σώμα έχει έναν σκοπό με νόημα

Η αντίληψη ότι αυτή η ζωή είναι μια δοκιμασία αποκτά περισσότερη σημασία όταν συλλογίζομαστε

τι γνωρίζουμε για τη ζωή μας πριν και μετά από αυτή. Ζούσαμε ως πνεύματα προτού έρθουμε στη γη και ο Επουράνιος Πατέρας σχεδιάζει για εμάς να γίνουμε όπως Εκείνος και να ζήσουμε παντοτινά με ένα αθάνατο υλικό σώμα. Οι αλήθειες αυτές σημαίνουν ότι ο χρόνος δοκιμασίας μας σε αυτό το θνητό σώμα δεν είναι αυθαίρετος αλλά έχει αληθινό νόημα και σκοπό.

Όπως έχει εξηγήσει ο Πρεσβύτερος Κριστόφορσον: «Με τις επιλογές μας θα δείξουμε στον Θεό (και στον εαυτό μας) τη δέσμευση και την ικανότητά μας να ζήσουμε τον σελέστιο νόμο Του, ενώ βρισκόμαστε εκτός της παρουσίας Του και μέσα σε ένα υλικό σώμα, με όλες του τις δυνάμεις, ορέξεις και πάθη. Θα μπορέσουμε να τιθασεύσουμε τη σάρκα, ώστε να γίνει όργανο και όχι κυρίαρχη του πνεύματος; Θα είμαστε άξιοι να μας εμπιστευθεί στον παρόντα καιρό και όλη την αιωνιότητα με θείκες δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένης και της δύναμης να δημιουργούμε ζωή; Θα μπορούσαμε να ξεπεράσουμε ατομικά το κακό; Αυτοί που το μπόρεσαν “θα έχουν δόξα που θα επαυξηθεί επάνω στο κεφάλι τους στον αιώνα του αιώνα” [Αβραάμ 3:26] – μια πολύ σημαντική πτυχή εκείνης της δόξας θα είναι ένα ανεστημένο, αθάνατο, ένδοξο και λαμπρό υλικό σώμα»¹³.

Οι εμπειρίες μας στο παρόν σώμα μας, συμπεριλαμβανομένων των σχέσεων του ενός με τον άλλο, έχουν σημασία διότι μοιάζουν με εκείνο το οποίο θα έρθει. Όπως έμαθε ο Τζόζεφ Σμιθ: «Και αυτή η ίδια κοινωνικότητα που υφίσταται ανάμεσά μας εδώ, θα υφίσταται ανάμεσά μας εκεί, μόνο που θα συνοδεύεται με αιώνια δόξα, την οποία δόξα δεν απολαμβάνουμε τώρα» (Δ&Δ 130:2).

Έχουμε ελπίδα στον Ιησού Χριστό

Από τη θέα του κενού τάφου και μετά, η Ανάσταση του Ιησού Χριστού έχει φέρει ελπίδα, διότι αναγνωρίζουμε

Στην ένδοξη και λαμπρή, ανεστημένη κατάσταση Του, ο Ιησούς Χριστός αντιπροσωπεύει την τέλεια ένωση πνεύματος και σώματος, διευκρινίζοντας ότι «το πνεύμα με το σώμα αποτελούν την ψυχή του ανθρώπου» (Δ&Δ 88:15).

Από τη Θέα του
Κενού τάφου και
μετά, η Ανάσταση
του Ιησού Χριστού
έχει φέρει ελπίδα,
διότι αναγνωρίζουμε
στην Ανάστασή Του
την προοπτική της
δικής μας.

στην Ανάστασή Του την προοπτική της δικής μας, όπου «όλες οι απώλειές [μας] θα επανορθωθούν σε [εμάς]... υπό την προϋπόθεση να εξακολουθήσουμε με πίστη»¹⁴.

Οι πρώτοι Απόστολοι του Σωτήρος ήταν σε θέση να δώσουν θαρραλέα μαρτυρία για την Ανάστασή Του, διότι είχαν δει και ψηλαφήσει το σώμα Του. Όμως υπήρχαν πολύ περισσότερα από αυτό. Όπως ακριβώς ο Ιησούς Χριστός είχε θεραπεύσει αναπηρίες του σώματος για να δείξει ότι είχε τη δύναμη να συγχωρεί τις αμαρτίες (βλέπε Κατά Λουκάν 5:23-25), η Ανάστασή Του -- η απτή απόδειξη της δύναμής Του να υπερνικήσει τον φυσικό θάνατο-- έγινε η διαβεβαίωση των οπαδών Του για τη δύναμή Του να υπερνικήσει τον πνευματικό θάνατο. Οι υποσχέσεις που Εκείνος έδωσε στις διδασκαλίες Του -- άφεση αμαρτιών, ειρήνη σε τούτη τη ζωή, αιώνια ζωή στο βασίλειο του Πατέρα -- έγιναν πραγματικότητα και η πίστη τους έγινε ακλόνητη.

«Αλλ' αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, η πίστη [μας] είναι μάταιη» (Προς Κορινθίους Α' 15:17). Όμως, επειδή Εκείνος

αναστήθηκε από τους νεκρούς, μπορούμε «να έχ[ουμε] ελπίδα μέσω της εξιλέωσης του Χριστού και τής δύναμης τής αναστάσεως, για να αναστηθ[ούμε] σε ζωή αιώνια, και τούτο χάρι της πίστης [μας] προς εκείνον σύμφωνα με την υπόσχεση» (Μορόνι 7:41).

Κατά τη θνητή ζωή Του, ο Ιησούς Χριστός προσκάλεσε τον κόσμο να Τον ακολουθήσει. Μετά τον θάνατο και την Ανάστασή Του, ο προορισμός έγινε ακόμα πιο ξεκάθαρος. Εάν εμείς, υπακούοντας στους νόμους και τις διατάξεις του Ευαγγελίου, καλλιεργούμε ένα «σελέστιο πνεύμα» μέσα μας, μπορούμε «[να] λάβ[ουμε] το ίδιο σώμα, το οποίο ήταν φυσικό σώμα» και να «ζωοποιηθ[ούμε] με μέρος της σελέστιας δόξας [και] [να] λάβ[ουμε] από αυτήν, δηλαδή μια πληρότητα» (Δ&Δ 88:28-29). Εκείνος έχει δείξει τον δρόμο. Εκείνος είναι ο δρόμος. Είναι με τη δική Του δύναμη -- μέσω της Εξιλέωσης και της Ανάστασής Του -- που αυτή η σελέστια πληρότητα είναι δυνατή, πράγμα το οποίο περιλαμβάνει μία πληρότητα χαράς σε ένα ανεστημένο σώμα. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Όταν ο Ιησούς Χριστός εμφανίστηκε στους ανθρώπους στον Νέο Κόσμο, ζήτησε από αυτούς -- χιλιάδες από αυτούς -- να έρθουν «ένας προς ένα» και να αγγίξουν τα χέρια Του, τα πόδια και την πλευρά του, ώστε να μπορέσουν να δώσουν μαρτυρία ότι και είχαν δει και ψηλάφησαν με τα χέρια τους τον ανεστημένο Κύριο (βλέπε Νεφί Γ' 11:14-15, 18:25).
2. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 49.
3. Βλέπε Γένεση 1:27, Εξοδος 33:11, Πράξεις 7:56.

4. Μολοντί παρόμοιες ιδέες περιλαμβάνονταν σε προγενέστερα χριστιανικά δόγματα, αυτή η συγκεκριμένη διατύπωση προέρχεται από το Thirty-Nine Articles of the Anglican Church (1563).
5. *Διδασκαλίες: Τζόζεφ Σμιθ*, 42.
6. Τζέφρυ Χόλλαντ, "The Only True God and Jesus Christ Whom He Hath Sent", *Λιαχόνα*, Νοε 2007, 42.
7. Τοντ Κριστόφορσον, «Η Ανάσταση του Ιησού Χριστού», *Λιαχόνα*, Μάιος 2014, 113.
8. Ακόμα και η αποκάλυψη για τον προηγητό

- Ιησού Χριστό ήταν μια μαρτυρία αυτού του γεγονότος, δεδομένου ότι έδειχνε ότι το σώμα του πνευματός Του είχε ανθρώπινη μορφή (βλέπε Εθέρ 3:16).
9. *Διδασκαλίες: Τζόζεφ Σμιθ*, 211.
10. Ντέιβιντ Μπέντναρ, «Πιστεύουμε στο να είμαστε αγνοί», *Λιαχόνα*, Μάιος 2013, 41.
11. *Διδασκαλίες: Τζόζεφ Σμιθ*, 211.
12. *Διδασκαλίες: Τζόζεφ Σμιθ*, 214.
13. Τοντ Κριστόφορσον, «Γιατί γάμος, γιατί οικογένεια», *Λιαχόνα*, Μάιος 2015, 51.
14. *Διδασκαλίες: Τζόζεφ Σμιθ*, 51.

Ναι, έλα σ' Αποτόν

Εγκάρδια ♩. = 44-48

Λόγια υπό Steven K. Jones
Μουσική υπό Michael F. Moody

mp

R.H.

1. Ηλ -
(2. Ηλ) -
(3. Τη)

5

θε σ' ε-μάς, μας α - γά - πη - σε. Και κά - θε ψυ - χή, ναι, θερ -
θε στη γη να ζή - σει ε - δώ και ως άν - θρω - πος πο -
θλί - ψ' Αυ-τός τη γνώ - ρι - σ' ε - δώ. Α - να - κού - φι - ση δί -

8

rall.

μά άγ - γι - ξε. Με φως γε - μί - ζει τη ζω - ή αυ -
νού - σε κι Αυ - τός. Την πεί - να μας, τη δί - ψα μας και
νει στον πι - στό. Συγ - χώ - ρη - ση και ί - α - ση προ -

11

a tempo

τών που βι - ώ - νουν λύ - πη πολ - λή. Ναι, έ - λα σ' Αυ -
τον κα - η - μό πάιρ - νει α - πό μας. Ναι, έ - λα σ' Αυ -
σφέ - ρει σ' αυ - τούς που 'ναι τα - πει - νοί. Ναι, έ - λα σ' Αυ -

2

14

τόν. _____
τόν. _____ Ναι σ' Αυ - τόν. Μά - θε γι' Αυ - τόν. _____ Είν'
τόν. _____

17

τό - σο πρά - ος με α - γνή καρ - δια. Ναι, έ - λα σ' Αυ -

20

τόν. _____ 1, 2. _____ 3. _____
2. Ήλ - _____ Αχ,
3. Τη _____

23

ναί, έ - λα σ' Αυ - τόν. _____

© 2016 υπό Steven K. Jones και Michael F. Moody. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.
Αυτό το τραγούδι μπορεί να αντιγραφεί για μουσική επένδυση, μη εμπορική κατ' οίκον χρήση ή στην εκκλησία.

ΜΙΑ ΓΕΦΥΡΑ ΓΙΑ ελπίδα ΚΑΙ **ίαση**

Με την κατάλληλη βοήθεια, τα θύματα σεξουαλικής κακοποίησης μπορούν να βρουν την ίαση που τόσο βαθιά επιθυμούν.

Από τη Νάνον Τέιλλυ

Οικογενειακές υπηρεσίες των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Τέξας, Η.Π.Α.

Φανταστείτε ότι στέκεστε στην άκρη ενός απόκρημνου βράχου και θέλετε να περάσετε στην άλλη πλευρά ενός φαραγγιού με μεγάλο βάθος, όπου σας είπαν ότι σας περιμένει μεγάλη ευτυχία. Καθώς αναζητάτε έναν τρόπο για να περάσετε απέναντι, θα βρείτε έναν σωρό από εφόδια τα οποία, αν τοποθετηθούν σωστά, θα χτίσουν μια γέφυρα για να περάσετε στην άλλη μεριά του φαραγγιού.

Εάν δεν ξέρετε πώς να χτίσετε τη γέφυρα, τα εφόδια θα είναι άχρηστα και θα νιώσετε αποθαρρημένοι και απελπισμένοι. Όμως αν σας δοθεί βοήθεια από κάποιον ο οποίος έχει εμπειρία στο χτίσιμο των γεφυρών, η γνώση και η κατανόησή σας μπορούν να αυξηθούν και μαζί θα μπορέσετε να ολοκληρώσετε το έργο.

Τα τελευταία 18 χρόνια, η δουλειά μου ήταν να παρέχω εργαλεία και καθοδήγηση για να βοηθήσω τους ανθρώπους να διασχίσουν το βάραθρο της συναισθηματικής ή πνευματικής δυστυχίας. Από όλους τους ανθρώπους που έχω συμβουλευσει, κανένας πελάτης δεν έχει έρθει τόσο πληγωμένος, όσοι εκείνοι που υπήρξαν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης. Έχω δει τον αντίκτυπο που έχει αυτό το πρόβλημα στην ικανότητα του ατόμου να υπομείνει καλά μέχρι τέλους.

Παρ' όλα αυτά, έχω επίσης μάθει ότι είναι δυνατόν να υπάρξει διαρκής ανακούφιση από τις έντονες προσπάθειες και τον πόνο μας μέσω του Σωτήρος μας. Η αγάπη Του υψώνει τους ανθρώπους έξω από το σκοτάδι, στο φως.

Γιατί η σεξουαλική κακοποίηση προκαλεί τόσο ζημιά;

Τα θύματα κακοποίησης μού μιλούν για μία ζωή γεμάτη κατάθλιψη, αμφιβολία για τον εαυτό μας και άλλους βαθείς συναισθηματικούς πόνους. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ (1910-2008) μάς βοήθησε να καταλάβουμε γιατί η σεξουαλική κακοποίηση προκαλεί τόσο βαθύ πόνο:

«Είναι η τρομακτική, φαύλη πρακτική της σεξουαλικής κακοποίησης. Είναι πέρα από κάθε κατανόηση. Είναι μία ύβρις στην αξιοπρέπεια που θα έπρεπε να υφίσταται σε κάθε άνδρα και γυναίκα. Είναι *μία παραβίαση εκείνου του οποίου είναι ιερό και ουράνιο*. Είναι καταστροφικό για τη ζωή των παιδιών. Είναι μεμπτό και *αξίζει την αυστηρότερη καταδίκη*».

»Ντροπή σε κάθε άνδρα ή γυναίκα, οι οποίοι κακοποιούν σεξουαλικά ένα παιδί. Πράττοντας αυτό, ο θύτης δεν διαπράττει μόνον *τη σοβαρότερη ζημιά*. Είναι, επίσης, καταδικασμένος ενώπιον του Κυρίου»¹.

Η δύναμη της τεκνοποιίας είναι μία ιερή και ουράνια δύναμη που έχει δώσει στα τέκνα Του ο Πατέρας μας στους Ουρανοίς. Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων δίδαξε: «Η δύναμη της τεκνοποιίας είναι πνευματικά σημαντική... Ο Επουράνιος Πατέρας μας και ο Αγαπημένος Υιός Του

είναι δημιουργοί και έχουν εμπιστευθεί στον καθέναν μας ένα τμήμα της δύναμης δημιουργίας Του»². Δεν είναι, επομένως, απορίας άξιον ότι η παραβίαση αυτής της ιερής δύναμης «αξίζει την αυστηρότερη καταδίκη» και προκαλεί την «σοβαρότερη ζημιά».

Κατανόηση του πόνου

Σεξουαλική κακοποίηση είναι οιαδήποτε μη συναινετική αλληλεπίδραση η οποία περιλαμβάνει συμπεριφορές αγγίγματος ή μη αγγίγματος, όπου ένα άτομο χρησιμοποιείται για τη σεξουαλική ικανοποίηση ενός άλλου ατόμου. Συχνότατα, θύματα σεξουαλικής κακοποίησης αφήνονται με συγκεχυμένες σκέψεις καθώς και συναισθήματα εντέλειας και ντροπής, που μπορεί να είναι υπερβολικά βαριά να αντέξουν. Ο πόνος και το μαρτύριο που βιώνουν τα θύματα εντείνεται συχνά από σχόλια άλλων, τα οποία έχουν ως βάση μία παρεξήγηση της σεξουαλικής κακοποίησης και των συνεπειών της. Κάποια θύματα κατηγορούνται ότι ψεύδονται ή ότι η κακοποίηση ήταν κατά κάποιο τρόπο δικό τους σφάλμα. Άλλα άτομα οδηγούνται εσφαλμένα στο να πιστέψουν ότι θα πρέπει να μετανοήσουν, σαν να είχαν αμαρτήσει γενόμενα θύματα.

Σε πολλούς πελάτες με τους οποίους δούλεψα, οι οποίοι βίωσαν σεξουαλική κακοποίηση στην παιδική ηλικία ή στη νεότητά τους, έλεγαν «να το ξεπεράσουν», «να το αφήσουν πίσω τους» ή «απλώς συγχώρησε και ξέχασέ το». Αυτού του είδους οι δηλώσεις -- ειδικά όταν προέρχονται από στενούς φίλους, μέλη της οικογένειας ή ηγέτες της Εκκλησίας -- μπορεί να οδηγήσουν το θύμα σε μεγαλύτερη μυστικοπάθεια και ντροπή παρά σε ίαση και ειρήνη. Όμοια με μία σοβαρή πληγή ή μόλυνση στο σώμα, αυτές οι συναισθηματικές πληγές δεν φεύγουν απλώς, αν τις αγνοήσουμε. Αντίθετα, η σύγχυση που ξεκινά κατά την κακοποίηση, μεγαλώνει και μαζί με τα επακόλουθα οδυνηρά συναισθήματα, ο τρόπος σκέψης του ατόμου μπορεί να διαφοροποιηθεί, οδηγώντας τελικά στην ανάπτυξη νοσηρών συμπεριφορών. Δεν είναι ασυνήθιστο να μην αναγνωρίζουν τα θύματα κακοποίησης ότι εκείνο που συνέβη σε αυτούς ήταν προσβλητικό, ωστόσο μπορεί πάντα να αναπτύξουν νοσηρές συμπεριφορές και οδυνηρά συναισθήματα.

Η Χάννα (το όνομα έχει αλλάξει) βίωσε σεξουαλική κακοποίηση νωρίς στην παιδική ηλικία της. Όπως και άλλα θύματα, μεγάλωσε νιώθοντας ότι ήταν ένα απαίσιο άτομο που δεν άξιζε τίποτα. Πέρασε την περισσότερη ζωή της προσπαθώντας να υπηρετεί τους άλλους, ώστε να αντισταθμίσει τα συναισθήματά της ότι δεν ήταν «αρκετά

καλή» για την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα ή οποιουδήποτε άλλου. Στις σχέσεις της, φοβόταν πως αν κάποιος την γνώριζε πραγματικά, θα πίστευε ότι ήταν απαίσια, όπως η ίδια πίστευε για τον εαυτό της. Βίωνε έναν έντονο φόβο απόρριψης, ο οποίος την οδηγούσε να φοβάται να προσπαθεί καινούργια πράγματα στη ζωή ή να κάνει απλά πράγματα, όπως να τηλεφωνήσει σε κάποιον. Είχε ευλογηθεί με ταλέντο στις καλλιτεχνικές εργασίες, όμως τα παράτησε γιατί φοβόταν ότι δεν θα άντεχε την κριτική.

Για περισσότερο από 50 χρόνια, τα συναισθήματά της, τής ανικανότητας, αδυναμίας, φόβου, θυμού, σύγχυσης, ντροπής, μοναξιάς και απομόνωσης καθοδηγούσαν τις καθημερινές αποφάσεις της.

Αντικατάσταση του πόνου με γαλήνη

Ο Σωτήρας υπέφερε «πόνους και βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους». Αυτό το έκανε ώστε να μπορέσει «να μάθει σύμφωνα με τη σάρκα πώς να περιθάλπει το λαό του» (Αλμα 7:11-12). Ο πόνος που υπέφερε δεν ήταν μόνον για τις αμαρτίες μας αλλά και για την ίασή μας, όταν οι αμαρτίες κάποιου άλλου μας κάνουν να υποφέρουμε.

Εάν Εκείνος ήταν εδώ σήμερα, φαντάζομαι ότι ο Σωτήρας θα θρηνούσε μαζί και θα ευλογούσε εκείνους που έχουν κακοποιηθεί σεξουαλικά, όπως θρήνησε μαζί και ευλόγησε τους Νεφίτες (βλέπε Νεφί Γ' 17). Αν και Εκείνος δεν βρίσκεται εδώ με το σώμα, το Πνεύμα Του μπορεί να είναι μαζί μας και έχει παράσχει έναν τρόπο για να ιαθούμε, να νιώσουμε γαλήνη και να συγχωρέσουμε.

Για πολλούς που έχουν πληγωθεί,

η ιδέα ότι ο πόνος που φέρουν θα μπορούσε να αντικατασταθεί με γαλήνη, είναι σχεδόν απίστευτη. Συχνά οι πληγές του κακοποιημένου ατόμου περνούν απαρατήρητες και δεν αναγνωρίζονται από τους άλλους επί χρόνια. Ο πόνος φορά τη μάσκα του χαμογελαστού προσώπου, μιας προθυμίας να βοηθήσουν τους άλλους και να ζουν μια ζωή σαν να μην συνέβαινε τίποτα, ωστόσο ο πόνος είναι διαρκώς εκεί.

Ας συγκρίνουμε τη διαδικασία της συναισθηματικής ίασης με εκείνη του να φροντίζουμε και να θεραπεύουμε μία σωματική πληγή. Υποθέστε ότι όταν ήσασταν νέοι, σπάσατε το πόδι σας. Αντί να πάτε στον γιατρό για να βάλει στη θέση του το οστό, κουτσαίνατε πονώντας, μέχρι να περάσει ο δυνατός πόνος, όμως υπάρχει πάντα ένας ελαφρύς πόνος σε κάθε βήμα σας. Χρόνια αργότερα, θέλετε να φύγει ο πόνος και πηγαίνετε στον γιατρό. Ο γιατρός θα πρέπει να βάλει ξανά το οστό στη θέση του, να καθαρίσει ό,τι αναπτύχθηκε εκεί σταδιακά, να το βγάλει και να σας στείλει για φυσικοθεραπεία ώστε να ενδυναμωθεί το πόδι σας.

Η διαδικασία της ίασης από κακοποίηση είναι ίδια στο ότι το θύμα πρέπει πρώτα να αναγνωρίσει ότι ο πόνος είναι αληθινός και κάτι πρέπει να γίνει με αυτό. Η διαδικασία

ΚΟΙΝΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Τα θύματα συχνά προσπαθούν σκληρά στις σχέσεις τους με τους άλλους και μπορεί διαρκώς να επιζητούν την επιδοκιμασία των άλλων, να γίνονται παθητικά, να υψώνουν φράγματα για να κρατούν τους ανθρώπους σε απόσταση ώστε να μην πληγωθούν, γίνονται υπερδραστήριοι σεξουαλικά, επιζητώντας να γαλουχηθούν μέσω της σεξουαλικής δραστηριότητας (συμπεριλαμβανομένης της πορνογραφίας και της αυτοδιέγερσης) ή κάνουν ακριβώς το αντίθετο και αποφεύγουν οτιδήποτε σχετίζεται με το σεξ. Η ντροπή που σχετίζεται με αυτές τις συμπεριφορές εμποδίζει συχνά τα άτομα να ζητήσουν βοήθεια από γονείς, ηγέτες της ιεροσύνης ή επαγγελματίες, διότι δεν καταλαβαίνουν τον συσχετισμό ανάμεσα στο τι συνέβη σε αυτούς και τη συμπεριφορά τους.

Ζώντας το Ευαγγέλιο, τα θύματα τείνουν να πάνε από το ένα άκρο στο άλλο: κάποιοι γίνονται υπερβολικά θρησκευόμενοι. Σε μία προσπάθεια να καλύψουν αυτό που νομίζουν ότι είναι η σημαντικότητά τους, προσπαθούν να κάνουν τα πάντα σωστά. Άλλοι πιστεύουν ότι δεν θα είναι ποτέ άξιοι της αιώνιας ζωής και κατά καιρούς σταματούν την προσπάθεια.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΔΑΧΗ ΚΑΙ ΔΙΑΘΗΚΕΣ 123

Ενώσω ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ ήταν αιχμάλωτος στη φυλακή στο Λίμπερτυ του Μιζούρι, έγραψε μία επιστολή προς την Εκκλησία, περιλαμβάνοντας τα τμήματα 121-124 από το Διδαχή και Διαθήκες, στα οποία περιέχεται το «καθήκον των αγίων σχετικά με τους διώκτες τους» (Δ&Δ 123, επικεφαλίδα τμήματος). Δεν είπε στους Αγίους οι οποίοι είχαν υποστεί καταδίωξη και σωματικές βλάβες να κρατήσουν τον πόνο τους μέσα τους και να προσποιηθούν ότι δεν συνέβη τίποτα. Σκεφθείτε πώς η συμβουλή που δόθηκε στο τμήμα 123 μπορεί να εφαρμοστεί στο πρόβλημα της κακοποίησης.

περιλαμβάνει να αναγνωρίσουμε τι συνέβη και να αφήσουμε τα συναισθήματα του πόνου, του φόβου και της θλίψης να τα νιώσουμε, να τα αναγνωρίσουμε και να τα επιβεβαιώσουμε. Συχνά βοηθά να δουλέψουμε με κάποιον επαγγελματία, με εμπειρία σε αυτή τη διαδικασία ίασης. (Ελέγξτε με τον ηγέτη σας ιεροσύνης για να μάθετε αν είναι διαθέσιμες στην περιοχή σας οι Οικογενειακές υπηρεσίες των Α.Τ.Η.)

Είτε έχει πρόσβαση το θύμα σε επαγγελματική βοήθεια είτε δεν έχει, το καλύτερο είναι να προσεύχεται, να μελετά τη ζωή του Σωτήρος και την Εξιλέωσή Του και να επισκέπτεται τακτικά έναν ηγέτη ιεροσύνης. Εκείνος μπορεί να βοηθήσει στην ελάφρυνση του φορτίου και να λάβει έμπνευση για να βοηθήσει το θύμα να καταλάβει την ουράνια αξία του και τη σχέση με τον Πατέρα στους Ουρανούς και τον Σωτήρα. Όπως δίδαξε πρόσφατα η αδελφή Κάρολ Στήβενς, Πρώτη Σύμβουλος στη Γενική Προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας: «Η ίαση μπορεί να είναι μία μακρά διαδικασία. Θα απαιτήσει να επιζητήσετε με προσευχή καθοδήγηση και κατάλληλη βοήθεια, συμπεριλαμβανομένης συμβουλευτικής με καταλλήλως χειροτονημένους φέροντες την ιεροσύνη. Καθώς μαθαίνετε να επικοινωνείτε ανοιχτά, θέστε σωστά όρια και ίσως να αναζητήσετε επαγγελματική συμβουλή. Η διατήρηση

της πνευματικής υγείας, σε όλη τη διαδικασία, είναι ζωτικής σημασίας!»³

Για την Χάννα, η ζωή της είχε γίνει τόσο ανυπόφορη, ώστε αναζήτησε βοήθεια. Ήξερε από τη μαρτυρία της ότι μπορούσε να αισθανθεί γαλήνη και ικανοποίηση στη ζωή, όμως δεν τα ένιωσε επί μονίμου βάσεως. Μέσω προσευχής και συζήτησης με τον επίσκοπό της, καθοδηγήθηκε να συμβουλευθεί κάποιον, οπότε θα μπορούσε να αποκτήσει τα εργαλεία που χρειαζόταν για να φέρει την αλήθεια στο φως και να μοιραστεί το φρικτό φορτίο που έφερε μόνη της. Κάνοντας αυτό, μπόρεσε να απελευθερώσει τον πόνο και να βρει την υπεσχνημένη από τον Σωτήρα γαλήνη (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:27). Μαζί με αυτήν την γαλήνη και την παρηγοριά ήρθε η επιθυμία και η ικανότητα να συγχωρήσει.

Η ανάγκη να συγχωρούμε

Η ιδέα της συγχώρησης είναι συχνά δύσκολη να την ακούσουν τα θύματα κακοποίησης και συχνά παρεξηγείται. Εάν νομίζουν ότι συγχώρηση σημαίνει να αφήσουν τον θύτη να ξεφύγει ή να πουν πως ό, τι συνέβη δεν έχει πια σημασία, το θύμα δεν θα αισθανθεί δικαιωμένο. Μολονότι έχουμε προσταχθεί να συγχωρούμε (βλέπε Δ&Δ 64:10), σε περιπτώσεις όπου το τραύμα είναι βαθύ, η ίαση τυπικά πρέπει να αρχίσει προτού το θύμα μπορέσει

να συγχωρήσει πλήρως τον θύτη.

Εκείνοι οι οποίοι υποφέρουν τους πόνους που έχει προκαλέσει η κακοποίηση, ίσως βρουν παρηγοριά σε αυτή τη συμβουλή από το Βιβλίο του Μόρμον: «Εγώ, ο Ιακώβ, θα ήθελα να μιλήσω σε σας που είστε καθαροί στην καρδιά. Να προσβλέπετε στο Θεό με σταθερότητα νου, και να προσεύχεστε σ' αυτόν με υπέρτατη πίστη, και αυτός θα σας παρηγορήσει στα βάσανά σας, και θα υπερασπιστεί την υπόθεσή σας, και θα στείλει κάτω δικαιοσύνη προς εκείνους που επιδιώκουν τον αφανισμό σας» (Ιακώβ 3:1). Η ανάγκη για δικαιοσύνη και το δικαίωμα της αποκατάστασης μπορεί να εναποτεθεί στον Κύριο, ώστε Εκείνος να μπορεί να αντικαταστήσει τον πόνο μας με ειρήνη.

Τελικά η Χάιννα κατάλαβε ότι μπορούσε να εναποθέσει την ανάγκη για δικαιοσύνη στον Σωτήρα και σε ανταπόδοση βρήκε ένα συναίσθημα ειρήνης στη ζωή της, που όμοιό του δεν είχε ποτέ πριν βιώσει. Παλαιότερα, φοβόταν να παρευρεθεί σε οικογενειακές συγκεντρώσεις όπου θα ήταν παρών ο θύτης. Τώρα, χάρη στην προθυμία της να αντιμετωπίσει δύσκολες συναισθηματικές πληγές στη διαδρομή της προς την ίαση, δεν φοβάται πλέον να βρίσκεται όπου εκείνος είναι παρών και μπορεί ακόμα και να τον συμπονέσει στην προχωρημένη ηλικία του.

Ελεύθεροι από άχρηστα φορτία

Ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ (1928-2015) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων δήλωσε: «Η πλήρης ίαση θα έλθει μέσω της πίστης σας στον Ιησού Χριστό και της δύναμής Του και ικανότητας, μέσω της Εξιλέωσης Του, να θεραπεύσει τις ουλές από εκείνο που είναι άδικο και δεν το αξίζουμε...

»Σας αγαπά. Έδωσε τη ζωή Του, ώστε να μπορείτε να είστε ελεύθεροι από άχρηστα φορτία. Εκείνος θα σας βοηθήσει να το πράξετε. Ξέρω ότι Εκείνος έχει τη δύναμη να σας θεραπεύσει»⁴.

Ο ενάντιος θέλει να κρατά τους ανθρώπους δεμένους με τον πόνο και τη δυστυχία, διότι είναι γεμάτος αθλιότητα (βλέπε Νεφί Β' 2:27). Με τη βοήθεια του Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού, ο πόνος μπορεί πραγματικά να αντικατασταθεί με ειρήνη, μόνον όπως ο Σωτήρας είναι ικανός να την δώσει και μπορούμε να ζήσουμε με χαρά. «Ο Αδάμ έπεσε για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι, και οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση» (Νεφί Β' 2:25). Το να ζούμε με χαρά θα επιτρέπει να μπορούμε να αντέξουμε καλύτερα τις εποχές δοκιμασίας και να είμαστε εις θέσιν να μαθαίνουμε, να αυξανόμαστε πνευματικά και να γίνουμε περισσότερο σαν τον Πατέρα μας στους Ουρανοίς.

Αισθάνομαι ταπεινότητα από την ευλογία που είχα στη ζωή μου να κάθομαι με εκείνους που επλήγησαν από κακοποίηση και να βλέπω το θαύμα της ίασης το οποίο αληθινά έρχεται μόνον μέσω του Σωτήρος. Εάν ζείτε αυτόν τον πόνο, παρακαλώ στραφείτε με προσευχή για βοήθεια. Δεν χρειάζεται να φέρετε το βαρύ φορτίο μόνι σας. Γνωρίζω ότι Εκείνος θεραπεύει, διότι έχω σταθεί μάρτυρας σε αυτό, αναρίθμητες φορές. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Γκόρντον Χίνκλ, "Save the Children", *Ensign*, Νοε 1994, 54. Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
2. Ντέβιντ Μπέντναρ, «Πιστεύουμε στο να είμαστε αγνοί», *Λιαχόνα*, Μάιος 2013, 42.
3. Κάρολ Στήβενς, «Ο Διδάσκαλος θεραπευτής», *Λιαχόνα*, Νοε 2016, 11.
4. Ρίτσαρντ Σκοτ, («Να είστε ελεύθεροι από βαριά φορτία») "To Be Free of Heavy Burdens", *Λιαχόνα*, Νοε 2002, 88.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΗΓΕΤΕΣ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ

Όταν ένα θύμα σας εμπιστεύεται αρκετά ώστε να μοιραστεί μαζί σας τον πόνο και την κακοποίησή του, οι συζητήσεις μαζί τους θα πρέπει να ξεκινούν με αγάπη και κατανόηση γι' αυτούς. Πάρα πολύ συχνά τα θύματα μου λένε πως όταν πλησίασαν τον επίσκοπό τους για βοήθεια, εκείνος επικεντρώνονταν καταρχάς στην ανάγκη συγχώρησης του θύτη. Αυτό μπορεί να αφήσει στο θύμα την εντύπωση ότι το μόνο που έχει σημασία είναι ο θύτης. Όταν συμβαίνει αυτό, τα άτομα σπάνια επιστρέφουν στους επισκόπους τους για βοήθεια και χάνουν την πνευματική ίαση που είναι δυνατή με την εκκλησιαστική αγάπη και υποστήριξη.

Η συγχώρηση είναι ζωτικής σημασίας τμήμα στη διαδικασία ίασης και είναι μία εντολή -- όμως, παρακαλώ, πιστέψτε ότι επιτρέποντας σε κάποιον να αναγνωρίσει καταρχάς τον πόνο του, να νιώσει τα συναισθημάτα του και να μιλήσει για αυτά με ένα έμπιστο πρόσωπο, θα οδηγήσει με τον καιρό στην ίαση που έρχεται όταν μπορούμε να συγχωρήσουμε τον θύτη.

Οι ηγέτες της Εκκλησίας μπορούν να ανατρέξουν στο ministering.lds.org για να βρουν το «Κακοποίηση: βοήθεια για το θύμα» για περισσότερες πληροφορίες.

Το παλιό οικογενειακό άλμπουμ: η δύναμη των οικογενειακών ιστοριών

*Η κληρονομιά των προγόνων μου ζει μέσα
από εμένα διαρκώς, επηρεάζοντας συνεχώς
τη ζωή μου για το καλύτερο.*

Από την Αμνερίς Πουσκασού

Ενα καλοκαιρινό πρωινό πριν από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ο προπάππος μου ξύπνησε όπως έκανε πάντα – πριν από το ξημέρωμα. Βγήκε έξω από το σπίτι του σε έναν λόφο που έβλεπε σε μία πράσινη κοιλάδα και στο χωριό του στη Ρουμανία και κάθισε στο γρασίδι που ήταν καλυμμένο από πρωινή δροσιά βαθιά απορροφημένος στις σκέψεις του – τις ίδιες σκέψεις που υπήρχαν στο μυαλό του για λίγο. Ένας μορφωμένος άνθρωπος με μεγάλη καρδιά και ερευνητικό μυαλό, που τον αγαπούσαν και τον σέβονταν όλοι στο χωριό.

Αφού ανέτειλε ο ήλιος, πήγε σπίτι και εξομολογήθηκε στη σύζυγό του ότι ήταν περίεργος

να δει πώς θα ήταν η κηδεία του και ότι θα ήθελε να έχει μία πρόβα των ρούχων που θα φορούσε στην κηδεία. Όρισε την ημερομηνία, αγόρασε το φέρετρο, προσέλαβε ιερέα και επαγγελματίες μοιρολογίστρες και απέκτησε όλα τα αντικείμενα που απαιτούνται από την ελληνορθόδοξη παράδοση. Κατόπιν έφτασε η ημέρα της πρόβας των ρούχων που θα φορούσε στην κηδεία. Τα τραπέζια στήθηκαν στο μέσον του χωριού για το επιμνημόσυνο γεύμα, η οικογένεια ήταν μαυροφορεμένη, ο ιερέας ήλθε, ο προπάππος μου ξάπλωσε στο φέρετρο, αναδιατάσσοντας το μαξιλάρι ώστε να μπορέσει να έχει άνετη θέα και η νεκρώσιμος ακολουθία ξεκίνησε. Όταν τελείωσε η τελετή, όλο το χωριό ήταν προσκεκλιμένο στο γεύμα και ο προπάππος μου εκπλήρωσε το όνειρό του να χορέψει στη δική του κηδεία. Έζησε ακόμη 20 χρόνια, ελέγχοντας συχνά να δει εάν το φέρετρό του ακόμη τον χωρούσε.

Όχι μόνον ονόματα και ημερομηνίες

Δεν συνάντησα ποτέ τον προπάππο μου, αλλά η ιστορία του πάντα υπήρξε η αγαπημένη μου που πέρασε σεμένα από τους παππούδες μου. Κάθε ημέρα οι παππούδες μου έλεγαν στα αδέρφια μου και σεμένα ιστορίες από τους προγόνους μας: από πού ήλθαν, πώς ήταν, τις αξίες, τα όνειρα και τις ελπίδες τους. Μετά το γεύμα κάθε Κυριακής, οι παππούδες μου κοίταζαν στο οικογενειακό άλμπουμ και σε κάθε γύρισμα της σελίδας, ζωντάνευαν

ιστορίες και οι καρδιές ήταν συνυφασμένες σε ένα μωσαϊκό αγάπης που εκτείνεται σε έξι γενεές. Δεν ήταν απλώς παλιές φωτογραφίες με ονόματα και ημερομηνίες γραμμένες βιαστικά στο πίσω μέρος. Πίσω από κάθε πρόσωπο υπήρχε ένας πατέρας ή μία μητέρα, ένας αδελφός ή μία αδελφή και έτσι η κληρονομιά τους, μαζί με άλλες οικογενειακές παραδόσεις, πέρασαν σε μένα.

Δύναμη εν καιρώ δοκιμασίας

Όταν έγινα 19, οι γονείς μου και οι περισσότεροι από την άμεση οικογένειά μου ήταν νεκροί και πολλά από τα υπάρχοντά τους, που είχα κληρονομήσει, είχαν χαθεί ή κλαπεί. Και όμως υπάρχει κάτι που ο χρόνος, οι φυσικές καταστροφές ή ακόμη και ο θάνατος δεν θα μπορούσαν να καταστρέψουν ποτέ: η γέφυρα που εκτείνεται στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον που κάθε ένα από τα μέλη της οικογένειάς μου έκτισε. Λόγω της επιμέλειάς τους, το νήμα που ενώνει τις καρδιές της οικογένειάς μου μαζί, μου έχει δώσει τη δύναμη να υπερνικήσω δύσκολες συνθήκες.

Όταν οι γονείς και οι παππούδες μου πέθαναν, αισθάνθηκα τόση βαθιά θλίψη, ώστε αναρωτιόμουν εάν θα είχα αρκετή δύναμη να συνεχίσω. Ήμουν ευλογημένη που αισθάνθηκα την επιρροή τους πέραν του πέπλου και ότι αυτό με βοήθησε να αποκτήσω μία ισχυρή μαρτυρία του σχεδίου σωτηρίας, της ζωής μετά θάνατον και στη συνέχεια των διατάξεων του ναού που είναι τόσο απαραίτητες

για τη σωτηρία μας. Ποτέ δεν συνάντησα τους προπάππους μου ή τους περισσότερους θείους και θείες μου, όμως κάθε φορά που παίρνω το παλιό οικογενειακό άλμπουμ με τις φωτογραφίες τους, βλέπω τον εαυτό μου στα μάτια τους. Είμαι αυτή που είμαι λόγω όλων εκείνων που ήλθαν πριν από εμένα. Οι εμπειρίες και η σοφία τους έχουν βοηθήσει να διαμορφώσω τον χαρακτήρα μου και με έχουν οδηγήσει στη ζωή μου.

Ένα από τα μεγαλύτερα δώρα που μου έκανε η οικογένειά μου από την πρώιμη παιδική ηλικία είναι η γνώση της οικογενειακής μου ιστορίας και η πεποίθηση ότι είμαι ο σύνδεσμος μεταξύ του παρελθόντος και του μέλλοντος. Επίσης γνωρίζω ότι ήλθα στη γη να ζήσω τη δική μου ιστορία -- να την εξερευνήσω και να την βιώσω και να την αγαπήσω. Είναι αυτή η γνώση της οικογενειακής μου ιστορίας που με υποστηρίζει μέσω όλων των δοκιμασιών της ζωής.

Σκέπτομαι συχνά την οικογένειά μου στην άλλη πλευρά του πέπλου και τις θυσίες που έκαναν για εμένα, ώστε να έχω καλύτερη ζωή. Σκέπτομαι τις διατάξεις του ναού που μας επιτρέπουν να είμαστε ξανά μαζί ως οικογένεια κάποια ημέρα. Και σκέπτομαι την Εξιλέωση του Σωτήρος μας, που έκανε όλο αυτό δυνατό. Πλήρωσε το τίμημα, ώστε να μπορούμε να ζήσουμε. Γι' αυτό Τον αγαπούμε και Τον λατρεύουμε με ευγνωμοσύνη σήμερα και για πάντα. ■

Η συγγραφέας ζει στη Νέα Υόρκη των Η.Π.Α.

Από τον Πρεσβύτερο
Λάρρυ Λώρενς
Των Εβδομήκοντα

Ο πόλεμος συνεχίζεται

Ο πόλεμος που ξεκίνησε στους ουρανούς εξακολουθεί μέχρι σήμερα. Στην πραγματικότητα, η μάχη αναζωπυρώνεται καθώς οι Άγιοι προετοιμάζονται για την επιστροφή του Σωτήρος.

Οποιοσδήποτε παρακολουθεί τις διεθνείς ειδήσεις θα συμφωνήσει ότι ζούμε σε μία εποχή «πολέμων» και φημών πολέμων» (Δ&Δ 45:26). Ευτυχώς, όλοι επάνω στη γη είναι βετεράνοι πολέμου. Μαχόμεθα τις στρατιές του κακού σε έναν συνεχή πόλεμο που ξεκίνησε στην προηγμένη σφαίρα πριν να γεννηθούμε.

Επειδή δεν είχαμε λάβει ακόμα υλικό σώμα, πολεμήσαμε τον πόλεμο στους Ουρανούς χωρίς σπαθιά, όπλα ή βόμβες. Όμως οι μάχες ήταν τόσο έντονες, όσο σε οποιονδήποτε σύγχρονο πόλεμο και υπήρχαν δισεκατομμύρια απώλειες.

Ο πόλεμος στην προθνητή κατάσταση έγινε με λόγια, ιδέες, επιχειρηματολογία και πειθώ (βλέπε Αποκάλυψη 12:7-9, 11). Η στρατηγική του Σατανά ήταν να φοβίσει τους ανθρώπους. Ήξερε ότι ο φόβος είναι ο καλύτερος τρόπος για να καταστραφεί η πίστη. Πιθανόν να χρησιμοποίησε επιχειρήματα, όπως: «Είναι πολύ δύσκολο». «Είναι αδύνατον να κάνεις ξανά καθαρή τη ζωή σου». «Ο κίνδυνος είναι πολύ μεγάλος». «Πώς ξέρεις ότι μπορείς να εμπιστευθείς τον Ιησού Χριστό;» Ζήτησε πολύ τον Σωτήρα.

Ευτυχώς, το σχέδιο του Θεού θριάμβευσε επί των ψεμάτων του Σατανά. Το σχέδιο του Θεού περιλάμβανε ηθική ελευθερία βούλησης για τους ανθρώπους και μία μεγάλη θυσία. Ο Ιεχωβά, γνωστός σε εμάς ως Ιησούς Χριστός, προσφέρθηκε να είναι η θυσία εκείνη -- να υποφέρει για όλες τις αμαρτίες μας. Ήταν πρόθυμος να δώσει τη ζωή Του για τους αδελφούς και τις αδελφές Του, ώστε εκείνοι που μετανοούσαν, να μπορούσαν να επιστρέψουν καθαροί και τελικά να γίνουν όπως ο Επουράνιος Πατέρας τους. (Βλέπε Μωυσή 4:1-4, Αβραάμ 3:27.)

Στον πόλεμο στους Ουρανοί, αγαπούσαμε και στηρίζαμε τον Πατέρα μας στους Ουρανοί. Θέλαμε να γίνουμε σαν Εκείνον.

Το άλλο πλεονέκτημα που βοήθησε τον Ιεχωβά να κερδίσει τις καρδιές των τέκνων του Θεού ήταν οι δυνατές μαρτυρίες που έδωσαν οι υποστηρικτές Του, υπό τον Μιχαήλ, τον αρχάγγελο (βλέπε Αποκάλυψη 12:7, 11, Δ&Δ 107:54). Στην προθνητή κατάσταση, ο Αδάμ λεγόταν Μιχαήλ και ο Σατανάς λεγόταν Εωσφόρος που σημαίνει «Αυγερινός»¹. Ίσως αυτό φαίνεται παράξενο όνομα για τον πρίγκιπα του σκότους (βλέπε Μωυσή 7:26), όμως οι γραφές διδάσκουν ότι ο Σατανάς ήταν «άγγελος τού Θεού που βρισκόταν σε εξουσία στην παρουσία τού Θεού» (βλέπε Δ&Δ 76:25-28).

Πώς μπορούσε ένα πνεύμα με τόσο πολλή γνώση και εμπειρία να ξεπέσει τόσο; Ήταν εξαιτίας της υπερηφάνειάς του. Ο Εωσφόρος επαναστάτησε εναντίον του Πατέρα μας στους Ουρανοί, διότι ήθελε το βασίλειο του Θεού για τον εαυτό του.

Στην κλασική ομιλία του “Beware of Pride” («Προφυλαχθείτε από την υπερηφάνεια»), ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον (1899-1994) δίδαξε ότι ο Εωσφόρος «επιθυμούσε να τιμηθεί υπεράνω όλων των άλλων» και πως «η αλαζονική επιθυμία του ήταν να εκθρονίσει τον Θεό»². Έχετε, επίσης, ακούσει ότι ο Σατανάς ήθελε να καταστρέψει την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου, όμως αυτό δεν ήταν ο μοναδικός λόγος που εξέπεσε.

Εκδιώχθηκε από τους ουρανοί διότι επαναστάτησε εναντίον του Πατέρα και του Υιού (βλέπε Δ&Δ 76:25, Μωυσή 4:3).

Γιατί εσείς κι εγώ πολεμήσαμε κατά του διαβόλου; Πολεμήσαμε λόγω αφοσίωσης. Αγαπούσαμε και στηρίζαμε τον Πατέρα μας στους Ουρανοί. Θέλαμε να γίνουμε σαν Εκείνον. Ο Εωσφόρος είχε διαφορετικό σκοπό. Ήθελε να αντικαταστήσει τον Πατέρα (βλέπε Ησαΐα 14:12-14, Νεφί Β΄ 24:12-14). Φαντασθείτε πώς η προδοσία του Σατανά πλήγωσε τους Επουράνιους Γονείς μας. Στις γραφές διαβάζουμε ότι «οι ουρανοί έκλαψαν γι’ αυτόν» (Δ&Δ 76:26).

Μετά από μία κοπιώδη εκστρατεία ο Μιχαήλ και οι στρατιές του επικράτησαν. Τα δύο τρίτα των ουράνιων

στρατιών επέλεξαν να ακολουθήσουν τον Πατέρα (βλέπε Δ&Δ 29:36). Ο Σατανάς και οι οπαδοί του εκδιώχθηκαν από τους ουρανοί, όμως δεν στάλθηκαν αμέσως στο εξώτερο σκότος. Πρώτα στάλθηκαν σε αυτή τη γη (βλέπε Αποκάλυψη 12:7-9), όπου θα γεννιόταν ο Ιησούς Χριστός και όπου θα ερχόταν εις πέρας η εξιλεωτική θυσία Του.

Γιατί επιτράπη στις στρατιές του Σατανά να έρθουν στη γη; Ήρθαν για να φέρουν εναντίωση σε εκείνους που δοκιμάζονταν εδώ (βλέπε Νεφί Β΄ 2:11). Θα εκδιωχθούν τελικά στο εξώτερο σκότος; Ναι. Μετά τη Χιλιετία, ο Σατανάς και οι στρατιές του θα εκδιωχθούν δια παντός.

Ο Σατανάς γνωρίζει ότι οι ημέρες του είναι μετρημένες. Κατά τη Δεύτερα Παρουσία του Ιησού, ο Σατανάς

και οι άγγελοι του θα δεθούν για 1.000 χρόνια (βλέπε Αποκάλυψη 20:1-3, Νεφί Α΄ 22:26, Δ&Δ 101:28). Καθώς πλησιάζει αυτή η τελευταία προθεσμία, οι δυνάμεις του κακού μάχονται απεγνωσμένα να αιχμαλωτίσουν όσες περισσότερες ψυχές μπορούν.

Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής είδε τον πόλεμο στους Ουρανοί ως μέρος ενός σπουδαίου οράματος. Του έδειξαν πώς εκδιώχθηκε ο Σατανάς στη γη για να θέσει σε πειρασμό τους ανθρώπους. Αυτή ήταν η αντίδραση του Ιωάννη: «Αλλοίμονο σ' αυτούς που κατοικούν στη γη και στη θάλασσα, επειδή ο διάβολος κατέβηκε σε σας έχοντας μεγάλο θυμό, δεδομένου ότι γνωρίζει πως έχει λίγο καιρό» (Αποκάλυψη 12:12).

Επομένως, πώς περνά τις ημέρες του ο Σατανάς, γνωρίζοντας ότι δεν έχει χρόνο να χάσει; Ο Απόστολος Πέτρος έγραψε ότι «ο διάβολος περιτριγυρίζει, σαν ωρούμενο λιοντάρι, ζητώντας ποιον να καταπιεί» (Πέτρου Α΄ 5:8).

Τι υποκινεί τον Σατανά; Δεν θα έχει ποτέ σώμα, δεν θα έχει ποτέ σύζυγο ή οικογένεια και δεν θα έχει ποτέ μία πληρότητα χαράς, γι' αυτό θέλει να κάνει όλους τους άνδρες και τις γυναίκες «να είναι γεμάτοι αθλιότητα όπως αυτός ο ίδιος» (Νεφί Β΄ 2:27).

Ο διάβολος στοχεύει όλους τους ανθρώπους, ειδικά όμως εκείνους οι οποίοι έχουν τη μεγαλύτερη δυνατότητα για αιώνια ευτυχία. Ζηλεύει εμφανώς οποιονδήποτε βρίσκεται στο μονοπάτι προς την υπερύψωση. Οι γραφές διδάσκουν ότι ο Σατανάς «κάνει πόλεμο με τους αγίους τού Θεού και τους περισφίγγει ολόγυρα» (Δ&Δ 76:29).

Ο πόλεμος που ξεκίνησε στους ουρανοί εξακολουθεί μέχρι σήμερα. Στην πραγματικότητα, η μάχη αναζωπυρώνεται καθώς οι Άγιοι προετοιμάζονται για την επιστροφή του Σωτήρος.

Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ (1801-77) προφήτευσε «ότι η Εκκλησία θα εξαπλωνόταν, θα ευημερούσε, θα αυξανόταν και θα εκτεινόταν και σε αναλογία με την εξάπλωση του Ευαγγελίου ανάμεσα στα έθνη της γης, θα ανερχόταν η δύναμη του Σατανά»³.

Νομίζω ότι όλοι μας θα συμφωνούσαμε ότι η προφητεία αυτή εκπληρώνεται καθώς παρακολουθούμε να διεισδύει το κακό στις κοινωνίες του κόσμου. Ο Πρόεδρος Γιανγκ δίδαξε ότι θα πρέπει να μελούμε την τακτική του εχθρού, ώστε να τον νικήσουμε. Σας μιλώ για τέσσερις από τις αποδεδειγμένες στρατηγικές του Σατανά και μερικές ιδέες για το πώς να αντισταθούμε σε αυτές.

Στρατηγικές του Σατανά

1. Πειρασμός. Ο διάβολος είναι θρασύς όταν πρόκειται να βάλει άνομες ιδέες στο νου μας. Το Βιβλίο του Μόρμον διδάσκει ότι ο Σατανάς ψιθυρίζει βρόμικες και

απρεπείς σκέψεις και σπέρνει αμφιβολίες. Μας παροτρύνει αδιάκοπα να ενεργήσουμε σύμφωνα με παροτρύνσεις στις οποίες υπάρχει εθισμός και να είμαστε εγωιστές και άπληστοι. Δεν θέλει να αναγνωρίζουμε από πού έρχονται αυτές οι ιδέες, γι' αυτό ψιθυρίζει: «Εγώ δεν είμαι ο διάβολος, γιατί δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα» (Νεφί Β΄ 28:22).

Πώς μπορούμε να αντισταθούμε σε αυτόν τον άμεσο πειρασμό; Ένας από τους αποτελεσματικότερους τρόπους είναι απλώς να διώξουμε μακριά τον Σατανά. Αυτό θα έκανε ο Ιησούς.

Η αφήγηση στην Καινή Διαθήκη για τον Σωτήρα στο όρος των πειρασμών είναι διδακτική. Μετά από κάθε πειρασμό που παρουσίαζε ο διάβολος σε Εκείνον, ο Ιησούς χρησιμοποιούσε μία αμυντική τεχνική δύο βημάτων: πρώτον, διέτασε τον Σατανά να υπάγει. Κατόπιν, παρέθετε από την γραφή.

Να σας δώσω ένα παράδειγμα: «Πήγαυε, σατανά» πρόσταξε ο Ιησούς. «Επειδή είναι γραμμένο: Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις» (Κατά Ματθαίον 4:10). Ο επόμενος στίχος αναφέρει: «Τότε, ο διάβολος τον αφήνει· και ξάφνου, ήρθαν κοντά του άγγελοι και τον υπηρετούσαν» (Κατά Ματθαίον 4:11). Η άμυνα του Σωτήρος ήταν πολύ αποτελεσματική!

Η βιογραφία του Προέδρου Χίμπερ Γκραντ (1856-1945) δίνει μία εσώτερη γνώση για το πώς ο Πρόεδρος Γκραντ, ως νέος άνδρας, αντιστάθηκε στον διάβολο. Όταν ο Πρόεδρος Γκραντ κατάλαβε ότι ο Σατανάς τού ψιθύριζε, προσπαθώντας να σπείρει αμφιβολίες στην καρδιά του, απλώς είπε φωναχτά: «κ. Διάβολε, σώπα»⁴.

Έχετε το δικαίωμα να πείτε στον Σατανά να φύγει, όταν αντιμετωπίζετε πειρασμό. Οι γραφές διδάσκουν: «Αντισταθείτε στον διάβολο, και θα φύγει από σας» (Ιακώβου 4:7).

Το άλλο τμήμα της άμυνας του Σωτήρος ήταν η παράθεση γραφής. Υπάρχει μεγάλη δύναμη στην απομνημόνευση των γραφών, όπως έκανε ο Ιησούς. Τα εδάφια των γραφών μπορούν να γίνουν το οπλοστάσιο των πνευματικών πυρομαχικών.

Όταν υπόκεισθε σε πειρασμό, μπορείτε να απαγγείλετε εντολές, όπως: «Να θυμάσαι την ημέρα τού σαββάτου, για να την αγιάξεις», «Αγαπάτε τους εχθρούς σας» ή «Η αρετή σας στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπανυστα» (Έξοδος 20:8, Κατά Λουκάν 6:27, Δ&Δ 121:45). Η δύναμη των γραφών όχι μόνον τρομοκρατεί τον Σατανά, αλλά φέρνει επίσης το Πνεύμα στην καρδιά σας, σας καθησυχάζει και σας ενδυναμώνει απέναντι στον πειρασμό.

2. Ψέματα και εξαπάτηση. Οι γραφές αποκάλυπτουν ότι ο Σατανάς είναι «πατέρα[ς] τής ψευτιάς»

(Νεφί Β΄ 9:9). Μην τον πιστεύετε όταν ψιθυρίζει μηνύματα, όπως: «Ποτέ δεν κάνεις κάτι σωστό», «Είσαι πολύ αμαρτωλός για να συγχωρηθείς», «Ποτέ δεν θα αλλάξεις», «Κανένας δεν νοιάζεται για σένα» και «Δεν έχεις ταλέντα».

Ένα άλλο από τα συχνά χρησιμοποιούμενα ψέματά του είναι το εξής: «Θα πρέπει να δοκιμάσεις τα πάντα, τουλάχιστον μία φορά – απλώς για να αποκτήσεις εμπειρία. Με μια φορά δεν θα πάθεις τίποτα». Το δυσάρεστο μυστικό που δεν θέλει να ξέρετε είναι ότι η αμαρτία είναι εθιστική.

Ένα άλλο αποτελεσματικό ψέμα που θα δοκιμάσει σε εσάς ο Σατανάς είναι αυτό: «Όλοι το κάνουν. Είναι εντάξει». Δεν είναι εντάξει! Επομένως, πείτε στον διάβολο ότι δεν θέλετε να πάτε στο τελέστιο βασίλειο -- έστω κι αν όλοι οι άλλοι πηγαίνουν εκεί.

Μολονότι ο Σατανάς θα σας πει ψέματα, μπορείτε να βασιστείτε στο Πνεύμα για να σας πει την αλήθεια.

Γι' αυτό είναι τόσο απαραίτητη η δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

Ο διάβολος ονομάστηκε «ο μέγας απατεών»⁵. Αποπειράται να παραποιήσει κάθε αληθινή αρχή που παρουσιάζει ο Κύριος.

Θυμηθείτε, οι παραποιήσεις δεν είναι το ίδιο με τα αντίθετα. Το αντίθετο του λευκού είναι το μαύρο, όμως μία παραποίηση του λευκού μπορεί να είναι απόχρωση του λευκού ή γκριζου. Οι παραποιήσεις έχουν μία ομοιότητα με το αληθινό, με σκοπό να εξαπατήσουν ανύποπτους ανθρώπους. Είναι μία διαστρεβλωμένη έκδοση για κάτι που είναι καλό και, όπως ακριβώς τα πλαστά χρήματα, δεν έχουν αξία. Επιτρέψτε μου να σας δώσω μερικά παραδείγματα.

Μία από τις παραποιήσεις του Σατανά για την πίστη είναι η δεισιδαιμονία. Η παραποίησή του για την αγάπη είναι η λαγνεία. Παραποιεί την ιεροσύνη, εισαγάγοντας

Μπορείτε να βασιστείτε στο Πνεύμα για να σας πει την αλήθεια. Γι' αυτό είναι τόσο απαραίτητη η δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

την πανούργα πολιτική επιρροή κληρικών και μιμείται τα θαύματα του Θεού μέσω μαγείας.

Ο γάμος μεταξύ ενός άνδρα και μίας γυναίκας έχει ορισθεί από τον Θεό, όμως ο γάμος ομοφύλων είναι μόνον μία παραποίηση. Δεν φέρνει ούτε απογόνους ούτε υπερύψωση. Μολονότι οι παραποιήσεις του εξαπατούν πολλούς ανθρώπους, δεν είναι το αληθινό πράγμα. Δεν μπορούν να φέρουν διαρκή ευτυχία.

Ο Θεός μας προειδοποίησε για τις παραποιήσεις στο Διδαχή και Διαθήκες. Είπε: «Εκείνο που δεν εξυψώνει πνευματικά δεν είναι από το Θεό, και είναι σκοτάδι» (Δ&Δ 50:23).

3. Φιλονικία. Ο Σατανάς είναι ο πατέρας της φιλονικίας. Ο Σωτήρας διδάσκει: «Κεντρίζει τις καρδιές των ανθρώπων για να φιλονικούν με θυμό ο ένας με τον άλλον» (Νεφί Γ' 11:29).

Ο διάβολος έχει μάθει από εμπειρία αιώνων ότι εκεί

όπου υπάρχει φιλονικία, το Πνεύμα του Κυρίου θα αποχωρήσει. Από τότε που έπεισε τον Κάιν να σκοτώσει τον Άβελ, ο Σατανάς επηρεάζει τα αδέρφια να τσακώνονται. Επιπλέον, αναμοχλεύει προβλήματα στους γάμους, μεταξύ μελών του τομέα και ανάμεσα σε συναδέλφους ιεραποστόλους. Αγαλλιάζει να βλέπει καλούς ανθρώπους να φιλονικούν. Προσπαθεί να ξεκινήσουν οικογενειακοί καυγάδες ακριβώς πριν από την εκκλησία την Κυριακή, ακριβώς πριν από την οικογενειακή βραδιά τη Δευτέρα το βράδυ και όποτε ένα ζεύγος σχεδιάζει να παρευρεθεί σε συγκέντρωση στον ναό. Η επιλογή του χρόνου από αυτόν είναι προβλέψιμη.

Όταν υπάρχει φιλονικία στο σπιτικό σας ή στον χώρο εργασίας σας, σταματήστε αμέσως ό,τι κάνετε και επιζητήστε να φέρετε ειρήνη. Δεν έχει σημασία ποιος το ξεκίνησε.

Συχνά η φιλονικία ξεκινά με τις επικρίσεις. Ο Τζόζεφ Σμιθ δίδαξε ότι «ο διάβολος μάς κολακεύει ότι εμείς έχουμε δίκιο, όταν επικεντρωνόμαστε στα λάθη των άλλων»⁶. Όταν το σκεφθείτε, το να νομίζουμε ότι έχουμε πάντα δίκιο, είναι απλώς μία παραποίηση της αληθινής δικαιοσύνης.

Στον Σατανά αρέσει να διασπείρει φιλονικίες στην Εκκλησία. Ειδικεύεται στο να υπογραμμίζει τα λάθη των ηγετών της Εκκλησίας. Ο Τζόζεφ Σμιθ προειδοποίησε τους Αγίους ότι το αρχικό βήμα προς την αποστασία είναι να χάσουμε την εμπιστοσύνη μας στους ηγέτες της Εκκλησίας⁷.

Σχεδόν όλη η αντι-μορμονική φιλολογία βασίζεται στα ψέματα σχετικά με τον χαρακτήρα του Τζόζεφ Σμιθ. Ο εχθρός εργάζεται σκληρά για να δυσφημίσει τον Τζόζεφ, επειδή το μήνυμα της Αποκατάστασης βασίζεται στην αφήγηση του Προφήτη για το τι συνέβη στο Ιερό Δάσος. Ο διάβολος εργάζεται σκληρότερα σήμερα από ποτέ άλλοτε για να κάνει τα μέλη να αμφισβητήσουν τις μαρτυρίες τους για την Αποκατάσταση.

Κατά τις πρώτες ημέρες της δικής μας θείκης νομής, ορισμένοι από τους αρχικούς Δώδεκα Αποστόλους, προς λύπη τους, δεν έμειναν πιστοί στον Προφήτη. Ένας από αυτούς ήταν ο Λάμιαν Τζόνσον, ο οποίος αποβλήθηκε από την Εκκλησία για ανάρμοστη συμπεριφορά. Αργότερα θρήνησε γοερά που έφυγε από την Εκκλησία: «Θα έδινα και το δεξί μου χέρι, αρκεί να μπορούσα να πιστέψω ξανά. Τότε ήμουν γεμάτος χαρά και ευτυχία. Τα όνειρά μου ήταν ευχάριστα. Όταν ξυπνούσα το πρωί, το πνεύμα μου ήταν ευδιάθετο. Ήμουν ευτυχισμένος μέρα και νύχτα, γεμάτος ειρήνη και χαρά και ευχαριστίες. Τώρα όμως είναι σκοτάδι, πόνος, θλίψη, δυστυχία στο έπακρο. Από τότε κι ύστερα δεν γνώρισα μια χαρούμενη στιγμή»⁸.

Σκεφθείτε αυτά τα λόγια. Στέκουν σαν μια προειδοποίηση προς όλα τα μέλη της Εκκλησίας.

Είμαι νεοφώτιστος στην Εκκλησία. Βαπτίστηκα όταν ήμουν νέος ενήλικος 23 ετών και ανύπανδρος και σπούδαζα στην Ιατρική Σχολή στην Αριζόνα των Η.Π.Α. Γνωρίζω από πρώτο χέρι πώς εργάζεται ο Σατανάς με τους ερευνητές, για να τους επιφέρει σύγχυση και να τους αποθαρρύνει όταν επιζητούν την αλήθεια.

Σε όλη τη νεότητά μου, παρακολουθούσα το παράδειγμα φίλων Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Με είχε εντυπωσιάσει ο τρόπος που διήθηναν τη ζωή τους. Αποφάσισα να μάθω περισσότερα για την Εκκλησία, όμως δεν ήθελα να πω σε κανέναν ότι μελετούσα τον μορμονισμό. Για να αποφύγω πιέσεις από τους φίλους μου, αποφάσισα να κάνω την αναζήτησή μου ως προσωπική έρευνα.

Αυτά ήταν πολλά χρόνια πριν από το Διαδίκτυο, γι' αυτό πήγαινα στη δημόσια βιβλιοθήκη. Βρήκα ένα αντίτυπο του Βιβλίου του Μόρμον και ένα βιβλίο με τίτλο *A Marvelous Work and a Wonder* (Ένα υπέροχο έργο και ένα θαυμαστό πράγμα), από τον Πρεσβύτερο Λεγκράν Ρίτσαρντς (1886-1983) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Αρχισα να διαβάζω αυτά τα βιβλία με μεγάλη επιθυμία και είδα ότι πρόσφεραν έμπνευση.

Ενώ το πνεύμα μου λαχταρούσε να μάθει περισσότερα, ο Σατανάς άρχισε να ψιθυρίζει στο αυτί μου. Μου είπε ότι για να είμαι απόλυτα αντικειμενικός, θα έπρεπε να διαβάσω και όσα είχα γραφεί από τους επικριτές της Εκκλησίας. Πήγα πίσω στη δημόσια βιβλιοθήκη και άρχισα να ψάχνω γύρω μου. Βεβαίως, βρήκα ένα βιβλίο που δυσφημούσε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ.

Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο κατά του μορμονισμού, έπαθα σύγχυση. Έχασα εκείνο το γλυκό πνεύμα και τη επιρροή που είχε καθοδηγήσει την έρευνά μου. Απελπίστηκα και ετοιμαζόμουν να εγκαταλείψω την έρευνά μου για την αλήθεια. Προσευχόμουν για μία απάντηση ενώ διάβαζα αντι-μορμονική φιλολογία!

Προς έκπληξή μου, έλαβα ένα τηλεφώνημα από μία

φίλη στο γυμνάσιο, η οποία σπούδαζε στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ. Με προσκάλεσε να την επισκεφθώ στη Γιούτα και μου υποσχέθηκε ότι θα μου άρεσε το γραφικό ταξίδι. Δεν είχε ιδέα ότι μελετούσα στα κρυφά σχετικά με την Εκκλησία της.

Αποδέχθηκα την πρόσκλησή της. Η φίλη μου πρότεινε να πάμε στη Σωλτ Λέγκ Σίτυ να επισκεφθούμε την Τεμπλ Σκουέαρ. Την ξάφνιασε που δέχθηκα με ενθουσιασμό. Δεν είχε ιδέα πόσο με ενδιέφερε να μάθω την αλήθεια για τον Τζόζεφ Σμιθ και την Αποκατάσταση.

Οι αδελφές ιεραπόστολοι στην Τεμπλ Σκουέαρ βοήθησαν πολύ. Χωρίς να ξέρουν κάτι, απάντησαν σε πολλές από τις ερωτήσεις μου. Οι μαρτυρίες τους με επηρέασαν να «αμφιβάλλω για τις αμφιβολίες [μου]»⁹ και η πίστη μου

Ο διάβολος στοχεύει όλους τους ανθρώπους, ειδικά όμως εκείνους οι οποίοι έχουν τη μεγαλύτερη δυνατότητα για αιώνια ευτυχία.

άρχισε να αυξάνει. Η δύναμη μιας από καρδιάς μαρτυρίας δεν μπορεί να υποτιμηθεί.

Επίσης, η φίλη μου μού μίλησε για τη μαρτυρία της και με προσκάλεσε να προσευχηθώ και να ρωτήσω τον Θεό αν η Εκκλησία ήταν αληθινή. Στο μακρύ ταξίδι της επιστροφής στην Αριζόνα, άρχισα να προσεύχομαι με πίστη -- για πρώτη φορά «με καρδιά ειλικρινή, με πρόθεση πραγματική» (Μορόνι 10:4). Σε κάποιο σημείο σε εκείνο το ταξίδι, ήταν σαν ολόκληρο το αυτοκίνητό μου να έλαμψε από φως. Διαπίστωσα από μόνος μου ότι το φως μπορεί να σκορπίσει το σκοτάδι.

Όταν αποφάσισα να βαπτιστώ, ο διάβολος παρουσίασε μια τελευταία δοκιμασία. Δούλεψε με την οικογένειά μου, που έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να με αποθαρρύνουν και αρνήθηκαν να παρευρεθούν στη βάπτισή μου.

Βαπτίστηκα, ωστόσο, και σταδιακά η καρδιά τους μαλάκωσε. Άρχισαν να με βοηθούν στην έρευνα οικογενειακής ιστορίας μου. Μερικά χρόνια αργότερα, βάπτισα τον μικρότερο αδελφό μου. Η φίλη που με προσκάλεσε να την επισκεφθώ στη Γιούτα είναι τώρα σύζυγός μου.

4. Αποθάρρυνση. Ο Σατανάς χρησιμοποιεί αποτελεσματικά αυτό το εργαλείο στους πιστότερους Αγίους, όταν όλα τα άλλα αποτυγχάνουν. Για εμένα, όταν αρχίζω να νιώθω αποθαρρημένος, με βοηθά απλώς να αναγνωρίσω ποιος προσπαθεί να με ρίξει ψυχολογικά. Αυτό με τρελαίνει τόσο, ώστε να αναθαρρήσω -- απλώς για να εκμηδενίσω τον διάβολο.

Πριν από κάποια χρόνια, ο Πρόεδρος Μπένσον έδωσε μία ομιλία με τίτλο «Μην απελπίζεστε». Σε αυτή τη διορατική ομιλία, προειδοποίησε: «Ο Σατανάς προσπαθεί όλο και πιο πολύ να υπερνικήσει τους Αγίους με απόγνωση, αποθάρρυνση, απελπισία και κατάπτωση του ηθικού»¹⁰. Ο Πρόεδρος Μπένσον παρότρυνε τα μέλη της Εκκλησίας να βρίσκονται σε επιφυλακή και παρέθεσε 12 ρεαλιστικές προτάσεις για να καταπολεμήσουν την αποθάρρυνση.

Οι προτάσεις του περιλαμβάνουν να υπηρετούμε τους άλλους. Να εργαζόμαστε σκληρά και να αποφεύγουμε την οκνηρία. Να εφαρμόζουμε καλές συνήθειες υγείας, οι οποίες περιλαμβάνουν άσκηση και πρόσληψη τροφών στη φυσική μορφή τους. Να επιζητούμε μία ευλογία ιεροσύνης. Να ακούμε εμπνευσμένη μουσική. Να μετράμε τις ευλογίες μας και να θέτουμε στόχους. Και πάνω απ' όλα, όπως διδάσκουν οι γραφές, να προσευχόμαστε πάντοτε, ώστε να μπορούμε να κατανικήσουμε τον Σατανά (βλέπε Δ&Δ 10:5)¹¹.

*Ο Σατανάς τρέμει όταν βλέπει
Τον πιο αδύναμο άγιο γονατισμένο*¹².

Είναι σημαντικό να ξέρουμε ότι υπάρχουν όρια στη δύναμη του κακού. Η Θείκη Κεφαλή θέτει εκείνα τα όρια και ο Σατανάς δεν επιτρέπεται να τα υπερβεί. Για παράδειγμα, οι γραφές μάς διαβεβαιώνουν ότι «δεν έχει δοθεί εξουσία στο Σατανά να βάζει σε πειρασμό τα μικρά παιδιά» (Δ&Δ 29:47).

Ένας άλλος σημαντικός περιορισμός είναι ότι ο Σατανάς δεν ξέρει τις σκέψεις μας, εκτός αν του τις πούμε. Ο Κύριος εξήγησε: «Δεν υπάρχει κανένας άλλος εκτός από το Θεό που να γνωρίζει τις σκέψεις σου και τις προθέσεις της καρδιάς σου» (Δ&Δ 6:16).

Ίσως γι' αυτό ο Κύριος μάς έχει δώσει εντολές, όπως «Μη μουρμουράς» (Δ&Δ 9:6) και «Να μην πεις κακό για τον πλησίον σου» (Δ&Δ 42:27). Εάν μπορείτε να μάθετε να χαλιναγωγείτε τη γλώσσα σας (βλέπε Ιακώβου 1:26), δεν θα καταλήξετε να δίνετε τόση πολλή πληροφόρηση στον διάβολο. Όταν ακούει να μουρμουρίζουμε, να παραπονομάστε και να επικρίνουμε, κρατά προσεκτικές σημειώσεις. Τα αρνητικά λόγια σας, εκθέτουν τις αδυναμίες σας στον εχθρό.

Έχω καλά νέα για σας. Οι στρατιές του Θεού είναι μεγαλύτερες από τις στρατιές του Εωσφόρου. Μπορεί να κοιτάξετε γύρω σας και να σκεφθείτε: «Ο κόσμος γίνεται όλο και περισσότερο άνομος. Ο Σατανάς θα πρέπει να κερδίζει τον πόλεμο». Μην εξαπατάστε. Η αλήθεια είναι ότι είμαστε υπεράριθμοι του εχθρού. Θυμηθείτε, τα δύο τρίτα των τέκνων του Θεού επέλεξαν το σχέδιο του Πατέρα.

Αδελφοί και αδελφές, βεβαιωθείτε ότι μάχεστε στο πλευρό του Κυρίου. Βεβαιωθείτε ότι φέρετε το ξίφος του Πνεύματος.

Προσεύχομαι ώστε στο τέλος της ζωής σας μπορείτε να πείτε μαζί με τον Απόστολο Παύλο: «Τον καλό αγώνα αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα» (Προς Τιμόθεον Β΄ 4:7). ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Guide to the Scriptures, "Lucifer", scriptures.lds.org.
2. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "Beware of Pride", *Ensign*, Μάιος 1989, 5.
3. *Discourses of Brigham Young*, συλλογή υπό John A. Widtsoe (1954), 72.
4. Βλέπε Φράνσις Γκίμπονς, *Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God* (1979), 35-36.
5. Βλέπε, για παράδειγμα, Ντίτερ Ούχτντορφ, «Έχετε σημασία για Εκείνον», *Λαχόνα*, Νοε 2011, 20, Γκόρντον Χίνκλυ, "The Times in Which We Live", *Λαχόνα*, Ιαν 2002, 86.
6. *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 454.
7. Βλέπε *Διδασκαλίες: Τζόζεφ Σμιθ*, 318.
8. Λάμιαν Τζόνσον, στο Μπρίγκαμ Γιανγκ, *Deseret News*, 15 Αυγούστου 1877, 484.
9. Ντίτερ Ούχτντορφ, «Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας», *Λαχόνα*, Νοε 2013, 23.
10. Έζρα Ταφτ Μπένσον, "Do Not Despair", *Ensign*, Νοε 1974, 65.
11. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, "Do Not Despair", 65-67.
12. Γουίλλιαμ Κόουπερ, στο Ρόμπερτ Άντριους, συλλ., *The Concise Columbia Dictionary of Quotations* (1987), 78.

ΠΟΡΤΡΕΤΑ ΠΙΣΤΗΣ

Η Σκαϊντρίτε είναι ένας από τους πιο ευτυχημένους ανθρώπους που έχω συναντήσει ποτέ. Η ζωή της φαίνεται εντελώς τέλεια. Όμως ως παιδί έζησε με την αλκοολική μητέρα της, η οποία ήταν ανίκανη να φροντίζει εκείνη και την αδελφή της. Η Σκαϊντρίτε κρατούσε το χέρι της αδελφής της καθώς πέθανε από αιτία. Αρχίζοντας στην ηλικία των 8 ετών, η Σκαϊντρίτε έζησε σε μια σειρά από θετές οικογένειες. Την κλοτσούσαν, τη χτυπούσαν και της απαγόρευαν να προσεύχεται. Της φέρονταν σαν σκλάβο. Με τα χρόνια σκεπτόταν την αυτοκτονία.

Χρόνια αργότερα, αναζητώντας την ελπίδα, η Σκαϊντρίτε μπήκε σε ένα οίκημα συγκεντρώσεων Α.Τ.Η.

ΛΕΣΛΙ ΝΙΛΣΟΝ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Σκαϊντρίτε Μπόκουμα

Λιέπαγια, Λεττονία

«Μία αδελφή ιεραπόστολος με χαιρέτισε και μου χαμογέλασε. Νόμιζα ότι ήταν άγγελος. Από εκείνη την ημέρα, η ζωή μου έχει αλλάξει. Είναι τώρα 17 χρόνια και όλες οι σκέψεις να τερματίσω τη ζωή μου έχουν εξαφανισθεί. Σήμερα είμαι αισιόδοξη. Όταν έχω φορτία, τα βάζω στον Θεό. Έχω μάθει να βασίζομαι σε Εκείνον για τα πάντα. Η ζωή είναι όμορφη για μένα».

Μάθετε πώς να αναγνωρίσετε και να βοηθήσετε όσους ενδεχομένως να σκέπτονται την αυτοκτονία στο ids.org/go/41739.

ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΜΗΝ ΠΑΙΖΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Κάμποσο καιρό πριν, η οικογένειά μου κι εγώ ζούσαμε στη Βερακρούς του Μεξικού, όπου τα παιδιά μου πήγαιναν στο Δημοτικό σχολείο. Κάθε πρωί καθώς βοηθούσα τα τρία μου παιδιά να ετοιμαστούν για το σχολείο, ακούγαμε ραδιόφωνο -- τον πιο δημοφιλή σταθμό στην πόλη -- με ένα πολύ ευχάριστο πρόγραμμα που διηθύνε ένας νεαρός ραδιοφωνικός εκφωνητής.

Αρχίσαμε ακούγοντας ένα πολύ πιασάρικο τραγούδι. Καθώς άρχισα να δίδω περισσότερη προσοχή στα λόγια, συνειδητοποίησα ότι τα πράγματα που έλεγε, αν και δεν ήταν χυδαία, ήταν με υπονοούμενα και ωμά.

Είπα αποφασιστικά στα παιδιά μου: «Δεν μπορούμε να ακούμε αυτό το είδος γλώσσας». Ίσως δεν έδωσαν καν προσοχή στα λόγια του τραγουδιού, αλλά έδωσαν αρκετή προσοχή

να σιγοτραγουδούν τη μελωδία του.

Με είδαν να κλείνω τον ήχο στο στερεοφωνικό σύστημα και με ρώτησαν τι έκανα. «Θα πω στον ραδιοφωνικό εκφωνητή να βγάλει αυτό το τραγούδι από το πρόγραμμα». Η έκπληξή τους με παρότρυνε να κάνω περαιτέρω ενέργειες.

Δεν μπορούσαν να το πιστέψουν και ούτε εγώ, αλλά σήκωσα το τηλέφωνο και κάλεσα τον ραδιοφωνικό σταθμό. Δεν περίμενα να πάρω απάντηση, αλλά προς έκπληξή μου, ο ίδιος ο ραδιοφωνικός εκφωνητής που είχαμε μόλις ακούσει στην εκπομπή απάντησε στην κλήση μου σχεδόν αμέσως.

Του είπα ότι δεν συμφωνούσα να ακούμε αυτό το τραγούδι, αφού πολλές οικογένειες είχαν συντονιστεί στο ραδιόφωνο εκείνη την ώρα το πρωινό. Με ρώτησε με τι θα πρότεινα να το αντικαταστήσει, αλλά η

συμπεριφορά του ήταν τόσο ευγενής, που ζήτησα μόνον να μην παίζει αυτό το τραγούδι κατά τη διάρκεια του χρόνου που τα παιδιά ήταν στο σπίτι.

Ποτέ δεν ανακάλυψα αν η κλήση μου ήταν στον αέρα, αλλά ήμουν απλώς ευγνώμων που ο ραδιοφωνικός εκφωνητής είχε ακούσει. Και για τις επόμενες ημέρες, μπόρεσα να δω ότι η παράκλησή μου είχε εισακουσθεί.

Εκείνη η εμπειρία μου επιβεβαίωσε ότι θα πρέπει να είμαστε θαρραλέοι, όταν είναι στα χέρια μας να πάρουμε αποφάσεις και να κάνουμε αυτό που είναι απαραίτητο για να προστατεύσουμε τα παιδιά μας από αρνητικές επιρροές. Καθώς το κάνουμε, το Άγιο Πνεύμα μπορεί να συνεχίσει να είναι ο συνεχής σύντροφός μας. ■

Μαρία Ερνάντες, Τέξας, Η.Π.Α.

Όταν ακούσαμε ένα πολύ πιασάρικο τραγούδι στο ραδιόφωνο, άρχισα να δίδω περισσότερη σημασία στα λόγια του.

ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ

Πρόσφατα μετακόμισα σε ένα νέο σπίτι και ζήτησα από κάποια μέλη της Εκκλησίας να με βοηθήσουν με ένα έργο στο σπίτι μου. Στη μέση του έργου, έφυγα για να αγοράσω κάποια υλικά που χρειαζόμασταν για να τελειώσουμε. Αφού τελειώσαμε το έργο, συνειδητοποίησα ότι δεν είχα το πορτοφόλι μου.

Πανικοβλήθηκα, επειδή μέσα στο πορτοφόλι μου ήταν όλα τα προσωπικά μου έγγραφα μαζί με τα χρήματα που μόλις είχα λάβει από έναν πελάτη εκείνο το πρωινό. Ξαναέκανα την ίδια διαδρομή στο μέρος όπου είχα κάνει τις αγορές, αλλά δεν είχα καθόλου τύχη. Πήγα σπίτι και έψαξα να δω αν μου είχε πέσει κάπου, αλλά ακόμη δεν το έβρισκα. Άρχισα να σκέπτομαι το ενδεχόμενο ότι θα έπρεπε να αποκτήσω νέα αντίγραφα από όλα τα έγγραφα. Τότε, προτού φύγω από το σπίτι μου, ένας φίλος ρώτησε: «Έχεις ήδη προσευχηθεί;»

Αμέσως σκέφθηκα: «Ασφαλώς έχω ήδη προσευχηθεί!»

Όμως στην πραγματικότητα δεν είχα προσευχηθεί με αληθινή πρόθεση. Αντ' αυτού, ήθελα να επιβάλω τη θέλησή μου στον Επουράνιο Πατέρα και κάπως να το κάνω καθήκον Του να με βοηθήσει να βρω το πορτοφόλι μου. Όμως τότε θυμήθηκα τη γραφή στον Ησαΐα 55:8: «Επειδή, οι βουλές μου δεν είναι βουλές σας ούτε οι δρόμοι σας οι δικοί μου δρόμοι, λέει ο Κύριος».

Την Κυριακή πήγα στην εκκλησία και ένα μέλος το οποίο ήταν μαζί μου την προηγούμενη ημέρα μού είπε ότι είχε προσευχηθεί ένθερμα

Ζήτησα από τον Επουράνιο Πατέρα να απαντήσει στην προσευχή μας για να ενδυναμώσει την πίστη της συζύγου και των παιδιών μου.

στον Επουράνιο Πατέρα να βρω το πορτοφόλι μου. Είπε ότι είχε αισθανθεί ότι θα το έβρισκα. Αργότερα, καθώς καθόμουν για την προσωπική μου μελέτη, άρχισα να διαβάζω το *Receiving Answers to Our Prayers* του Πρεσβυτέρου Τζην Κουκ, επίτιμου μέλους των Εβδομήκοντα. Η πρώτη σελίδα έλεγε την ιστορία με ένα πρόβλημα ολόιδιο με το δικό μου: Ο υιός του Πρεσβυτέρου Κουκ έχασε το πορτοφόλι του κι έτσι η οικογένεια συγκεντρώθηκε και προσευχήθηκε στον Κύριο να το βρει.

Αφού διάβασα εκείνη την εμπειρία, έθεσα σε εφαρμογή ό,τι έμαθα και συγκέντρωσα τη σύζυγο και τα παιδιά μου. Σχηματίσαμε έναν κύκλο και κάθε άτομο προσέφερε μία προσευχή, εκλιπαρώντας τον Κύριο να μας βοηθήσει να

βρούμε το πορτοφόλι, αν ήταν το θέλημά Του.

Είχα βιώσει πριν τη δύναμη της προσευχής, αλλά κατόπιν, καθώς προσευχόμουν κατ' ιδίαν, ζήτησα από τον Επουράνιο Πατέρα να απαντήσει στην προσευχή μου, προκειμένου να ενδυναμώσει την πίστη της συζύγου και των παιδιών μου.

Την επομένη ένας άνδρας με πήρε τηλέφωνο. Είπε ότι είχε βρει το πορτοφόλι μου μαζί με τα χρήματα. Έκλαψα σαν παιδί, επειδή η προσευχή μου εισακούστηκε και ενδυναμώθηκε η πίστη της οικογένειάς μου.

Ξέρω ότι ο Επουράνιος Πατέρας, ακόμη και με τόσα πολλά παιδιά να προσέχει, απαντά στον καθέναν μας σύμφωνα με τον χρόνο και τον τρόπο Του. ■

Λουίζ Μαρσελίνο, Γκόγιας, Βραζιλία

ΔΙΑΣΩΘΗΚΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΘΑΛΑΜΟ

Ο σύζυγός μου συχνά πρέπει να εργάζεται τις Κυριακές, αφήνοντάς με υπεύθυνη να πηγαίνω τους τέσσερις υιούς μας στην εκκλησία μόνη. Μία συγκεκριμένη Κυριακή κατά τη συγκέντρωση μεταλήψεως, τα δύο νήπια μάλωναν. Αν έκανα ένα από τα αγόρια να ενδιαφερθεί για ένα βιβλίο, ο αδελφός του το ήθελε. Δοκίμασα κολατσιό, παιχνίδια και χρωματισμό, αλλά τίποτε δεν είχε αποτέλεσμα. Είχα καταβληθεί από τα παιδιά μου, τα οποία φαινόταν ότι δεν μπορούσαν να καθίσουν ήσυχα για μία ώρα.

Έβγαλα ένα μικρό παιχνίδι από την τσάντα μου και το έδωσα στο ενός έτους παιδί μου. Αμέσως μία κραυγή ήλθε από τον τρίχρονο υιό μου, τον Τάισον, καθώς χίμηξε στον μικρότερο αδελφό του, προσπαθώντας να πάρει το παιχνίδι. Ήμουν ταπεινωμένη καθώς κουβαλούσα δύο μικρά αγόρια που φώναζαν και μάλωναν στον προθάλαμο.

Το πρόσωπό μου αμέσως υγράνθηκε με καυτά δάκρυα. Γιατί θα πρέπει αυτό να είναι τόσο σκληρό; Έκανα ό,τι ήθελε να κάνω ο Επουράνιος Πατέρας, φέρνοντας την οικογένειά μου στην εκκλησία, σωστά; Όμως δεν μπορούσα να το κάνω πλέον. Ήταν εξουθενωτικό και ντροπιαστικό να ξεμπερδεύω τα αγόρια μου κατά τη συγκέντρωση μεταλήψεως μόνη μου κάθε εβδομάδα. Δεν ήθελα να ξαναγυρίσω ποτέ.

Είχα αυτές τις σκέψεις μόνο για περίπου 15 δευτερόλεπτα και μετά μία αδελφή την οποία μετά βίας γνώριζα ήλθε στον προθάλαμο να με βρει. Το όνομά της ήταν αδελφή Μπους. Συνήθως καθόταν μόνη, καθώς ο σύζυγός της υπηρετούσε στην επισκοπική ηγεσία και τα παιδιά της ήταν μεγάλα. Είπε: «Πάντοτε

Είχα καταβληθεί από τα παιδιά μου, τα οποία φαινόταν ότι δεν μπορούσαν να καθίσουν ήσυχα για μία ώρα.

είσαι εδώ μόνη! Βλέπω ότι προσπαθείς τόσο σκληρά. Θα μπορούσε ο Τάισον να καθίσει μαζί μου; Δεν μπορούσα καν να σκεφθώ μία απάντηση! Απλώς έκανα νεύμα καθώς τον έπαιρνε από το χέρι και τον οδηγούσε τώρα ήρεμο και ευτυχισμένο πίσω στην κυρίως εκκλησία.

Σκουπίσα τα δάκρυά μου, σήκωσα το μωρό μου και ταπεινά μπήκα μέσω στην κυρίως εκκλησία για να απολαύσω την υπόλοιπη συγκέντρωση με γαλήνη.

Την επόμενη Κυριακή καθώς μπαίναμε στη συγκέντρωση μεταλήψεως, ο Τάισον αναζητούσε τη νέα του φίλη. Τη νύχτα προσευχόταν: «Σε ευχαριστώ, Επουράνιε Πατέρα, για την αδελφή Μπους. Την αγαπώ τόσο πολύ!»

Είναι πάνω από τρία χρόνια και ο Τάισον ακόμη ψάχνει στην κυρίως εκκλησία την αδελφή Μπους. Πέρυσι εκλήθη να είναι η δασκάλα Προκαταρκτικής του Τάισον. Ήταν το πιο ευτυχισμένο μικρό αγόρι που γεννήθηκε ποτέ.

Είμαι τόσο ευγνώμων για την αδελφή Μπους και την προθυμία της να αγαπά και να υπηρετεί άλλους. Ξέρω ότι μπορούμε να ευλογούμε τη ζωή άλλων, όταν υπηρετούμε όπως υπηρετούσε ο Σωτήρας. ■ Κριστι Λιούις, Γιούτα, Η.Π.Α.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ!

Κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεών μου ως επισκόπου ένα απόγευμα Κυριακής, είχα την ευχαρίστηση να καθίσω με έναν καλό φίλο και να μιλήσω για κάποιες δυσκολίες που αντιμετώπιζε. Αφού άκουσα τις ανησυχίες του για λίγα λεπτά, ένιωσα ότι αυτό που χρειαζόταν ήταν συνέπεια στο διάβασμα των γραφών. Θυμήθηκα επίσης ότι ως επίσκοπός του κι εγώ θα έπρεπε να είμαι πιο συνεπής στη μελέτη των γραφών, το οποίο ήταν κάτι με το οποίο πάλευα. Έτσι πρότεινα να γίνουμε «συνεταίροι υπευθυνότητας» στον αγώνα μας να μελετούμε με περισσότερη συνέπεια.

Κάθε μέρα αφού τελειώναμε το διάβασμα των γραφών μας, στέλναμε ο ένας στον άλλον τη λέξη *Ολοκληρώθηκε!* Το γεγονός ότι ξέραμε ότι κάποιος άλλος περίμενε να ακούσει αν ο άλλος είχε ολοκληρώσει ή όχι το διάβασμά του της ημέρας ήταν μεγάλο κίνητρο και για τους δυο μας. Αν ξεχνούσε ένας από εμάς, η λήψη ενός μηνύματος ήταν μία υπενθύμιση. Αν το άλλο άτομο δεν έστελνε γραπτό μήνυμα, δεν του γινόταν σαφώς υπενθύμιση. Αφήναμε ο ένας τον άλλον να συμμετάσχει σε αυτήν τη δραστηριότητα χωρίς να κάνουμε το άλλο άτομο να νιώθει ένοχο.

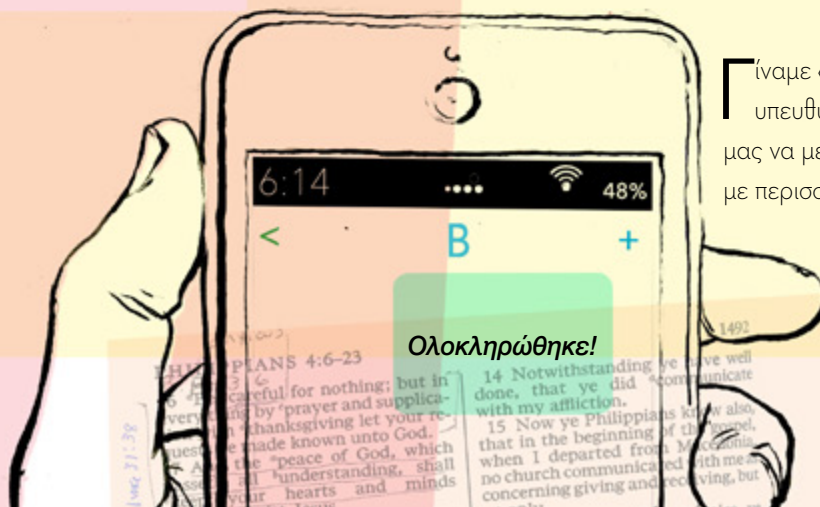
Αρχίσαμε τη δραστηριότητα πριν από έξι μήνες και δεν θυμάμαι ούτε

μία ημέρα να παραλείψαμε να διαβάσουμε τις γραφές μας. Αυτός ο αδελφός σηκώθηκε κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης νηστείας και μαρτυρίας πριν από δύο μήνες και ανέφερε τη μαρτυρία του για το θετικό αποτέλεσμα που είχε εκείνη η μελέτη των γραφών σε εκείνον και την οικογένειά του.

Είμαι ευγνώμων γι' αυτόν τον αδελφό και τη φίλια του, καθώς και για τα καθημερινά μηνύματά του. Έχω δει πώς η τεχνολογία, όταν χρησιμοποιείται σωστά, μπορεί να βελτιώσει τη ζωή μας. Είμαι επίσης ευγνώμων για τις γραφές και πώς καταθέτουν μαρτυρία για τον Χριστό. Ξέρω ότι η εξιλεωτική θυσία του Σωτήρος καθιστά δυνατόν στον καθέναν από εμάς να επιστρέψει και να ζήσει με Εκείνον κάποια ημέρα. ■

Αλεξ Γουίμπλυ, Βρετανική Κολομβία, Καναδάς

Γίναμε «συνεταίροι υπευθυνότητας» στον αγώνα μας να μελετούμε τις γραφές με περισσότερη συνέπεια.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΑΣ ΛΙΑΧΟΝΑ

«Η ευλογία σας δεν είναι για να διπλωθεί τακτικά και να μπει στη θέση της. Δεν είναι για να κορνιζαριστεί ή να δημοσιευθεί. Αντιθέτως, είναι για να διαβασθεί. Είναι για να αγαπηθεί. Είναι για να ακολουθηθεί. Η πατριαρχική σας ευλογία θα σας οδηγήσει μέσα από την πιο σκοτεινή νύκτα. Θα σας οδηγήσει μέσα από τους κινδύνους της ζωής... Η πατριαρχική σας ευλογία σας είναι μία προσωπική Λιαχόνα για να χαρτογραφήσει την πορεία σας και να καθοδηγήσει τον δρόμο σας».

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, "Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light", *Ensign*, Νοε 1986, 66.

Κατανοώντας την Πατριαρχική Ευλογία σας

Από την Άλλι Αρνέλ και τη
Μάργκαρετ Γουίλντεν

Η ζωή είναι γεμάτη από αχαρτογράφητα ύδατα: *Σε ποια σχολή θα πρέπει να πάω; Τι θα πρέπει να μελετήσω; Θα πρέπει να πάω σε μία ιεραποστολή; Ποιον/ποια θα πρέπει να παντρευτώ; Αν σας δινόταν ένας προσωπικός χάρτης για να σας καθοδηγήσει στις αποφάσεις της ζωής, θα τον ακολουθούσατε;*

Ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός μας έχουν δώσει έναν τέτοιο χάρτη -- πατριαρχικές ευλογίες -- για να μας δίνουν κατεύθυνση στη ζωή μας. Αν και μας έχει δοθεί η δωρεά της ελευθέρως βουλήσεως για να λαμβάνουμε αποφάσεις από τη δική μας θέληση, οι πατριαρχικές ευλογίες μπορούν να ρίξουν φως ως προς το ποια μονοπάτια θα φέρουν τη μεγαλύτερη ευτυχία.

Όμως το να έχουμε απλά έναν χάρτη δεν είναι αρκετό. Πρέπει να μελετούμε, να καταλαβαίνουμε και να εφαρμόζουμε το νόημα μέσα στον χάρτη. Ομοίως, όταν αποκτήσετε κατανόηση της διατύπωσης που χρησιμοποιείται στην πατριαρχική σας ευλογία -- τον προσωπικό σας οδηγό στη ζωή -- θα είστε εις θέσιν να διακρίνετε ποιοι είστε στα μάτια του Θεού και τι μπορείτε να γίνετε.

Ανακαλύψτε την καταγωγή σας

Πρώτον και κύριον, η πατριαρχική σας ευλογία δηλώνει την καταγωγή σας ή τη συγκεκριμένη φυλή από τις δώδεκα φυλές του Ιακώβ (ο οποίος αργότερα απεκλήθη Ισραήλ) στην οποία ανήκετε. Αν και δεν είμαστε όλοι στην κυριολεξία απόγονοι του Ιακώβ, οι γραφές μάς διδάσκουν ότι τα μέλη της Εκκλησίας υιοθετούνται στον οίκο του Ισραήλ: «Γιατί όλοι όσοι δεχτούν αυτό το ευαγγέλιο θα ονομάζονται με το όνομά σου, και θα υπολογίζονται σπέρμα σου, και θα σηκωθούν και θα σε ευλογούν ως πατέρα τους» (Αβραάμ 2:10).

Η Σελίσα Σρέπελ από τη Γιούτα των Η.Π.Α. λέει: «Η γνώση ότι είμαι από τον οίκο του Ιακώβ με βοηθά να καταλάβω τον σκοπό μου σε αυτήν τη ζωή και γιατί έχω κληθεί σε συγκεκριμένες κλήσεις στην Εκκλησία».

Η πατριαρχική σας ευλογία μπορεί επίσης να περιγράψει οποιοσδήποτε ευλογίες που συνοδεύουν τη συγκεκριμένη φυλή σας. Παραδείγματος χάριν, πολλά μέλη της Εκκλησίας ανήκουν στη φυλή του Εφραΐμ, μία φυλή που έχει τη μοναδική ευθύνη να διαδώσει το μήνυμα του αποκατεστημένου Ευαγγελίου στον κόσμο (βλέπε Δευτερονόμιο 33:13-17, Δ&Δ 133:26-34).

Ο προσδιορισμός των μερών της ευλογίας σας μπορεί να σας βοηθήσει να βρείτε κατεύθυνση για τη ζωή σας.

Βρείτε προσωπική συμβουλή

Όταν χρησιμοποιείται σωστά, ο χάρτης αποτρέπει τον ταξιδιώτη από το να χαθεί. Παρομοίως, σε αυτό το επίγειο ταξίδι, η πατριαρχική σας ευλογία μπορεί να προσφέρει συμβουλή και κατεύθυνση για τη ζωή σας. Η πατριαρχική ευλογία σας δεν σας λέει απλώς τι να κάνετε, αλλά μπορεί να προσφέρει εξατομικευμένες εσώτερες γνώσεις σχετικά με ποια μονοπάτια -- αν τα ακολουθήσετε με πίστη -- μπορούν να σας βοηθήσουν να ξέρετε όταν ευθυγραμμίζετε τη ζωή σας με το θέλημα του

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΗ

- Προσδιορίστε συμβουλές, προειδοποιήσεις, ταλέντα και υποσχέσεις στην πατριαρχική ευλογία σας. Προσευχηθείτε για το πώς θα μπορούσαν να ισχύουν στην τρέχουσα φάση της ζωής σας.
- Μελετήστε την ευλογία σας ενδελεχώς και συχνά σε όλη σας τη ζωή. Η ίδια πρόταση μπορεί να έχει πολλαπλά νοήματα για εσάς σε διαφορετικές στιγμές.
- Να θυμάστε ότι η πατριαρχική ευλογία δεν αναφέρει κάθε έκφανση της ζωής σας. Ακόμη και αν δεν αναφέρεται ένας σημαντικός στόχος στην ευλογία σας, μπορεί να είναι κάτι το σημαντικό για να παλέψετε.
- Να είστε υπάκουοι στο Ευαγγέλιο. Οι ευλογίες στην πατριαρχική ευλογία σας εξαρτώνται από τη χρηστότητά σας.
- Θέστε στόχους να επιζητήσετε τα χαρίσματα και τα ταλέντα που αναφέρονται στην ευλογία σας.
- Σκεφθείτε πού κατευθύνεστε στη ζωή και πού θέλετε τελικώς να είστε. Πώς οι στόχοι σας ευθυγραμμίζονται με την πατριαρχική ευλογία σας;
- Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να κάνετε ένα αντίτυπο της πατριαρχικής ευλογίας σας για να το χρησιμοποιήσετε για μελέτη. Μπορείτε να γράψετε εσώτερες γνώσεις, να επισημάνετε λέξεις που ξεχωρίζουν και να σημειώσετε γραφές που σχετίζονται με την ευλογία σας.

Επουράνιου Πατέρα. Καθώς μελετάτε την πατριαρχική σας ευλογία και επιζητείτε να ζείτε με έναν τρόπο που προσκαλεί το Πνεύμα του Κυρίου, μπορείτε να βρείτε ασφάλεια, χαρά και κατεύθυνση.

Ο Γκαμπριέλ Παρέδες από τη Λίμα του Περού λέει: «Κάποιες από τις συμβουλές που μου δόθηκαν στην ευλογία μου, μπόρεσα να τις εφαρμόσω πλήρως με την οικογένειά μου, αφού επισφραγίσθηκα στη σύζυγό μου.

»Προσφάτως αναρωτιόμασταν τι θα μπορούσαμε να κάνουμε για να ενδυναμώσουμε και να εξελίξουμε τη νέα μας οικογένεια. Η ερώτησή μου απαντήθηκε μέσω της πατριαρχικής ευλογίας μου. Σε αυτήν συμβουλευόμαί να θέτω σε προτεραιότητα τον σεβασμό, την ανεκτικότητα και την αγάπη στην οικογένειά μου, επειδή αυτά είναι κάποια από τα σημαντικά θεμέλια του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

»Καθώς έχουμε εστιάσει σε αυτό, η σύζυγός μου κι εγώ ήμαστε εις θέσιν να υπερνικήσουμε προβλήματα. Ακόμη έχουμε περιστασιακές δυσκολίες ως οικογένεια, αλλά είμαστε ευτυχισμένοι. Ένωσα σαν να μου υπενθύμιζε ο Κύριος πώς θα μπορούσα να έχω την οικογένεια που Εκείνος μου υποσχέθηκε. Ξέρω ότι ο Κύριος μιλά μέσω πατριαρχικών ευλογιών και ότι οι συμβουλές σε αυτές πρέπει να χρησιμοποιούνται στη ζωή μας».

Δώστε προσοχή σε νουθεσίες

Ο χάρτης δεν θα έχει σημαδεμένο απαραίτητως κάθε κίνδυνο κατά μήκος της οδού, αλλά ευτυχώς οι πατριαρχικές ευλογίες συχνά μας δίνουν προειδοποιήσεις για να μας προστατεύσουν κατά μήκος της οδού. Ορισμένες από αυτές τις νουθεσίες βοηθούν στην προστασία μας από την επιρροή του Σατανά. Άλλες ενδεχομένως να μας διαφωτίσουν για

το πώς μπορούμε να υπερνικήσουμε τον φυσικό άνθρωπο μέσα μας.

Για την Καϊτλίν Καρ από τη Γιούτα, ορισμένες από τις νουθεσίες στην πατριαρχική ευλογία της δεν ήταν αμέσως εμφανείς, αλλά μετέπειτα μελέτη της ευλογίας της απέδωσε καινούργια κατανόηση.

«Όταν έλαβα την πατριαρχική ευλογία μου, προειδοποιήθηκα για άτομα που θα προσπαθούσαν και θα με έπειθαν να μην ακολουθήσω την αλήθεια με ευχάριστη ομιλία. Δεν το σκέφθηκα πολύ. Είχα σταθερή πεποίθηση στις διδαχές που είχα διδαχθεί.

»Ωστόσο, το επόμενο έτος αντιμετώπισα ιδέες και φιλοσοφίες που, επιφανειακώς, φαίνονταν ριζωμένες στη δικαιοσύνη και την αγάπη, αλλά δεν ήταν. Αυτά τα μηνύματα φαίνονταν ότι έρχονταν από αλλού: τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, το σχολείο, ακόμη και τους στενούς φίλους. Μολονότι ήξερε ότι αυτές οι φιλοσοφίες ήταν αντίθετες στο σχέδιο του Θεού, βρέθηκα να θέλω να υποστηρίξω και τις δύο αυτές εγκόσμιες ιδέες και την Εκκλησία. Συνειδητοποίησα ότι «κανένας δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυρίους» (Κατά Ματθαίον 6:24) και ότι δεν θα έπρεπε να βασιζόμαι στη σοφία των ανθρώπων. Ο Επουράνιος Πατέρας ξεδιάλυνε τις αμφιβολίες μου μέσω των γραφών και μίλησε ειρήνη στον νου και την καρδιά μου. Ως αποτέλεσμα, η μαρτυρία μου έχει ενδυναμωθεί και έχω γίνει πιο σταθερή στην υπεράσπιση αυτού που γνωρίζω ότι είναι αληθινό».

Αναπτύξτε χαρίσματα και ταλέντα

Η πατριαρχική σας ευλογία μπορεί επίσης να αναφέρει πνευματικά χαρίσματα και ταλέντα που σας έχει δώσει ο Κύριος για να οικοδομήσετε τη βασιλεία Του. Αν η ευλογία σας αναφέρει ένα ταλέντο που δεν

σας είναι οικείο, αυτό θα μπορούσε να συμβαίνει επειδή μπορεί να μην είχατε ακόμη την ευκαιρία να ανακαλύψετε ή να αναπτύξετε αυτό το ταλέντο. Μέσω επιμελούς αναζήτησης και της βοήθειας του Κυρίου, μπορείτε να αναπτυχθείτε και να αποκτήσετε δεξιότητες για τη χρήση αυτού του ταλέντου, μαζί με πολλά άλλα ταλέντα.

Η ανάπτυξη των ταλέντων σας σάς βοηθά να αναγνωρίσετε τα μοναδικά πράγματα που συνεισφέρετε στο έργο του Κυρίου. Η Τζοάννα Μπλάκγουελ από την Καλιφόρνια των Η.Π.Α. συλλογίζεται τα χαρίσματα και τα ταλέντα στην ευλογία της, όταν νιώθει τον πειρασμό να συγκριθεί με άλλους: «Καθώς διαβάζω τα λόγια στην πατριαρχική ευλογία μου, θυμάμαι ότι έχω ευλογηθεί με χαρίσματα που χρειάζομαι προσωπικώς για να υπερνικήσω δοκιμασίες και να συμμετάσχω στην πίστευση του έργου του Κυρίου.

»Η ευλογία μου μου λείπει για την ικανότητά μου να αγαπώ, να συγχωρώ και να έχω το θάρρος να

αλληλεπιδρώ με τους γύρω μου. Καθώς έχω ασκήσει αυτά τα χαρίσματα, ο Κύριος με έχει ευλογήσει με την αυξημένη επιθυμία να συναντώ και να συνδέομαι με νέους ανθρώπους και πολιτισμούς. Συνεπώς, η μαρτυρία μου έχει αυξηθεί ότι είμαστε όλοι τέκνα του στοργικού Επουράνιου Πατέρα και ήμουν εις θέσιν να υπηρετήσω άλλους καθώς καθέννας μας επιζητεί να γίνει περισσότερο σαν τον Χριστό».

Επιζητήστε υπεσχημένες ευλογίες

Τέλος, οι πατριαρχικές ευλογίες μας αποκαλύπτουν τις υπεσχημένες ευλογίες του Επουράνιου Πατέρα προς εμάς, αν παραμείνουμε πιστοί σε Εκείνον. Δεν υπάρχει εγγύηση ως προς το πότε θα εκπληρωθούν αυτές οι υποσχέσεις, αλλά γνωρίζουμε ότι εφόσον ζούμε υπάκουα το Ευαγγέλιο, θα εκπληρωθούν, είτε σε αυτήν είτε στην επόμενη ζωή.

Ο Σέρτζιο Γκουτιέρες από τη Νεβάδα των Η.Π.Α. βασιίζεται σε μία υπόσχεση στην πατριαρχική του

ευλογία όποτε ανησυχεί για τα μελλοντικά του σχέδια σταδιοδρομίας: «Μερικές φορές νιώθω ανυπόμονος για την ανασφάλεια στο μέλλον μου, αλλά υπάρχει μία υπόσχεση στην πατριαρχική ευλογία μου που πάντοτε με ανακουφίζει. Η υπόσχεση αυτή με βοηθά να μάθω ότι εφόσον εργάζομαι σκληρά και παραμένω πιστός, θα έχω τα απαραίτητα μέσα να μπορώ να φροντίσω την οικογένειά μου και να οικοδομήσω την Εκκλησία. Δεν ξέρω ακριβώς ποιο μονοπάτι σταδιοδρομίας θέλω να ακολουθήσω ακόμη, αλλά το γεγονός ότι έχω αυτήν την υπόσχεση μου δίνει πίστη και πεποίθηση».

Αν αναρωτηθήκατε ποτέ ποιο είναι το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα για εσάς, δεν είστε μόνοι. Ο Κύριος κατάλαβε ότι θα ερχόσασταν αντιμέτωποι με πολλά διαφορετικά μονοπάτια που θα μπορούσατε να ακολουθήσετε στη ζωή σας, έτσι σας έχει παράσχει έναν προσωπικό χάρτη για να διατηρεί τη ζωή σας ευθυγραμμισμένη με το Ευαγγέλιό Του. Οι πατριαρχικές ευλογίες δεν μπορούν να αποφασίσουν για εμάς, αλλά μπορούν να μας οδηγήσουν στην προσωπική μας αποκάλυψη. Μέσω των πατριαρχικών μας ευλογιών, μας φανερώνεται πώς ταιριάζουμε στο σχέδιο του Κυρίου να συγκεντρώσει τον Ισραήλ, μαθαίνοντας τη φυλή μας. Μας δίνεται προσωπική συμβουλή, νομοθεσίες και υποσχέσεις. Και διδασκόμαστε για τα μοναδικά χαρίσματα και τα ταλέντα που μας έχει δώσει ο Επουράνιος Πατέρας για να τον υπηρετούμε. Εφόσον προσπαθείτε να ζείτε σύμφωνα με όλα αυτά τα στοιχεία από την πατριαρχική ευλογία σας, μπορείτε να ξέρετε ότι οι αποφάσεις σας είναι ευθυγραμμισμένες με το θέλημα του Κυρίου για τη ζωή σας. ■

Οι συγγραφείς ζουν στο Ιλλινόι των Η.Π.Α. και τη Νέα Υόρκη των Η.Π.Α. αντιστοίχως.

Ο Κύριος σας έχει παράσχει έναν προσωπικό χάρτη για να διατηρήσει τη ζωή σας ευθυγραμμισμένη με το Ευαγγέλιό Του.

Προετοιμασία για ένα νέο ταξίδι

Από την **Καρίνα Μάρτινς**
Περέιρα Κορρέια ντε Λίμα

Στις εβδομάδες πριν από τον γάμο μου και την επισφράγιση ναού, άρχισα να γίνομαι λίγο νευρική για όλα τα πράγματα που έπρεπε να κάνω πριν να αρχίσω τη νέα μου οικογένεια. Παρ' όλη τη χαρά εκείνης της στιγμής, αισθανόμουν άγχος για την οργάνωση της νέας μας ρουτίνας, τη σωστή τακτοποίηση των οικονομικών μας, την εύρεση αποθήκευσης για τα υπάρχοντά μας και όλες τις νέες μου ευθύνες ως σύζυγου. Ήθελα να βεβαιωθώ ότι ξεκινήσαμε τον γάμο μας με τον σωστό τρόπο παρέχοντας ευκαιρίες για σημαντικά πράγματα όπως η τήρηση των εντολών και ο χρόνος που περνούμε μαζί ως σύζυγοι παρά την πολυάσχολη ζωή μας.

Καθώς η ημέρα του γάμου πλησίαζε, έμεινα έκπληκτη από μία σειρά από εφιάλτες που αφορούσαν όλα τα είδη των προβλημάτων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν μία οικογένεια. Επειδή προερχόμουν από μία στοργική αλλά δοκιμαζόμενη

οικογένεια, που απειλείτο από συνεχείς και έντονες διαφωνίες και συντετριμμένες καρδιές, τα άσχημα όνειρα με επηρέαζαν περισσότερο από ό,τι θα έπρεπε. Έτσι μία νύκτα, μετά από πολλές άλλες σαν αυτή, ξύπνησα ιδρωμένη και αποφάσισα να ακολουθήσω τη συμβουλή που η αδελφή Νηλ Μάρριουτ, Δεύτερη Σύμβουλος στη Γενική Προεδρία των Νέων Γυναϊκών, έδωσε στην ομιλία της «Παραδίδοντας την καρδιά μας στον Θεό» (*Λιαχόνα*, Νοε 2015, 30-32). Έκλεισα τα μάτια μου και προσευχήθηκα: «Αγαπητέ Επουράνιε Πατέρα, τι μπορώ να κάνω για να κρατήσω αυτά τα άσχημα πράγματα μακριά από την οικογένειά μου;»

Η απάντηση ήλθε ξαφνικά σε μένα τόσο γρήγορα και τόσο έντονα, λες και κάποιος είχε ανοίξει μία πόρτα στο κεφάλι μου και έβαλε εκεί τη σκέψη. Η σιγαλή σαν αύρα φωνή με προέτρεψε: «Απλώς κάνε αυτό που υποτίθεται ότι πρέπει να κάνεις. Να είσαι πιστή σε κάθε βήμα». Το Πνεύμα ψιθύρισε κάποιες συγκεκριμένες συμβουλές και αισθάνθηκα

Όπως ο Νεφί αρμένιζε στο άγνωστο, έπρεπε και εγώ να ασκήσω πίστη στον Κύριο για το ξεκίνημα μίας οικογένειας.

ότι εάν έκανα εκείνα τα πράγματα, όλα θα ήταν εντάξει.

Χαμογέλασα και αισθάνθηκα ότι το στήθος μου γέμισε με ζεστασιά. Ξέχασα ξαφνικά όλες τις ανησυχίες μου, επειδή ήξερα ότι ήταν αληθινό. Είχα αισθανθεί το Άγιο Πνεύμα πριν, αλλά ποτέ τόσο δυνατά όσο το αισθάνθηκα εκείνη τη νύκτα. Αισθάνθηκα την αγάπη του

Επουράνιου Πατέρα μας και του Σωτήρος μας να με περιβάλλουν και ήξερα ότι η παρηγοριά και η σωτηρία της οικογένειάς μου ήταν τόσο σημαντική για Εκείνους όσο ήταν και για μένα.

Ως πρόσθετη επιβεβαίωση, μία ιστορία από τις γραφές ήλθε στη μνήμη μου -- η στιγμή που ο Κύριος διέταξε τον Νεφί να ναυπηγήσει ένα πλοίο: «Και έγινε ώστε ο Κύριος μού μίλησε και είπε: Να κατασκευάσεις ένα πλοίο, *με τον τρόπο που θα σου δείξω*, για να μπορέσω να μεταφέρω τον λαό σου πέρα από αυτά τα νερά» (Νεφί Α΄ 17:8, η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ο Νεφί και η οικογένειά του ήταν στην έρημο για χρόνια, υπομένοντας κάθε είδος δοκιμασίες. Θα μπορούσε να έχει αισθανθεί φόβο να αρχίσει ένα ταξίδι στη θάλασσα και να αφήσει τους φόβους να γίνουν πιο δυνατοί από την πίστη του. Αλλά δεν το έκανε. Δέχθηκε και υπάκουσε στις οδηγίες του Θεού. Είχε πίστη ότι οι υποσχέσεις Του θα εκπληρώνονταν. Ο Κύριος δεν είπε ποτέ στον Νεφί ότι οι καταιγίδες δεν θα συνέβαιναν ή ότι τα κύματα δεν θα χτυπούσαν το πλοίο. Αλλά είπε στον Νεφί ότι εάν ακολουθούσε τις οδηγίες Του θα μπορούσε να οδηγήσει την οικογένειά του με ασφάλεια διαμέσου του ωκεανού στη γη της επαγγελίας.

Συνειδητοποίησα ότι είχα ταξιδέψει επίσης μέσω μίας ερήμου για πολλά

χρόνια, αλλά τώρα ήμουν μπροστά στη θάλασσα, στην προετοιμασία για ένα νέο ταξίδι: τον γάμο. Είχα κληθεί -- και αυτό νομίζω πως είναι η περίπτωση για όλες τις οικογένειες των Αγίων των Τελευταίων Ημερών -- να ναυπηγήσουν ένα πλοίο ακολουθώντας τις οδηγίες του Θεού.

Αφού ο σύζυγός μου και εγώ παντρευτήκαμε, ήλθαν όντως προβλήματα. Αρρώστησα και αγωνιζόμασταν να διατηρήσουμε τα οικονομικά μας σε ισορροπία και να θέσουμε σε εφαρμογή όλες τις καλές συνήθειες που είχαμε αποφασίσει να ακολουθήσουμε.

Όμως οι συμβουλές που είχα λάβει εκείνη τη νύκτα παρέμεναν στην καρδιά μου. Προσπαθούσαμε καθημερινά να μάθουμε και να φυλάμε σαν θησαυρό τα λόγια του Θεού στην καρδιά μας, να ακολουθούμε τα καλά παραδείγματα των αγαπητών μας ηγετών -- συμπεριλαμβανομένου του Χριστού -- και να βελτιώνουμε τη δική μας συμπεριφορά. Απέκτησα δυνατότερη μαρτυρία για την προσευχή και αληθινά γεύθηκα την αγάπη του Πατέρα για εμάς. Αρχισα να εμπιστεύομαι περισσότερο και να φοβάμαι λιγότερο. Συνειδητοποιήσαμε ότι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζαμε είχαν γίνει τα βήματα προς τη βελτίωση. Σήμερα το σπίτι μας φαίνεται σαν ένα μικρό κομμάτι των ουρανών.

Είμαστε ακόμη στην αρχή του ταξιδιού μας, αλλά το να παντρευτώ και να ξεκινήσω μία οικογένεια ήταν η καλύτερη επιλογή που έχω κάνει ποτέ. Η καρδιά μου είναι γεμάτη από χαρά, όταν σκέπτομαι για τη διάταξη του ναού που λάβαμε και γνωρίζω ότι επισφραγίστηκε με την εξουσία του Θεού. Όσο περισσότερο καταλαβαίνω για τη σπουδαιότητα της οικογένειας στο σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα και για την ιερότητα της διαθήκης που συνήψαμε, τόσο περισσότερο θέλω να βοηθήσω άλλες οικογένειες να λάβουν την ίδια διάταξη.

Έμαθα ότι δεν χρειάζεται να ανησυχούμε για αυτό που πρόκειται να συμβεί, επειδή «ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού» (Προς Τιμόθεον Β΄ 1:7). Χρειάζεται απλώς να είμαστε υπάκουοι, να ακολουθούμε τις οδηγίες που δόθηκαν μέσω των γραφών και των λόγων των σύγχρονων προφητών και να ζητούμε με προσευχή περισσότερες προσωπικές οδηγίες. Εάν κάνουμε αυτά τα πράγματα, μπορούμε να διασχίσουμε τον ωκεανό αυτών των τελευταίων ημερών βέβαιοι ότι άσχετα από τι είδους προβλημάτων μας χτυπήσουν, οι αγαπημένοι μας θα είναι ασφαλείς. ■

Η συγγραφέας ζει στον Παρανά της Βραζιλίας.

Πώς μπορώ να μελετήσω στον **ΝΟΥ ΜΟΥ**

Βρείτε τι μπορείτε να κάνετε, όταν έχετε ερωτήσεις.

Τι θα πρέπει να κάνετε, όταν έχετε μία ερώτηση για κάτι δογματικό, ιστορικό ή προσωπικό; Πώς βρίσκεις την απάντηση; Ο Κύριος υπόσχεται: «Θα μιλήσω μέσα στο μυαλό σου και μέσα στην καρδιά σου, μέσω του Αγίου Πνεύματος» (Δ&Δ 8:2). Πώς χρησιμοποιείτε τον νου σας και την καρδιά σας για να αναγνωρίζετε την έμπνευση; Ορίστε μερικές ιδέες.

ΝΟΥΣ

Μελετήστε, προσευχηθείτε, ακούστε

Ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων είπε ότι όταν παίρνουμε «σημαντικές αποφάσεις για τη ζωή μας...», ο Επουράνιος Πατέρας προσμένει από εμάς να χρησιμοποιήσουμε την ελεύθερη βούλησή μας, να μελετήσουμε την κατάσταση μέσα στον νου μας σύμφωνα με τις διδαχές του Ευαγγελίου και να παρουσιάσουμε την απόφασή μας σε Εκείνον σε προσευχή» («Το Άγιο Πνεύμα», Λιαχόνα, Μάιος 2016, 105).

Είναι το ίδιο για οποιαδήποτε ερώτηση. Καθώς μελετάτε, προσευχηθείτε ειλικρινώς για απαντήσεις που βρίσκετε στην πορεία. Το Άγιο Πνεύμα θα σας δώσει προτροπές -- είτε με ιδέες, λέξεις στον νου σας, είτε με άλλες προσωπικές υπενθυμίσεις -- που θα σας οδηγήσουν σε περαιτέρω απαντήσεις που χρειάζεσθε.

Χρησιμοποιήστε πηγές

Αναζητήστε στις γραφές, συμπεριλαμβανομένων του Guide to the Scriptures [Οδηγού των γραφών] και άλλων βοηθημάτων μελέτης. Μπορείτε επίσης να αναζητήσετε άλλες πηγές Α.Τ.Η. όπως ομιλίες της γενικής συνελεύσεως, θέματα του Ευαγγελίου στο LDS.org, περιοδικά της Εκκλησίας, το Joseph Smith Papers Project (Έργο: Έγγραφα του Τζόζεφ Σμιθ) και άλλα. (Δείτε στη σελίδα 54 για έναν κατάλογο με χρήσιμες πηγές της Εκκλησίας.)

Μιλήστε για αυτό

Μη φοβάστε να ζητάτε βοήθεια. Ο Πρεσβύτερος Ρόναλντ Ράσμπαντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων ενεθάρρυνε: «Θα σας δώσω μία πρόκληση... Πρέπει να σκεφθείτε κάποιον [που μπορεί να σας βοηθήσει να βρείτε απαντήσεις] -- έναν έμπιστο φίλο, έναν γονέα ή γονείς, παππούδες, δάσκαλο, επισκοπική ηγεσία [ή] σύμβουλο... -- και πρέπει να έχετε απαντήσεις σε αυτές τις ερωτήσεις» (εκπομπή Face to Face, 20 Ιαν 2016). Δοκιμάστε το! Μιλήστε με κάποιον που εμπιστεύεστε για τις ερωτήσεις σας και βρείτε απαντήσεις μαζί.

Προσεύχομαι

Ακούω

Μιλώ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΥΠΟ ΙΟΗ ΤΑΛΒΟΤ

και με ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Μελετώ

Μελετώ

Προσεύ-
χομαι

Ακούω

Υπομονή

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ

«Το να προσπαθούμε να απαντήσουμε σε έντιμες ερωτήσεις αποτελεί σημαντικό μέρος της οικοδόμησης της πίστης και χρησιμοποιούμε τόσο τη διάνοια όσο και τα συναισθήματά μας. Ο Κύριος είπε: “Θα μιλήσω μέσα στο μυαλό σου και μέσα στην καρδιά σου” [Δ&Δ 8:2]. Δεν θα έλθουν όλες οι απαντήσεις αμέσως, αλλά οι περισσότερες ερωτήσεις μπορούν να απαντηθούν μέσω ειλικρινούς μελέτης και αναζητώντας απαντήσεις από τον Θεό».

Πρεσβύτερος Νιλ Άντερσεν της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων:
«Η πίστη δεν είναι κατά τύχη, αλλά από επιλογή», Λιαχόνα, Νοε 2015, 66.

ΚΑΡΔΙΑ

Μελετήστε, προσευχηθείτε, ακούστε

Αυτά είναι σημαντικά βήματα για συλλογισμό τόσο με τον νου σας όσο και με την καρδιά σας. Ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, είπε: «Αν θέλετε να αναγνωρίσετε την πνευματική αλήθεια, πρέπει να χρησιμοποιήσετε τα σωστά εργαλεία. Δεν μπορείτε να κατανοήσετε την πνευματική αλήθεια με εργαλεία που δεν είναι εις θέσιν να την εντοπίσουν» («Αποκτώντας μαρτυρία για το φως και την αλήθεια», Λιαχόνα, Νοε 2014, 22). Το Άγιο Πνεύμα είναι το εργαλείο μέσω του οποίου μαθαίνουμε πνευματικά πράγματα. Έτσι, όταν προσεύχεσθε και ενωτίζετε το Πνεύμα, με τον καιρό θα μπορείτε να βρείτε απαντήσεις.

Να είστε υπομονετικοί

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ επίσης εξήγησε: «Όσο περισσότερο προσκλίνουμε την καρδιά και τον νου μας προς τον Θεό, τόσο περισσότερο φως ενσταλάζεται στην ψυχή μας... Σταδιακά, πράγματα που πριν έμοιαζαν ασαφή, σκοτεινά και απόμακρα, γίνονται ξεκάθαρα, λαμπρά και οικεία σε εμάς» («Λαμβάνοντας μαρτυρία για το φως και την αλήθεια», 22). Η αναζήτηση απαντήσεων μπορεί να είναι μακρά διαδικασία. Όμως εάν είσθε πρόθυμοι να ακούσετε απαντήσεις ακόμη και εάν παίρνει χρόνο, θα τις βρείτε.

Εξασκήστε την αναγνώριση προτροπών

Όσο περισσότερο αναγνωρίζετε προτροπές και είσθε πρόθυμοι να ενεργείτε όταν το Πνεύμα ψιθυρίζει στην καρδιά σας, τόσο ευκολότερο γίνεται να αναγνωρίσετε επιπρόσθετες προτροπές στο μέλλον. Μπορεί «να αισθανθείτε ότι είναι σωστό» ή να βιώσετε ένα «μούδιασμα της σκέψης», εάν είναι λάθος (βλέπε Δ&Δ 9:8-9). Θα μπορούσατε επίσης να αισθανθείτε μία ευγενική υπενθύμιση, ένα αίσθημα γαλήνης ή ένα άλλο αίσθημα που προορίζεται ειδικά για εσάς. Ο Κύριος σας γνωρίζει και γνωρίζει πώς θα καταλάβετε το Πνεύμα. Θα σας δώσει τη στοργική καθοδήγηση που είναι μοναδική για εσάς. Επομένως, συνεχίστε να ακούτε και συνεχίστε να εξασκήστε. ■

ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΣΤΕ τη μελέτη σας ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ελέγξτε αυτές τις προτάσεις για τη μελέτη του Ευαγγελίου και βρείτε απαντήσεις στις πνευματικές σας ερωτήσεις.

Από τη Μπέθαν Μπαρθόλομιου

Περιοδικά της Εκκλησίας

Πώς μελετάτε, όταν αναζητάτε απαντήσεις σε μία πνευματική ερώτηση ή ακόμη απλώς προσπαθείτε να καταλάβετε καλύτερα τις γραφές; Εννοώ εσείς -- προσωπικά. Ο καθένας έχει διαφορετικές συνήθειες μελέτης για το σχολείο, αλλά μερικές φορές ξεχνάμε ότι μπορούμε να εξατομικεύσουμε επίσης τη μελέτη μας του Ευαγγελίου. Την επόμενη φορά που θα έχετε πνευματική ερώτηση ή ερώτηση διδασχής, δοκιμάστε μερικές από αυτές τις προτάσεις για να μάθετε αυτό που μπορεί να ταιριάζει καλύτερα σε εσάς.

1. ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΤΕ

Κάντε έναν κατάλογο, έναν διάγραμμα ή έναν χάρτη. (Βλέπε κατωτέρω για παράδειγμα.)

Κάντε μελέτη στο Διαδίκτυο. Γράψτε λέξεις και ιδέες και κατόπιν συνδέστε τις με γραμμές και συννεφάκια κειμένου για να δείξετε πώς σχετίζονται.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΤΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟ, ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Η ΧΑΡΤΗ

Μερικές φορές είναι χρήσιμο να οργανώσετε οπτικά τις σκέψεις σας κατά τη διάρκεια της μελέτης του Ευαγγελίου τοποθετώντας τις σε κατάλογο, διάγραμμα ή χάρτη κάποιου είδους. Ορίστε ένα παράδειγμα του είδους του διαγράμματος που θα μπορούσε να δημιουργήσει κάποιος, όταν μελετά τις επιστολές του Παύλου στην Καινή Διαθήκη. Μπορείτε να δημιουργήσετε κατάλογο, διάγραμμα ή χάρτη από μόνοι σας, χρησιμοποιώντας οποιοδήποτε τύπο που σας βοηθά πιο πολύ. Γίνετε δημιουργικοί! Βρείτε διασκεδαστικούς τρόπους για να οργανώσετε τη μελέτη σας του Ευαγγελίου.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ	ΜΕ ΕΝΑΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ;	ΤΟΠΟΣ ΓΡΑΦΗΣ...;	ΚΥΡΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
Παράδειγμα: Α΄ Τιμόθεον	Δεν αναφέρεται	Λαοδικεία (βλέπε σημείωση στο τέλος της Α΄ Τιμόθεον 6)	Αληθινή διδαχή, ο Σωτήρας, προσευχή, πίστη και χριστιανική αγάπη, χαρακτηριστικά ηγεσίας, αποστασία, φροντίδα για τον πτωχό, να μένουμε πιστοί, αποφυγή από τα εγκόσμια πλούτη

2. ΓΡΑΨΤΕ

Καταγράψτε τις σκέψεις και τις εντυπώσεις που λαμβάνετε κατά τη διάρκεια της μελέτης σας των γραφών σε ένα ημερολόγιο μελέτης και επανεξετάζετε αυτές τις σκέψεις συχνά.

Γράψτε τις σκέψεις και τις εντυπώσεις σας μετά τις προσευχές σας, ακόμη και εάν οι εντυπώσεις δεν σχετίζονται άμεσα με το θέμα που μελετάτε. Δείτε τι σας διδάσκει το Πνεύμα με την πάροδο του χρόνου.

Σημειώστε τις ερωτήσεις σας σε ένα τετράδιο, στο τηλέφωνό σας ή σε ένα σημειωματάριο δίπλα στο κρεβάτι σας για να σας υπενθυμίζουν και να σας βοηθούν να σκέπτεσθε συνέχεια αυτά που μαθαίνετε κάθε ημέρα.

3. ΑΚΟΥΣΤΕ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΤΕ

Μιλήστε με έναν γονέα ή έναν έμπιστο ηγέτη. Εργασθείτε μαζί. Μπορεί να πάρει λίγο χρόνο, αλλά θα αναπτυχθείτε αμφότεροι κατά τη διαδικασία.

Διδάξτε κάποιον άλλον. Αναφέρετε εκ περιτροπής αυτά που όντως γνωρίζετε. Συζητήστε αυτά που μάθατε ο ένας από τον άλλον.

Ενωτισθείτε τις γραφές ή άλλες ιστορίες Α.Τ.Η. και πηγές δυνατά.

4. ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ

Αναζητήστε βοηθήματα μελέτης στις γραφές και διαδικτυακά (βλέπε κατωτέρω έναν κατάλογο με χρήσιμες πηγές Α.Τ.Η.).

Αναζητήστε στο LDS.org βίντεο και τραγούδια για αυτά που μελετάτε.

Ευρύτερο πλαίσιο μελέτης. Ερευνήστε την ιστορία ή τα κεφάλαια που είναι γύρω από το θέμα ή τη γραφή που μελετάτε.

ΑΦΗΣΤΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΕΙ

Υπάρχουν πολλές πολύτιμες πηγές που είναι διαθέσιμες στις γραφές και διαδικτυακά για να σας βοηθήσουν ενώ μελετάτε σημαντικά θέματα. Ορίστε ένας κατάλογος των διαθέσιμων σε εσάς πηγών και πού να τις βρείτε:

ΣΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ

- Guide to the Scriptures [Οδηγός των γραφών]
- Bible Chronology [Χρονολόγιο Βίβλου] (γεγονότα από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη τοποθετημένα σε χρονολογική σειρά με ημερομηνίες κατά προσέγγιση)
- Harmony of the Gospels [Αρμονία των Ευαγγελίων] (ιστορίες για τον Σωτήρα από τα Ευαγγέλια των Ματθαίου, Μάρκου, Λουκά και Ιωάννη οργανωμένες ανά γεγονότα, τόπους και ημερομηνίες κατά προσέγγιση)
- Μετάφραση της Βίβλου από τον Τζόζεφ Σμιθ
- Χάρτες και φωτογραφίες
- Οδηγός συντομογραφιών

ΣΤΟ LDS.ORG

- Γραφές (scriptures.lds.org)
- Γενική συνέλευση (conference.lds.org)
- Θέματα του Ευαγγελίου (topics.lds.org)
- Περιοδικά (liahona.lds.org)
- Ιστορία της Εκκλησίας (history.lds.org)
- Βοηθήματα μελέτης (scriptures.lds.org)
- Μαθήματα και πηγές διδασκαλίας (lds.org/go/41754a)
- Βιβλιοθήκη Μέσων Α.Τ.Η. (lds.org/media-library)
- Βοήθεια σε δυσκολίες (lds.org/go/41754b)

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

- Οικογενειακή ιστορία (familysearch.org)
- Mormon Channel (mormonchannel.org)
- Γραφές που αναφέρονται στη γενική συνέλευση (scriptures.byu.edu)
- Mormon Newsroom [Αίθουσα Τύπου μορμών] (mormonnewsroom.org)
- Ιεραποστολικό έργο και διάδοση του Ευαγγελίου (mormon.org)
- Joseph Smith Papers Project [Έργο: Έγγραφα του Τζόζεφ Σμιθ] (josephsmithpapers.org)

5. ΚΑΝΤΕ

Παίξτε ιστορίες από τις γραφές ή άλλες πηγές. Πώς το να φαντάζεσθε τον εαυτό σας στη θέση αυτού του ατόμου σάς βοηθά να καταλάβετε καλύτερα αυτό που μελετάτε; Ποιες παρόμοιες καταστάσεις θα έμοιαζαν με τη ζωή σας;

Κάντε μία αλυσίδα γραφών που ενώνει τις απαντήσεις που βρίσκετε στις γραφές. (Βλέπε κατωτέρω για παράδειγμα.)

ΚΑΝΤΕ ΑΛΥΣΙΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΡΑΦΩΝ

Μερικές φορές είναι χρήσιμο να σημειώνετε αρκετές γραφές που καλύπτουν το ίδιο θέμα. Ψάξτε γραφές που σχετίζονται με το θέμα που μελετάτε. Κατόπιν χρησιμοποιήστε υποσημειώσεις και συμφραζόμενα, ώστε να συνδέσετε τις γραφές με περισσότερες πληροφορίες για το ίδιο θέμα. Γράψτε τη γραφή που βρίσκεται έπειτα στην αλυσίδα στο περιθώριο της προηγούμενης γραφής και ούτω καθεξής. Μπορείτε επίσης να αναζητήσετε ομιλίες της συνελεύσεως για συγκεκριμένο θέμα για να σας βοηθήσει στην έρευνά σας (δείτε τον κατάλογο των θεμάτων στο conference.lds.org). Η αλυσίδα μελέτης γραφών για το θέμα της ελπίδας είναι ένα παράδειγμα.

ΑΛΥΣΙΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΡΑΦΩΝ

Γραφές για την ελπίδα:

Αρχή: Μορόνι 7:40
⚡
Εθέρ 12:4
⚡
Μορόνι 7:3
⚡
Διδαχή και Διαθήκες 138:14
⚡
Μορόνι 7:41
⚡
Τέλος: Άλμα 46:39 (Γράψτε Μορόνι 7:40 στο περιθώριο δίπλα από αυτή τη γραφή.)

Ομιλίες για την ελπίδα:

- Επίσκοπος Ντην Ντέιβις: «Οι ευλογίες της λατρείας» γενική συνέλευση Οκτ 2016.
- Πρεσβύτερος Πωλ Τζόνσον: «Και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον», γενική συνέλευση Απρ 2016.
- Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ: «Θα σας βάλει στους ώμους Του και θα σας μεταφέρει σπίτι», γενική συνέλευση Απρ 2016.
- Πρεσβύτερος Ουίτνυ Κλείτον: «Επιλέξτε να πιστεύετε», γενική συνέλευση Απρ 2015.
- Πρόεδρος Μπόντ Πάκερ (1924-2015): «Ο λόγος για την ελπίδα μας», γενική συνέλευση Οκτ 2014.
- Πρόεδρος Χένρυ Άιρινγκ: «Η ανεκτίμητη κληρονομιά ελπίδος», γενική συνέλευση Απρ 2014. ■

Από τον Πρεσβύτερο
Κουέντιν Κουκ

Της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων

ΠΩΣ ΝΑ ΒΡΩ ΑΛΗΘΙΝΗ ΓΑΛΗΝΗ

Η ουράνια επιθυμία των καλών ανθρώπων παντού ήταν και θα είναι πάντοτε υπέρ της ειρήνης στον κόσμο. Δεν θα πρέπει ποτέ να παραιτηθούμε από την επίτευξη αυτού του στόχου. Όμως ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ (1838-1918) δίδαξε: «Δεν θα μπορέσει ποτέ να έρθει στον κόσμο αυτό το πνεύμα ειρήνης και αγάπης... μέχρις ότου λάβουν οι άνθρωποι την αλήθεια του Θεού και το μήνυμα του Θεού... και αναγνωρίσουν τη δύναμη και την εξουσία του, η οποία είναι ουράνια».

Ειλικρινά ελπίζουμε και προσευχόμαστε για παγκόσμια ειρήνη, όμως ως άτομα και ως οικογένειες είναι που επιτυγχάνουμε το είδος αυτό της ειρήνης, το οποίο είναι η υπεσχημένη **ανταμοιβή της χρηστότητας**. Αυτή η ειρήνη είναι ένα επαγγελθέν δώρο της αποστολής και της εξιλεωτικής θυσίας του Σωτήρος.

Η ειρήνη δεν είναι απλώς ασφάλεια ή έλλειψη πολέμου, βίας, συγκρούσεων και εριδών. Η ειρήνη έρχεται **όταν ξέρουμε ότι ο Σωτήρας γνωρίζει ποιοι είμαστε και γνωρίζει ότι έχουμε πίστη σε Εκείνον, Τον αγαπάμε και τηρούμε τις εντολές Του**, ακόμα και κυρίως στο μέσον των καταστροφικών δοκιμασιών και τραγωδιών της ζωής (βλέπε Δ&Δ 121:7-8).

«Πού μπορώ να στραφώ για ειρήνη; Πού είναι η παρηγοριά μου, όταν οι άλλες πηγές πάψουν να με γιατρέψουν;» («Where Can I Turn for Peace?» *Hymns*, αρ. 129). **Η απάντηση είναι ο Σωτήρας**, ο οποίος είναι η πηγή και ο δημιουργός της ειρήνης. Είναι ο «Άρχοντας Ειρήνης» (Ησαΐας 9:6).

Ταπεινώνοντας τον εαυτό μας ενώπιον του Θεού, **προσευχόμενοι** πάντοτε, **μετανοώντας** για τις αμαρτίες, εισερχόμενοι στα ύδατα του **βαπτίσματος** με **συντετριμμένη καρδιά** και **μεταμελημένο πνεύμα** και **γενόμενοι αληθινοί μαθητές** του Ιησού Χριστού, δίνουμε βαθιά παραδείγματα χρηστότητας η οποία ανταμείβεται με διαρκή ειρήνη.

Η Εκκλησία είναι ένα καταφύγιο, όπου οι οπαδοί του Χριστού αποκτούν ειρήνη. Ορισμένοι νέοι στον κόσμο λένε ότι είναι πνευματικοί αλλά όχι θρησκευόμενοι. Το να αισθανόμαστε πνευματικοί είναι ένα καλό πρώτο βήμα. Ωστόσο, μέσα στην Εκκλησία είναι όπου **έχουμε συντροφικότητα, διδασκόμαστε και γαλουχούμεθα με τον καλό λόγο** του Θεού. Πιο σημαντικό, είναι η εξουσία της ιεροσύνης στην Εκκλησία αυτό το οποίο παρέχει **ιερές διατάξεις και διαθήκες**, οι οποίες ενώνουν οικογένειες

παντοτινά και καθιστούν άξιο τον καθένα μας ώστε να επιστρέψουμε στον Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό στο σελέστιο βασίλειο. Αυτές οι διατάξεις φέρνουν ειρήνη, διότι είναι διαθήκες με τον Κύριο.

Οι ναοί είναι εκεί όπου τελούνται πολλές από αυτές τις ιερές διατάξεις και είναι, επίσης, μία πηγή ειρηνικού καταφυγίου από τον κόσμο. Εκείνοι οι οποίοι **επισκέπτονται τους χώρους του ναού** ή συμμετέχουν σε θυρανοίξια ναού, επίσης αισθάνονται αυτή την ειρήνη.

Ο Σωτήρας είναι η πηγή αληθινής ειρήνης. Ακόμα και με τις δοκιμασίες της ζωής, χάρη στην εξιλέωση και τη χάρη του Σωτήρος, η ενάρετη ζωή θα ανταμειφθεί με προσωπική ειρήνη (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:26-27, 16:33). ■

Από μία ομιλία γενικής συνέλευσης του Απριλίου 2013.

Ξεχασμένα βιβλία, μαρτυρία που τη θυμόμαστε

Όλα τα μάτια ήταν επάνω μου. Θα μπορούσα να υπερασπιστώ την Εκκλησία μόνο με την απλή μαρτυρία μου;

Από την Αμπιγκεϊλ Φέρρερ

Έναν χρόνο είχα στόχο να βελτιώσω την πνευματική μου μάθηση. Έφερνα βιβλία της Εκκλησίας, φυλλάδια, εγχειρίδια και γραφές παντού ακόμη και στο σχολείο καθώς πεινούσα για τα λόγια του Θεού. Όμως οι προσπάθειές μου επιβραδύνθηκαν, όταν απασχολήθηκα με τη μελέτη ενός επερχόμενου τεστ.

Μία ημέρα η δασκάλα μας διηύθυνε μία συζήτηση στην οποία ζήτησε από όλους τους μη καθολικούς μαθητές στην τάξη να σηκωθούν. Ήμουν η μοναδική Αγία των Τελευταίων Ημερών στην τάξη. Άλλοι έξι μαθητές σηκώθηκαν επίσης.

Κατόπιν ερωτηθήκαμε: «Σε ποια εκκλησία ανήκεις; Ποιος ήταν ο ιδρυτής; Πώς εδραιώθηκε η εκκλησία σας;»

Ήμουν η τελευταία για να απαντήσω. Ήμουν νευρική όταν συνειδητοποίησα ότι δεν είχα φέρει τα βιβλία μου της Εκκλησίας, αλλά προσπάθησα να θυμηθώ τα πράγματα που είχα μελετήσει. Ένα εδάφιο της Βίβλου μου ήλθε στο μυαλό:

«Έχε εμπιστοσύνη στον Κύριο με όλη την καρδιά σου και μη βασίζεσαι στη δική σου κατανόηση.

»Σε όλους τους δρόμους σου γνώριζε αυτόν, κι αυτός θα διευθίνει τα βήματά σου» (Παροιμίες 3:5-6).

Στάθηκα μπροστά στην τάξη με τόλμη και ξέχασα τους φόβους μου. Δήλωσα ότι είμαι μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Ανέφερα την ιστορία ενός νεαρού αγοριού, του Τζόζεφ Σμιθ, που είδε τον Θεό. Αισθάνθηκα να φλέγεται ο κόλπος μου και δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια μου. Ανέφερα ότι η Εκκλησία είχε οργανωθεί στις 6 Απριλίου 1830 και κατέθεσα μαρτυρία ότι ένας προφήτης του Θεού είχε κληθεί και η ιεροσύνη είχε αποκατασταθεί. Κατέθεσα μαρτυρία ότι γνώριζα ότι όλα ήταν αληθινά.

Οι πολλές ώρες μελέτης του Ευαγγελίου άξιζαν. Με είχε βοηθήσει να υπερασπίζομαι την πίστη μου και να διαδώσω το Ευαγγέλιο. Ήμουν υπερήφανη όταν, μερικές εβδομάδες αργότερα, τέσσερεις από τους συμμαθητές μου πήγαν στην εκκλησία μαζί μου.

Εκείνη η εμπειρία με δίδαξε τη σπουδαιότητα της μαρτυρίας. Αρχικά αναρωτήθηκα γιατί ο Κύριος δεν με είχε προτρέψει να φέρω τα βιβλία μου εκείνη την ημέρα. Θα με είχαν βοηθήσει να απαντήσω τέλεια στις ερωτήσεις που ερωτήθηκα. Όμως τότε συνειδητοποίησα ότι δεν χρειάζεται να απομνημονεύουμε τα πάντα για την Εκκλησία ή να βασίζομαστε σε παραπομπές -- θα πρέπει να μελετούμε, να ζούμε και να διαδίδουμε το Ευαγγέλιο, βασίζόμενοι στο Άγιο Πνεύμα. Μπορεί να μην είχα τα βιβλία μου, αλλά είχα την μαρτυρία μου. ■

Η συγγραφέας ζει στο Καγκαγιάν των Φιλιππίνων.

ΤΟΝ ΕΙΔΑΝ

Τα άτομα αυτά είδαν στην πραγματικότητα τον ανεστημένο Σωτήρα, όμως κι εσείς μπορείτε να είστε μάρτυρας του Χριστού με τον δικό σας τρόπο.

Πώς νομίζετε ότι θα ήταν να δείτε τον ανεστημένο Σωτήρα; Για εκατοντάδες ανθρώπους την εποχή του Ιησού, δεν ήταν κάτι που έπρεπε να το φανταστούν -- το ζούσαν. Οι γραφές μας λένε για τουλάχιστον δώδεκα καταγεγραμμένες περιπτώσεις στην Καινή Διαθήκη και αρκετές άλλες στο Βιβλίο του Μόρμον, όπου ο ανεστημένος Κύριος εμφανίστηκε στους ανθρώπους. Αυτά τα άτομα στάθηκαν μάρτυρες ενός από τα μεγαλύτερα θαύματα στην Ιστορία: ο Ιησούς Χριστός να υπερνικά τον θάνατο και να κάνει δυνατόν για τον καθέναν μας να ζήσει ξανά. Αρκετά απίστευτο, σωστά;

Επομένως, τι ακριβώς σημαίνει να είμαστε ένας μάρτυρας του Χριστού; Ας ξαναδούμε μερικές από αυτές τις στιγμές στις γραφές και ας σκεφθούμε πώς εμείς, έστω και αν δεν Τον είδαμε με το υλικό σώμα, μπορούμε επίσης να είμαστε μάρτυρες του Χριστού.

Μαρία η Μαγδαληνή

Η Μαρία η Μαγδαληνή ήταν ο πρώτος μάρτυρας. Το πρωινό της Κυριακής μετά τη Σταύρωση, ήλθε στο μνήμα με μερικές άλλες γυναίκες για να αλείψει με έλαιο το σώμα του Κυρίου. Όταν η Μαρία ανακάλυψε άδειο τον τάφο, άρχισε να θρηνεί. Κάποιοι την πλησίασε από πίσω και ρώτησε: «Γυναίκα, γιατί κλαις;» Φαντασθείτε την έκπληξή της όταν ανακάλυψε ότι ήταν ο Ιησούς, ανεστημένος από τους νεκρούς. (Βλέπε Κατά Ιωάννην 20:1-18.)

PENNANT © ISTOCK/GETTY IMAGES

Δύο μαθητές στον δρόμο προς Εμμαούς

Ο Κλεόπας και ένας άλλος μαθητής πορεύονταν στον δρόμο προς Εμμαούς όταν συνάντησαν έναν ξένο. Δεν αναγνώρισαν τον νέο συνοδοιπόρο τους, όμως κατά το βραδινό γεύμα τους μαζί, ο ξένος έκοψε ψωμί. Τότε διανοήχθηκαν τα μάτια τους και κατάλαβαν ότι ταξίδευαν με τον Σωτήρα σε όλη τη διαδρομή. «Δεν καιγόταν μέσα μας η καρδιά μας...;» ρωτούσαν ο ένας τον άλλο, συλλογιζόμενοι την επιβεβαίωση που αισθάνθηκαν ότι Εκείνος ήταν πραγματικά μαζί τους. (Βλέπε Κατά Λουκάν 24:13-34.)

Οι δέκα Απόστολοι

Οι δύο μαθητές που είχαν ταξιδέψει στους Εμμαούς με τον Χριστό, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ και είπαν στους δέκα Αποστόλους για την εμπειρία τους. Ενώ μιλούσαν, ο Ίδιος ο Σωτήρας παρουσιάστηκε σ' αυτούς λέγοντας: «Δείτε τα χέρια μου και τα πόδια μου, ότι εγώ ο ίδιος είμαι· ψηλαφήστε με και δείτε· επειδή, ένα πνεύμα δεν έχει σάρκα και κόκαλα, όπως βλέπετε εμένα ότι έχω». (Βλέπε Κατά Λουκάν 24:36-41, 44-49.)

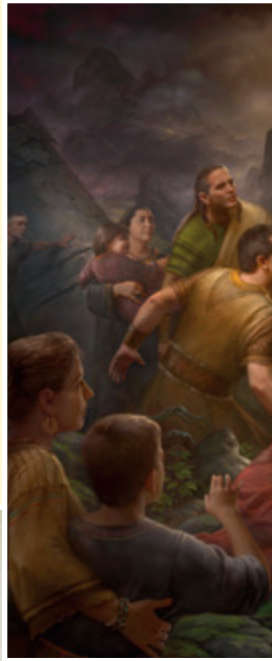
ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ, ΥΠΟ GREG K. OLSEN, ΝΑ ΜΗΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙ
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΕΜΜΑΟΥΣ, ΥΠΟ JON MCNAUGHTON
ΔΕΣΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΜΟΥ, ΥΠΟ HARRY ANDERSON

Ο Απόστολος Θωμάς

Ο Απόστολος Θωμάς δεν ήταν παρών όταν παρουσιάστηκε την πρώτη φορά ο Σωτήρας στους άλλους Αποστόλους και δεν πίστεψε ότι ο Χριστός είχε αναστηθεί. Μία εβδομάδα αργότερα, ο Χριστός εμφανίστηκε ξανά στους Αποστόλους. Αυτή τη φορά ο Θωμάς ήταν εκεί και επειδή είδε τον Χριστό, πίστεψε ότι είχε αναστηθεί. Ο Σωτήρας επέστησε την προσοχή στον Θωμά ο οποίος πίστεψε μόνον αφού είχε δει: «Επειδή με είδες, πίστεψες· μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν». (Βλέπε Κατά Ιωάννην 20:24-29.)

ΘΩΜΑΣ, ΕΡΓΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΠΟ BRIAN CALL

Οι έντεκα Απόστολοι και η θάλασσα της Τιβεριάδας

Μία ημέρα, όχι πολύ καιρό μετά την Ανάσταση, μερικοί από τους Αποστόλους πήγαν να ψαρέψουν στη θάλασσα της Τιβεριάδας, όμως δεν είχαν πολλή τύχη. Το επόμενο πρωί, ο Σωτήρας εμφανίστηκε και τους συμβούλεψε να ρίξουν τα δίχτυα τους από τη δεξιά μεριά του πλοίου. Όταν το έκαναν, τα δίχτυα έπιασαν τόσα πολλά ψάρια, ώστε δεν μπορούσαν να τα τραβήξουν! Αφού γευμάτισαν μαζί, ο Σωτήρας δίδαξε για τη σπουδαιότητα της διακονίας των άλλων, λέγοντας: «Βόσκε τα αρνιά μου». Οι Απόστολοι θα περνούσαν την υπόλοιπη ζωή τους κάνοντας ακριβώς αυτό -- διδάσκοντας τους ανθρώπους για τον Χριστό -- και σε ορισμένες περιπτώσεις, έδωσαν ακόμα και τη ζωή τους για τον σκοπό. (Βλέπε Κατά Ιωάννην 21:1-22.)

Ο ΑΝΕΣΤΗΜΕΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΑΣ, ΥΠΟ DAVID LINDSLEY

ΕΝΑΣ ΠΟΙΗΜΕΝΑΣ, ΥΠΟ HOWARD LYON

Οι Νεφίτες στην αμερικανική ήπειρο

Κατά τη Σταύρωση, η χώρα της αμερικανικής ηπείρου καταστρεφόταν από σεισμούς, πυρκαγιές, άλλες φυσικές καταστροφές και από σκοτάδι επί τρεις ημέρες για να σηματοδοτηθεί ο θάνατος του Σωτήρος. Αργότερα, ο Χριστός κατήλθε από τους ουρανούς και επισκέφθηκε ένα πλήθος 2.500 ανθρώπων που ήταν συγκεντρωμένοι κοντά στον ναό στο Μπάουντιφουλ. Προσκάλεσε τους ανθρώπους να ψηλαφήσουν τα σημάδια από τις πληγές στα χέρια, στα πόδια και στο πλευρό Του, κήρυξε σε αυτούς και ευλόγησε τα παιδιά των Νεφιτών ένα προς ένα. Την επομένη συγκεντρώθηκαν ακόμα περισσότεροι και ο Σωτήρας τους επισκέφθηκε και τους δίδαξε. Οι οπαδοί σχημάτισαν τελικά την Εκκλησία του Χριστού και οι Νεφίτες έλαβαν μια τόσο ισχυρή μαρτυρία, ώστε οι ίδιοι και οι Λαμανίτες, επίσης, μεταστράφηκαν προς τον Κύριο. (Βλέπε Νεφί Γ΄ 11-18. Βλέπε, επίσης, Νεφί Γ΄ 8-10, Νεφί Δ΄ 1.)

Μάρτυρες τότε και τώρα

Ο Χριστός εμφανίστηκε, επίσης, σε πολλούς άλλους, συμπεριλαμβανομένων μερικών γυναικών που είχαν έρθει στο μνήμα να βοηθήσουν τη Μαρία τη Μαγδαληνή να αλείψει με έλαιο το σώμα του Χριστού, μία ομάδα περισσότερων των 500 ανδρών, τον Ιάκωβο και τον Παύλο. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 28:9, Πράξεις 9:4-19, Προς Κορινθίους Α΄ 5:6-7, Βλέπε, επίσης, Νεφί Γ΄ 19, 26:13.)

Μπορεί να μην έχουμε την ευκαιρία να δούμε τον Σωτήρα όπως εκείνοι οι μάρτυρες, όμως μπορείτε πάντα να είστε ένας μάρτυρας του Χριστού. Μπορείτε προσωπικά να αναζητήσετε τον Σωτήρα, όπως έκανε η Μαρία όταν πήγε στον τάφο, μαθαίνοντας περισσότερα για Αυτόν. Ή θα μπορούσατε να ασκήσετε την πίστη σας σε Εκείνον, τηρώντας τις εντολές και ακολουθώντας τη συμβουλή των προφητών. Ή θα μπορούσατε να αναγνωρίσετε τις ευλογίες του Σωτήρος στη ζωή σας, όπως οι δύο μαθητές στον δρόμο προς Εμμαούς. Ετούτη την εποχή του Πάσχα, σκεφθείτε τι σημαίνει να είμαστε μάρτυρες του Χριστού. Αυτοί οι άνθρωποι υπήρξαν κυριολεκτικά μάρτυρες που είδαν στην πραγματικότητα τον ανεστημένο Χριστό -- όμως αυτός δεν είναι ο μοναδικός τρόπος που μπορείτε να είστε μάρτυρας Εκείνου στη ζωή σας. ■

ΜΑΘΕΤΕ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΝ.

«Καθώς αισθάνεστε τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος για [τον Χριστό] να επιβεβαιώνεται και να επιβεβαιώνεται εκ νέου στο πνεύμα σας με πολλές διαφορετικές εμπειρίες και καταστάσεις, καθώς πασχίζετε να κρατάτε το φως του παραδείγματός Του στη ζωή σας ημέρα με την ημέρα και καθώς καταθέτετε μαρτυρία στους άλλους και τους βοηθάτε να μάθουν για Εκείνον και να Τον ακολουθήσουν, είστε μάρτυρας του Ιησού Χριστού».

Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, «Να γίνουμε μάρτυρας του Χριστού», Λιαχόνα, Μαρ 2008, 63.

Ο ΧΩΡΟΣ ΜΑΣ

Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Ο θεός μου είναι καλλιτέχνης και φτειαχνει μικρά ξύλινα πλοία σε γυάλινα μπουκάλια. Παίρνει πολύ χρόνο, αυτοσυγκέντρωση και προσπάθεια να τα φτειαίνει.

Μία μέρα είδα όλα τα εργαλεία του και παρατήρησα πώς χρησιμοποιείτο κάθε εργαλείο για μία συγκεκριμένη λεπτομέρεια ή για να δώσει σχήμα στο πλοίο. Καθώς τον έβλεπα να εργάζεται, ξεπλάγην από το πώς χρησιμοποιούσε τα εργαλεία για να φτειαίνει αυτά τα πλοία. Θυμήθηκα την ιστορία του Νεφί που κατασκεύασε ένα πλοίο (βλέπε Νεφί Α΄ 17-18). Το κατασκεύασε σύμφωνα με τον τρόπο του Κυρίου, όχι με τον τρόπο του ανθρώπου. Ο Θεός μάς δίνει εργαλεία να φτειαίνουμε τα δικά μας πλοία με τον τρόπο Του. Οι γραφές, η πίστη και η αγάπη του Θεού είναι εργαλεία που πρέπει να χρησιμοποιώ στη δική μου ζωή για να κατασκευάζω προσεκτικά το δικό μου πλοίο χωρίς ρωγμές. Μαθαίνω κάθε μέρα να είμαι μαθήτρια του Κυρίου. ■

Μαρία Μερσέντες, Μονάγκας, Βενεζουέλα

ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΟΣ ΜΟΝΟΣ

Ήταν μία κρία άνοιξη στη Δανία. Μόλις είχα αρχίσει την πλήρους απασχόλησης ιεραποστολή μου και πάλευα με τη μαρτυρία μου. Ήμουν νεοφώτιστος μόλις 19 μηνών και γεμάτος ανασφάλειες που θα αντιμετώπιζα μία ξένη χώρα, μία γλώσσα που δεν μπορούσα να μιλήσω και έναν λαβύρινθο από δρόμους που δεν μπορούσα να φαντασθώ να πλοηγηθώ. Οι προσευχές μου που κάποτε ήταν γεμάτες ευγνωμοσύνη σύντομα έγιναν πικρές κατηγορίες: «Θεέ, γιατί με έχεις αφήσει τελείως μόνο;»

Ένα πρωινό Τον παρακάλεσα σε προσευχή. Όμως αντί να ρωτήσω «γιατί» με θυμό στην καρδιά μου, παρακάλεσα για μαρτυρία για την

αλήθεια του Ευαγγελίου και καταστολή των αμφιβολιών μου.

Αφού προσευχήθηκε, άνοιξα τις γραφές μου σε μία τυχαία σελίδα. Βρέθηκα στο Δευτερονόμιο 31:6: «Γίνεστε ανδρείοι και έχετε θάρρος, μη φοβάστε ούτε να δειλιάζετε από μπροστά τους· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου, αυτός είναι που πορεύεται μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει».

Η καρδιά μου ήταν γεμάτη χαρά καθώς συνειδητοποίησα την απάντηση στην προσευχή μου: ο Θεός ήταν εκεί εξ αρχής. Απλώς περίμενε την ειλικρινή προσευχή παρά τις κατηγορίες για εγκατάλειψη.

Ο Θεός δεν θα με αφήσει ποτέ,

ακόμη και όταν όλα φαίνονται αποκαρδιωτικά. Και μπορούμε να νιώσουμε την αγάπη Του σαν ηλιακτίδα μέσω προσευχής και των γραφών Του. ■

Κλέιτον Ε., Τέξας, Η.Π.Α.

ΕΙΝΑΙ Η ΣΕΙΡΑ ΣΑΣ

Η Λιαχόνα καλωσορίζει τις εμπειρίες και τις εσώτερες γνώσεις σας ως προς το να ζείτε το Ευαγγέλιο. Υποβάλετε την ιστορία σας στο liahona.lds.org ή στείλτε την με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στο liahona@ldschurch.org. Παρακαλείσθε όπως συμπεριλάβετε το ονοματεπώνυμο, τον τομέα και πάσαλο και την άδεια γονέα σας.

ΕΜΠΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

«Οι άνδρες και οι γυναίκες που επιθυμούν να εισέλθουν στο σελέστιο βασίλειο, θα ανακαλύψουν ότι πρέπει να μάχονται κάθε μέρα».

(Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Μπρίγκαμ Γιανγκ [1997], 294.)

«Πώς μπορώ να ξέρω ότι ο Θεός ακούει τις προσευχές μου;»

Η προσευχή είναι μεγάλη ευλογία και έχουμε λάβει την υπόσχεση ότι ο Επουράνιος Πατέρας πάντοτε ακούει, αλλά συχνά απαιτείται έργο για να αναγνωρίσουμε τις απαντήσεις Του¹.

Σκεφθείτε το εξής: είτε σας ακούει ο Θεός είτε όχι. Αν όχι, τότε ασφαλώς δεν υπάρχει νόημα να προσεύχεστε. Όμως αν ακούει (και ακούει!), πρέπει να βρούμε πώς να επικοινωνούμε *πραγματικά* μαζί Του με προσευχή, να αναγνωρίζουμε απαντήσεις και να προχωρούμε πιστά.

Όταν αισθανόμαστε ότι δεν ακούει, ίσως χρειαζόμαστε να βιώσουμε κάποια πνευματική ανάπτυξη. Θα μπορούσατε να κάνετε στον εαυτό σας λίγες ερωτήσεις: Είμαι καθαρός; Είναι τα κίνητρά μου καλά; Είμαι πρόθυμος να κάνω ό,τι ζητήσει Εκείνος²; Αν η απάντηση σε καθένα από αυτά είναι ναι, μπορείτε να ευελπιστείτε ότι «ο Κύριος ο Θεός σου... θα σ[ας] δώσει εκπλήρωση των προσευχών σ[ας]» (Δ&Δ 112:10). Θυμηθείτε, ενίοτε οι απαντήσεις έρχονται με ανεπαίσθητους ή απροσδόκητους τρόπους.

Αν απαντήσατε όχι σε κάποιες από αυτές τις ερωτήσεις, δεν είναι ποτέ πάρα πολύ αργά! Κάντε τις απαραίτητες αλλαγές στη ζωή σας, ούτως ώστε να μπορείτε να έχετε το Πνεύμα. Να είστε πρόθυμοι να ενεργείτε επί των προτροπών που λαμβάνετε.

Και μην ξεχνάτε ότι όλοι λαμβάνουν απαντήσεις διαφορετικά. Προσευχηθείτε ώστε το Άγιο Πνεύμα να σας διδάξει πώς μπορείτε να αναγνωρίζετε απαντήσεις. Μπορεί να μην είναι εύκολο να τις αναγνωρίσετε στην αρχή, αλλά είναι σαν οποιαδήποτε άλλη δεξιότητα: η εξάσκηση φέρνει την τελειότητα. Να έχετε πίστη και εμπιστοσύνη ότι ο Επουράνιος Πατέρας *πάντοτε* ακούει.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Κατά Ματθαίον 7:7, Ιακώβου 1:5-6, Αλμα 33:4-11, Διδαχή και Διαθήκες 8:1-2.
2. Βλέπε Ρίτσαρντ Σκοτ, "Learning to Recognize Answers to Prayer", *Ensign*, Νοε 1989, 32.

Ακούστε με προσοχή το Πνεύμα

Προσπαθήστε να ακούσετε με προσοχή το Άγιο Πνεύμα.

Οι άνθρωποι ακούν το Άγιο Πνεύμα με διαφορετικούς τρόπους κι έτσι μπορεί να ακούτε τη μικρή, σιγαλή σαν αύρα φωνή, όταν η προτροπή μπορεί να έλθει ως συναίσθημα. Γνωρίζω ότι το Άγιο Πνεύμα θα σας πει όλα όσα χρειάζεστε να γνωρίζετε -- απλώς πρέπει να ακούσετε με προσοχή.

Ελίζ Τ., 13 ετών, Αλμπέρτα, Καναδάς

Απαντήσεις στην Εκκλησία

Κάποτε είχα μεγάλες αμφιβολίες ως προς το να πάω ραντεβού με ένα μη μέλος. Μία Κυριακή στη συγκέντρωση μεταλήψεως, μία αδελφή έδωσε μία ομιλία που φαινόταν ότι απευθυνόταν προσωπικώς προς εμένα. Εκείνη τη στιγμή, έλαβα τη διαβεβαίωση ότι ο Κύριος είχε εισακούσει την προσευχή μου. Πριν, είχα μπερδευτεί ως προς το τι να κάνω, αλλά μετά παρηγορήθηκα από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο γέμισε την καρδιά μου με χαρά και θάρρος. Ο Θεός μάς απαντά μέσω συναισθημάτων, σκέψεων, των γραφών και ακόμη και ομιλητών στην εκκλησία!

Κάρεν Β., 19 ετών, Μίνας Γκεράις, Βραζιλία

Να θυμάστε ποιι είστε

Ξέρω ότι ο Θεός μάς ακούει, επειδή η προσευχή παράγει ένα αίσθημα ειρήνης, ανακούφισης και αγάπης στην καρδιά μου. Βλέπω ότι με ελευθερώνει από πολλούς κινδύνους από μέρα σε μέρα και ότι προστατεύει την οικογένειά μου και αισθάνομαι ότι με αγαπά. Προτού πάω στο σχολείο,

πάντα λέω το θέμα των Νέων Γυναικών. Με βοηθά να θυμάμαι ότι είμαι θυγατέρα του Επουράνιου Πατέρα, ο οποίος με αγαπά.

Νικόλ Μ., 19 ετών, Λίμα, Περού

Η προσευχή ενός παιδιού

Ξέρω ότι ο Επουράνιος Πατέρας εισακούει τις προσευχές μου χάρη στα λόγια στο τραγούδι της Προκαταρκτικής “A Child’s Prayer” (Children’s Songbook, 12):

«Επουράνιε Πατέρα, είσαι πράγματι εκεί; Και ακούς και απαντάς στην προσευχή κάθε παιδιού; Κάποιοι λένε ότι οι ουρανοί είναι μακριά, αλλά τους νιώθω κοντά γύρω μου καθώς προσεύχομαι». Όταν θυμάμαι αυτό το τραγούδι, ξέρω ότι ακούει, επειδή νιώθω το Πνεύμα και την απέραντη αγάπη Του για μένα. Καθώς θυμάμαι ότι με αγαπά, νιώθω παρηγοριά και ξέρω ότι εισακούει τις προσευχές μου.

Ιλέιν Μ., 16 ετών, Βόρεια Καρολίνα, Η.Π.Α.

Να προσεύχεστε ειλικρινά

Μετά την προσευχή σας, μπορείτε να αφουγκράζεστε τα συναίσθηματά και τις προθέσεις που έρχονται στην καρδιά σας. Ένα από αυτά μπορεί να είναι η απάντηση στην προσευχή σας. Όταν προσευχόμαστε με πρόθεση πραγματική και ειλικρινή καρδιά, ο Επουράνιος Πατέρας μας αποκρίνεται σύμφωνα με την πίστη που έχουμε σε Εκείνον. Δεν αποκρίνεται απλώς για να ικανοποιήσει την περιέργειά μας.

Ζαν-Κλοντ Ν., 16 ετών, Κασάι-Σαντράλ, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό

Να Του έχετε εμπιστοσύνη

Ο Επουράνιος Πατέρας πάντοτε εισακούει τις προσευχές μας, αλλά μερικές φορές φαίνεται σαν να μην

εισακούει τις προσευχές μας, επειδή μπορεί να μην μας απαντά με τον τρόπο ή όταν θέλουμε Εκείνος να μας απαντήσει. Χρειάζεται να είμαστε πρόθυμοι να υποτάξουμε το θέλημά μας στο δικό Του και να έχουμε πίστη ότι Εκείνος γνωρίζει τι είναι το καλύτερο για μας. Ο Επουράνιος Πατέρας μάς αγαπά και πάντοτε θα προσπαθεί να μας βοηθά να μαθαίνουμε και να αναπτυσσόμαστε πνευματικώς καθώς εισακούει τις προσευχές μας.

Μοζία Μ., 17 ετών, Γιούτα, Η.Π.Α.

Ζητήστε και θα λάβετε

Μέσα από τις γραφές διδασκόμαστε ότι ο Θεός πάντοτε θα ακούει τις προσευχές μας και θα απαντά σε αυτές, αν απευθυνόμαστε σε Αυτόν με πίστη και πρόθεση πραγματική. Στην καρδιά μας θα νιώθουμε την επιβεβαίωση ότι πράγματι μας ακούει, ένα αίσθημα γαλήνης και ηρεμίας. Μπορούμε επίσης να νιώσουμε ότι τα πάντα θα είναι καλά, όταν ακολουθήσουμε το θέλημα του Πατέρα. Αν αμφιβάλουμε ότι μας ακούει, οφείλουμε να επιζητήσουμε καθοδήγηση στις γραφές και μετά να ρωτήσουμε αν αυτά που διαβάζουμε είναι αληθινά.

Κοστάντσα Α., 20 ετών, Μπίο Μπίο, Χιλή

ΜΗΝ ΤΑ ΠΑΡΑΤΑΤΕ

«Να είστε υπάκουοι, να θυμάστε τις στιγμές που έχετε αισθανθεί

το Πνεύμα στο παρελθόν και ζητήστε με πίστη. Η απάντησή σας θα έλθει και θα αισθανθείτε την αγάπη και την ειρήνη του Σωτήρος. Μπορεί να μην έλθει όσο γρήγορα ή στη μορφή που επιθυμείτε, αλλά η απάντηση θα έλθει. Μην τα παρατάτε!»

Πρεσβύτερος Τζέιμς Μαρτίνο των Εβδομήκοντα, “Turn to Him and Answers Will Come”, Λιαχόνα, Νοε 2015, 59.

Αναζητήστε το

Κάποτε αναρωτήθηκα αν ο Θεός μπορούσε να εισακούσει τις προσευχές μου και μετά ένιωσα την απάντηση στην καρδιά μου. Άκουσα κάποιον να δίνει μαρτυρία για την προσευχή και μπορούσα να αισθανθώ το Άγιο Πνεύμα. Η άλλη μου συμβουλή θα ήταν να ρωτήσετε τους γονείς σας, τον επίσκοπο ή τα άλλα μέλη του τομέα σας. Θα μπορούσατε ακόμη και να προσευχηθείτε για βοήθεια επί του ζητήματος!

Τζόσουα Σ., 13 ετών, Όρεγκον, Η.Π.Α.

ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

«Πώς μπορώ να ζητήσω από τους φίλους μου να μη μιλούν αγενώς ή ανάρμοστα για τους άλλους;»

Υποβάλετε τις απαντήσεις σας και, αν επιθυμείτε, μία φωτογραφία υψηλής ανάλυσης μέχρι τις 15 Μαΐου 2017, στο liahona.lds.org (κάντε κλικ στο “Submit an Article”) ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στο liahona@ldschurch.org.

Παρακαλείσθε όπως συμπεριλάβετε τις ακόλουθες πληροφορίες: (1) ονοματεπώνυμο, (2) ημερομηνία γεννήσεως, (3) τομέας ή κλάδος, (4) πάσσαλος ή περιφέρεια, (5) τη γραπτή σας άδεια και, αν είστε κάτω των 18 ετών, τη γραπτή άδεια των γονέων σας (γίνεται αποδεκτή και σε ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) για να δημοσιευθεί η απάντηση και η φωτογραφία σας.

Οι απαντήσεις ίσως αλλαχθούν για λόγους μεγέθους ή σαφήνειας.

Ο Αντρέι και η κακή λέξη

Υπό Τζούλυ Ντόναλντσον

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«Θα προσπαθήσω να μετανιώ, να κάνω καλύτερα, να προσεύχομαι» (Children's Songbook, 98).

Νομίζεις ότι είσαι καλύτερος από όλους, επειδή δεν βρίζεις» είπε ο Νικολάι στο διάλειμμα.

«Δεν είναι αλήθεια» είπε ο Αντρέι.

«Τότε γιατί δεν λες μια βρισιά; Μόνο μία; Δεν θα σε σκοτώσει. Όλοι οι άλλοι βρίζουν».

Ο Αντρέι σήκωσε τους ώμους του. «Απλώς δεν θέλω».

Ο Αντρέι ήξερε ότι ήταν λάθος και ότι κάνει το Άγιο Πνεύμα να φεύγει. Ο Αντρέι ήθελε το Άγιο Πνεύμα μαζί του. Έτσι δεν έβρισε.

Ο Αντρέι ήταν νέος στο σχολείο και μέχρι τότε ο Νικολάι ήταν ο μοναδικός στην έκτη τάξη που ήθελε να γίνει φίλος του. Όμως ο Νικολάι τον ενοχλούσε για το βρισιμό κάθε μέρα. Και κάθε μέρα ο Αντρέι βαριόταν να λέει όχι. Εξάλλου, ο Αντρέι φοβόταν ότι ο Νικολάι θα σταματούσε να είναι φίλος του και μετά θα ήταν πραγματικά μόνος.

«Απλώς πες μία βρισιά» είπε ο Νικολάι μετά

το σχολείο. «Μετά θα σε αφήσω ήσυχο».

Τελικώς ο Αντρέι κουράστηκε να τον ενοχλεί που είπε μία βρισιά -- μία λέξη που δεν ήταν πολύ κακή.

Ο Νικολάι έγνευσε καταφατικά.

«Ωραία.

Τώρα είσαι ένας από εμάς».

Ύστερα από αυτό, οι άλλοι φίλοι του Νικολάι μίλησαν κι αυτοί στον Αντρέι. Έφαγαν γεύμα μαζί του και έπαιξαν ποδόσφαιρο μαζί του στο διάλειμμα. Όμως το να είσαι στην ομάδα φίλων του Νικολάι ήταν σαν να βάνιζε σε κινούμενη άμμο. Όσο

περισσότερο έκανε παρέα μαζί τους ο Αντρέι τόσο περισσότερο μιλούσε και ενεργούσε σαν αυτούς. Και όλοι έβριζαν. Πολύ. Κορόιδευαν και προσέβαλλαν ο ένας τον άλλον. Έλεγαν αγενή πράγματα για τους δασκάλους τους. Θύμωναν και ενεργούσαν κακόβουλα πολύ. Σιγά-σιγά ο Αντρέι άρχισε να νιώθει πιο συχνά θυμωμένος και έβρισκε όλο και περισσότερους λόγους να βρίζει.

Μία νύκτα, όταν έλειπε η μαμά και ο μπαμπάς, ο Αντρέι και η μεγαλύτερη αδελφή του Κάτια διαπληκτίστηκαν ως προς το ποια εκπομπή να παρακολουθήσουν. Προτού καν το σκεφθεί ο Αντρέι, μία βρисиά βγήκε από το στόμα του.

Η Κάτια κοίταξε εμβρόντητη. «Θα το πω στη μαμά».

Ο Αντρέι έτρεξε στο υπνοδωμάτιό του και έκλεισε δυνατά την πόρτα. Τι τρέχει με όλους; Γιατί τον θύμωναν συνέχεια; Όταν ήλθαν σπίτι οι γονείς του, ο Αντρέι άνοιξε λίγο την πόρτα και άκουσε την Κάτια να λέει: «Μαμά, ο Αντρέι με έβρισε».

«Τι;» Η μαμά ακούσθηκε έκπληκτη. «Ο Αντρέι δεν θα έβριζε ποτέ».

Ο Αντρέι έκλεισε την πόρτα και άραξε στο κρεβάτι του. Σκέφθηκε πόσο διαφορετικός είχε γίνει από τότε που άρχισε να βρίζει. Ήταν πολύς καιρός από τότε που είχε αισθανθεί το Άγιο Πνεύμα.

Ο Αντρέι γονάτισε δίπλα στο κρεβάτι του και προσευχήθηκε. «Αγαπητέ Επουράνιε Πατέρα, λυπάμαι τόσο που ήμουν κακός και θυμωμένος. Συγγνώμη που άρχισα να βρίζω. Θα κάνω καλύτερα».

Καθώς προσευχόταν ο Αντρέι, ένα ζεστό συναίσθημα γέμισε την καρδιά του. Για πρώτη φορά από τότε που άρχισε να βρίζει, ένιωσε πραγματικά ευτυχισμένος. Ήξερε ότι ο Θεός τον αγαπούσε και μπορούσε να αισθανθεί το Άγιο Πνεύμα. Ένιωσε συγχωρημένος και ήξερε ότι μπορούσε να αλλάξει και να γίνει καλύτερος.

Μετά την προσευχή του, είπε στη μαμά την αλήθεια και ζήτησε συγγνώμη από την Κάτια. Ο Αντρέι ένιωσε καλύτερα ύστερα από αυτό. Ένιωσε καλά που μετανόησε.

Την επομένη στο σχολείο ο Αντρέι δεν είχε γεύμα με την ομάδα του Νικολάι. Αντ' αυτού, κάθισε δίπλα σε κάποια παιδιά που δεν γνώριζε. Θα έπαιρνε καιρό, αλλά ο Αντρέι ήξερε ότι θα έβρισκε φίλους που ήταν καλοί και ευτυχισμένοι και δεν έβριζαν. Σαν αυτόν. ■

Η συγγραφέας ζει στη Γιούτα των Η.Π.Α.

ΔΤΣ

ΠΡΟΤΡΟΠΗ Δ.Τ.Σ.

«Θα χρησιμοποιώ με ευλάβεια τα ονόματα του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού. Δεν θα βρίζω ούτε θα χρησιμοποιώ προσβλητικά λόγια»
(Τα πρότυπά μου του ευαγγελίου).

Στη μία πλευρά ενός κομματιού χαρτί, γράψτε ή ζωγραφίστε πώς σας κάνουν να νιώθετε οι καλές λέξεις. Στην άλλη πλευρά, γράψτε ή ζωγραφίστε πώς σας κάνουν να νιώθετε οι κακές λέξεις.

Διαβάστε το Λευιτικό 19:12. Γιατί είναι σημαντικό να χρησιμοποιούμε με σεβασμό τα ονόματα του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού;

Ρωτήστε ένα γονέα ή ηγέτη γιατί θα πρέπει να χρησιμοποιούμε καλή γλώσσα και πώς αυτό τους έχει ευλογήσει.

Προτρέπω τον εαυτό μου να...

Από τον
Πρεσβύτερο
Ντέιβιντ
Μπέντναρ
Της Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων

Πώς μπορώ να βοηθήσω την οικογένειά μου να είναι δυνατή

Πες στην οικογένειά σου ότι τους αγαπάς και δείξε το με πράξεις.

Δώσε τη μαρτυρία σου για πράγματα που ξέρεις ότι είναι αληθινά με τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος. Πες τη μαρτυρία σου σε ανθρώπους που αγαπάς περισσότερο.

Με προθυμία να συμμετάσχεις με την οικογένειά σου σε οικογενειακή προσευχή και μελέτη των γραφών. Να συμμετάσχεις ενεργά στην οικογενειακή βραδιά και να την κάνεις διασκεδαστική.

Να είσαι πιστός στο να μαθαίνεις, να ζεις και να αγαπάς το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Από την
Τζού Τζούνις
Γενική Πρόεδρο
Προκαταρκτικής

Προετοιμάζεστε για τον ΝΑΟ κάθε μέρα

Όταν ήμουν εννέα ετών, είχα μία υπέροχη δασκάλα Προκαταρκτικής ονόματι αδελφή Κόλερ. Ήμουν πολύ ντροπαλή και εκείνη ήταν τόσο ευγενική, που μου άρεσε να είμαι μαζί της. Μία μέρα έδωσε στον καθέναν μας ένα κομμάτι χαρτί. Όλοι γράψαμε τι θέλαμε να κάνουμε όταν θα μεγαλώνουμε. Εγώ έγραψα: «Να πάω στο κολλέγιο και να παντρευτώ στον ναό». Κόλλησα με ταινία το χαρτί μου επάνω στην πόρτα του ντουλαπιού μου. Τη νύκτα, φως από τη λάμπα του δρόμου έλαμπε μέσα από το παράθυρό μου. Κοίταξα επάνω το κομμάτι χαρτί μου. Μου υπενθύμισε ότι ήθελα να πάω στον ναό.

Τότε εκείνον τον καιρό υπήρχαν μόνον 12 ναοί στον κόσμο. Ήθελα να πάω σε καθέναν από αυτούς.

Όποτε σχεδίαζαν διακοπές η μητέρα και ο πατέρας μου, πάντοτε πήγαιναν την οικογένειά μας στον ναό. Ζούσαμε στο Όρεγκον των Η.Π.Α. Ο πιο κοντινός ναός ήταν 965 χιλιόμετρα μακριά στο Κάρντοτον της Αλμπέρτας του Καναδά. Το αυτοκίνητό μας δεν είχε κλιματισμό. Ο αδελφός μου, η αδελφή μου κι εγώ καθόμασταν στις πίσω θέσεις. Κρεμούσαμε μία υγρή πετσέτα έξω από το παράθυρο του αυτοκινήτου. Μετά την βάζαμε στον λαιμό μας για να δροσιοτούμε.

Ενθουσιαζόμασταν, όταν τελικώς βλέπαμε τον ναό. Δεν ξέρω πάρα πολλά για το τι συνέβαινε εκεί, αλλά οι γονείς μου ήταν πάντοτε ευτυχημένοι όταν έβγαιναν. Ήξερα ότι ο ναός ήταν πολύ σημαντικός. Ήξερα ότι ήταν ο οίκος του Κυρίου. (Αυτή είμαι εγώ στη φωτογραφία με το λευκό πουκάμισο.)

Αφού έγινα 12 ετών, έκανα βαπτίσεις του ναού σε διάφορους ναούς. Τότε, όταν γνώρισα τον μέλλοντα σύζυγό μου, ανακάλυψα ότι κι εκείνος αγαπούσε τον ναό! Παντρευτήκαμε στον Ναό Μαντάι της Γιούτας.

Μπορείτε να προετοιμάζεστε για τον ναό κάθε μέρα. Πηγαίνετε στον ναό όταν μπορείτε. Αγγίξτε τους τοίχους του. Όταν ο εγγονός μου, ο Τζάρρετ, ήταν 11 ετών, εργαζόταν επάνω στην οικογενειακή ιστορία κάθε Κυριακή με τον μπαμπά του. Βρήκε πολλά ονόματα προγόνων. Τώρα που είναι 12 ετών, κάνει βαπτίσεις στον ναό γι' αυτούς τους προγόνους.

Όταν είστε στον ναό, μπορείτε να βαδίζετε εκεί όπου βαδίζει ο Ιησούς. Είναι ο οίκος Του. Ελπίζω ότι θα προσεύχεστε κάθε μέρα για να σας βοηθήσει ο Επουράνιος Πατέρας να προετοιμασθείτε να εισέλθετε στον ναό και να αισθανθείτε την αγάπη Του. ■

Η Αστερούλα λάμπει

Από την Τζέιν ΜακΜπράιντ
Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«Είναι ωραίο να είμαι
εδώ μαζί σου στην
Προκαταρκτική»
(Children's Songbook, 254).

Η Αστερούλα διόρθωσε τα ρούχα της. Ακόμη αισθανόταν παράξενα που φορούσε φόρεμα στην εκκλησία. Στην παλιά της εκκλησία τα κορίτσια φορούσαν παντελόνι ή σορτς την Κυριακή. Όμως όχι στη νέα της εκκλησία. Εκείνη και η μητέρα της είχαν μόλις βαπτισθεί στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

Η Αστερούλα αναστέναξε καθώς κοίταξε στον καθρέπτη. Ήταν ενθουσιασμένη να πάει στην εκκλησία για πρώτη φορά ως μέλος επισήμως, αλλά επίσης ήταν νευρική. Πριν, καθόταν με τη μαμά όλη την ώρα στην εκκλησία. Όμως αυτήν τη φορά θα πήγαινε στην Προκαταρκτική.

Η Αστερούλα ανοιγόκλεισε τα μάτια στο είδωλό της. Τι θα γινόταν εάν δεν ταίριαζε; Τι θα γινόταν εάν στα άλλα παιδιά δεν τους άρεσε;

«Αστερούλα; Είσαι έτοιμη;» Φώναξε η μητέρα.

Η Αστερούλα κατέβηκε τα σκαλιά. «Φαίνομαι

εντάξει;» ρώτησε.

Η μαμά χαμογέλασε. «Φαίνεσαι όμορφη».

Η Αστερούλα έκανε μία γκριμάτσα. «Έπρεπε να το πεις αυτό. Είσαι η μαμά μου».

«Έχεις δίκιο. Έπρεπε να το πω αυτό. Επειδή είναι αλήθεια».

Η Αστερούλα χαμογέλασε λίγο. Η μαμά πάντα είχε τον τρόπο να την κάνει να αισθάνεται καλύτερα. Όμως ήταν ακόμη νευρική. Τι θα γινόταν εάν κανένα από τα άλλα παιδιά δεν ήθελε

να της μιλήσει; Είχε φίλους στο σχολείο, αλλά δεν ήταν μέλη στη νέα της εκκλησία. Ευχήθηκε να είχε έστω και έναν φίλο που να πηγαίνει στην εκκλησία με αυτήν.

«Μόλις θυμήθηκα κάτι που πρέπει να κάνω» είπε στη μαμά.

Έτρεξε πίσω επάνω και γονάτισε δίπλα στο κρεβάτι της. «Αγαπητέ Επουράνιε Πατέρα, παρακαλώ βοήθησέ με να κάνω φίλους. Πιστεύω ότι αυτό που οι ιεραπόστολοι δίδαξαν είναι αληθινό, αλλά φοβάμαι».

Η Αστερούλα έμεινε στα γόνατά της και άκουγε. Μετά από λίγο αισθάνθηκε ένα γλυκό, γαλήνιο συναίσθημα και δεν ήταν πλέον τόσο νευρική.

Στην εκκλησία η Αστερούλα και η μαμά κάθισαν δίπλα σε μία οικογένεια με τρία μικρά κορίτσια. Οι

γονείς συστήθηκαν μεταξύ τους και άρχισαν να μιλούν με τη μαμά πριν ξεκινήσει η συγκέντρωση. Η Αστερούλα βοήθησε τα κορίτσια να χρωματίσουν μία απεικόνιση του Ιησού.

Ο επίσκοπος Άντριους πήγε προς εκείνους. «Αδελφή Κάννινγκχαμ! Αστερούλα! Είναι ωραίο που σας βλέπω σήμερα». Χαμογέλασε θερμά σε κάθε μία και τις χαιρέτισε. Η Αστερούλα είχε ξεχάσει πόσο καλοί ήταν όλοι στην εκκλησία. Ίσως θα έκανε έναν φίλο τελικά.

Μετά τη συγκέντρωση μεταλήψεως η Αστερούλα πήγε στην Προκαταρκτική. Έριξε μια ματιά στα άλλα παιδιά με νευρική καθόταν. Μιλούσαν μεταξύ τους και δεν φάνηκε να την προσέχουν. Η Αστερούλα αισθάνθηκε αποθαρρυσμένη. Θα ήταν μόνη της τελικά.

Ακριβώς τότε ένα κορίτσι στην ηλικία της Αστερούλας μπήκε στην αίθουσα. «Φαίνεται νευρική επίσης» σκέφτηκε η Αστερούλα. «Θα μπορούσα να πάω να της μιλήσω».

Η Αστερούλα πήρε μία βαθιά ανάσα, κατόπιν περπάτησε προς το κορίτσι. «Γεια, ονομάζομαι Αστερούλα. Είμαι καινούργια. Θα ήθελες να καθίσεις δίπλα μου;» Η Αστερούλα κράτησε την αναπνοή της. Θα ήθελε το κορίτσι να είναι φίλη της;

Στο στόμα του κοριτσιού εμφανίστηκε ένα μισό χαμόγελο. «Είμαι η Σάρα. Είμαι επίσης καινούργια. Η οικογένειά μου μόλις μετακόμισε εδώ από το Οντάριο».

«Η μαμά μου και εγώ βαπτισθήκαμε πριν από δύο

εβδομάδες» είπε η Αστερούλα. «Δεν είμαι σίγουρη τι υποτίθεται ότι πρέπει να κάνω».

Το χαμόγελο της Σάρας μεγάλωσε. «Θα το βρούμε μαζί».

Η Αστερούλα και η Σάρα κάθισαν με την τάξη τους. Μερικές φορές η Αστερούλα κοίταζε τη Σάρα και χαμογελούσε. Η Σάρα ανταπέδιδε το χαμόγελο. Η Αστερούλα αισθανόταν ήρεμη και ευτυχισμένη. Ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας είχε απαντήσει στην προσευχή της και την είχε βοηθήσει να βρει μία φίλη.

Στην τάξη η δασκάλα ζήτησε από την Αστερούλα και τη Σάρα να συστηθούν.

Η Αστερούλα σηκώθηκε. «Ονομάζομαι Αστερούλα Κάννινγκχαμ. Η μαμά μου και εγώ βαπτισθήκαμε πριν από δύο εβδομάδες». Σταμάτησε και ένα χαμόγελο μεγάλωσε στο πρόσωπό της καθώς κοίταζε την καινούργια φίλη της. «Και αυτή είναι η φίλη μου η Σάρα». ■

Η συγγραφέας ζει στο Κολοράντο των Η.Π.Α.

ΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ

Πώς μπορείτε να καλωσορίσετε κάποιον που είναι καινούργιος στην εκκλησία;

Να είστε το φως!

Από την Ελίζαμπεθ Πίνμπορου

Αγαπώ

Μην κουτσομπολεύετε

Συγχωρώ

Υποστηρίζω

Ενθαρρύνω

Προσκαλώ

Ενωτίζομαι

Γίνετε φίλοι

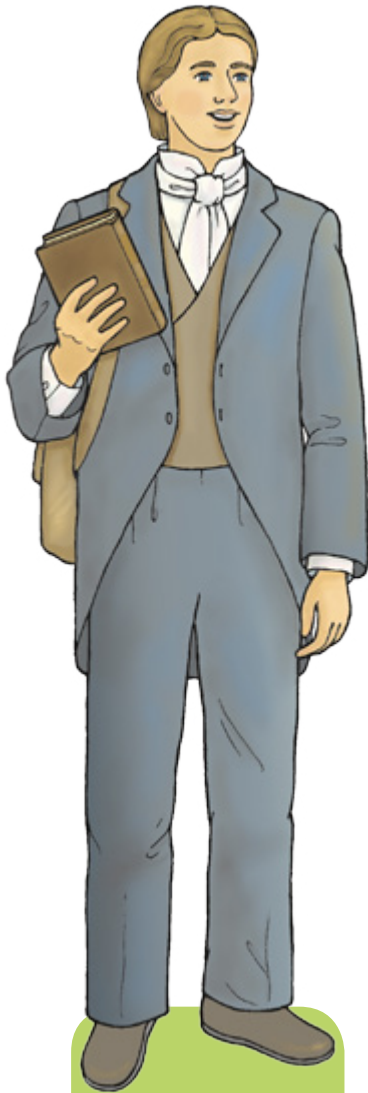
*«Κρατήστε λοιπόν το φως σας ψηλά ώστε να λάμπει στον κόσμο.
Ιδέστε, εγώ είμαι το φως που θα κρατάτε ψηλά» (Νεφί Γ' 18:24).*

Μπορούμε να είμαστε ένα φως στους άλλους, όντες αληθινοί φίλοι. Διαβάστε τις ιδέες πιο κάτω και προσθέστε μερικές δικές σας. Κάθε φορά που γράφετε το όνομα κάποιου που θέλετε να του δείξετε αγάπη, χρωματίστε το στο φως του ήλιου.

- Αγαπάτε τους άλλους:** Μπορείτε να δημιουργήσετε κάτι το πολύ διαφορετικό στη ζωή τους! Ο Χριστός έχει αγάπη γι' αυτούς, επομένως, προσπαθήστε να τους δείξετε εκείνη την αγάπη.
Ποιος: _____
- Συγχωρήστε:** Αν κάποιος σας πληγώσει, προσπαθήστε να δείτε τα πράγματα από τη δική του σκοπιά. Μπορείτε να βοηθήσετε να μαλακώσει η καρδιά του, αν συγχωρήσετε.
Ποιος: _____
- Ενθαρρύνετε:** Επαινέστε τους φίλους σας για τα δυνατά σημεία τους. Δείτε το καλύτερο σ' αυτούς, ακόμα κι αν χρειάζεται να βελτιωθούν. Με το να είστε ο καλύτερος εαυτός σας, βοηθά και αυτούς!
Ποιος: _____
- Ενωτισθείτε το Άγιο Πνεύμα:** Τα λόγια σας μπορούν να αλλάξουν μία άσχημη κατάσταση προς το καλό. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να σας βοηθήσει να ξέρετε τι θα πείτε και πώς να δείξετε καλοσύνη.
Ποιος: _____
- Ποτέ μην κουτσομπολεύετε:** Τα αγνή λόγια μπορεί να πληγώσουν. Δώστε στους άλλους το προνόμιο της αμφιβολίας και αγνοήστε τις αρνητικές σκέψεις.
Ποιος: _____
- Στηρίξτε τους φίλους σας:** Αν εμφανιστεί σε μία αθλητική εκδήλωση ενός φίλου ή κάποιον αγώνα στο σχολείο, θα τους βοηθήσει να νιώσουν την αγάπη σας.
Ποιος: _____
- Προσκαλέστε άλλους να μάθουν για το Ευαγγέλιο:** Ακόμα κι αν δεν αποδέχονται αυτά που λέτε, έχετε δείξει ότι νοιάζεστε αρκετά ώστε να μοιραστείτε πράγματα με αυτούς.
Ποιος: _____
- Κάνετε φίλους διαφορετικούς ανθρώπους:** Οι άλλοι έχουν πολλή καλοσύνη να μοιραστούν μαζί σας. Ο Χριστός βοήθησε και αγάπησε ανθρώπους, ασχέτως ποιοι ήταν.
Ποιος: _____

Διάδοση του Ευαγγελίου

Χρησιμοποιήστε αυτά για να μιλήσετε για ιστορίες της Εκκλησίας!

Σάμιουελ Σμιθ

Χάιρουμ Σμιθ

Πάρλυ Πρατ

Αφού οργανώθηκε η Εκκλησία, ο Επουράνιος Πατέρας ήθελε να ακούσουν όλοι για το Ευαγγέλιο. Ο πρώτος ιεραπόστολος ήταν ο αδελφός του Τζόζεφ Σμιθ, ο Σάμιουελ. Ο Χάιρουμ, ο μεγαλύτερος αδελφός του Τζόζεφ, δίδασκε κι αυτός άλλους για το Ευαγγέλιο. Μία ημέρα ένας άνδρας ονόματι Πάρλυ Πρατ είπε στον Χάιρουμ ότι είχε περάσει όλη την ημέρα διαβάζοντας το Βιβλίο του Μόρμον. Ο Χάιρουμ τον δίδαξε περισσότερα για την Εκκλησία και εκείνος βαπτίστηκε. Μετά ο Πάρλυ υπηρέτησε μια ιεραποστολή. Έγινε ηγέτης στην Εκκλησία.

Βρείτε περισσότερες μορφές της ιστορίας της Εκκλησίας στο liahona.lds.org.

Σκεπτόμενη ΤΟΝ Ιησού

Από την Λίντσεϊ Τάννερ

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

Η Μία ήταν ενθουσιασμένη. Ήταν η πρώτη της φορά στην εκκλησία! Οι ιεραπόστολοι είπαν στην οικογένειά της γι' αυτήν την εκκλησία. Αποφάσισαν να έλθουν.

Η Μία κοιτούσε τριγύρω. Είδε ένα λευκό πανί επάνω σε ένα τραπέζι. Κάτι ήταν κάτω από αυτό.

«Τι είναι κάτω από εκείνο το πανί;» Η Μία ρώτησε μία από τους ιεραποστόλους.

Η αδελφή Χάνσον χαμογέλασε. «Είναι η μετάληψη».

Μετάληψη. Ήταν μεγάλη λέξη. Η Μία είχε ακούσει τους ιεραποστόλους

να λένε στη μαμά και τον μπαμπά γι' αυτήν. Όμως δεν ήταν σίγουρη τι ήταν.

Όλοι τραγούδησαν ένα τραγούδι. Δύο άνδρες σήκωσαν το λευκό πανί. Δίσκοι με ψωμί ήταν κάτω από αυτό! Η Μία τους έβλεπε να κόβουν το ψωμί σε κομματάκια.

Ύστερα από το τραγούδι, ένας άνδρας είπε μια προσευχή. Άλλοι άνδρες διένειμαν το ψωμί σε όλους.

«Το ψωμί μάς βοηθά να θυμόμαστε το σώμα του Ιησού» ψιθύρισε η αδελφή Γκαρσία.

Η Μία πήρε ένα κομμάτι ψωμί.

Φαντάστηκε τον Ιησού να στέκεται εμπρός της.

Μετά υπήρξε μία άλλη προσευχή. Οι άνδρες διένειμαν δίσκους με μικροσκοπικά κύπελλα με νερό.

«Το νερό μάς βοηθά να θυμόμαστε το αίμα του Ιησού» ψιθύρισε η αδελφή Γκαρσία. «Πέθανε για μας, επειδή μας αγαπά».

Η Μία πήρε ένα κυπελλάκι ψωμί. Σκέφθηκε πόσο πολύ την αγαπούσε ο Ιησούς. Ένωθε σαν Εκείνος να της έδινε μία μεγάλη αγκαλιά.

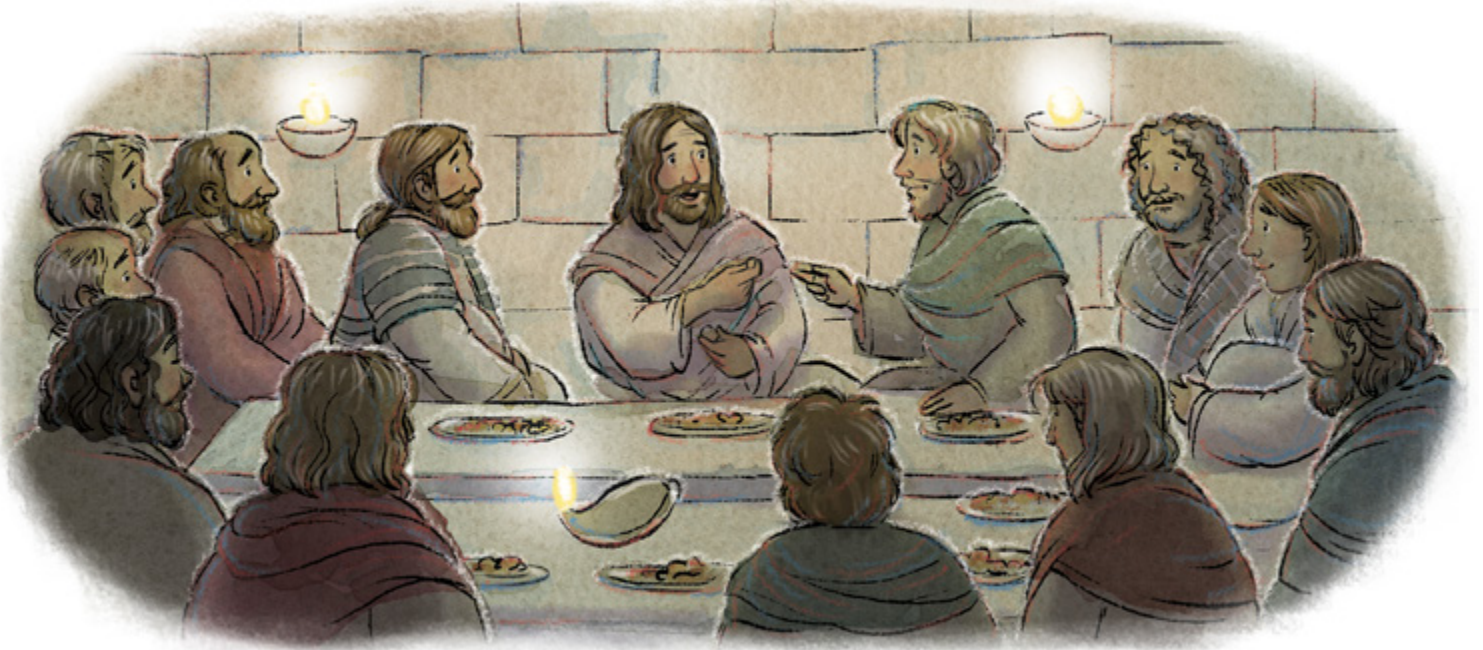
Αργότερα η αδελφή Χάνσον έδωσε στη Μία μία μικρή απεικόνιση του Ιησού. «Τρώμε το ψωμί και πίνουμε το νερό για να θυμόμαστε τον Ιησού και υποσχόμαστε να Τον ακολουθούμε» Χαμογέλασε. «Τι σκέπτεσαι για τη μετάληψη;»

Η Μία κοίταξε την απεικόνιση του Ιησού. Θυμήθηκε το θερμό αίσθημα που είχε. Χαμογέλασε. «Ήταν τέλεια! Αγαπώ τον Ιησού». ■

Η συγγραφέας ζει στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α.

Ο Ιησούς μάς έδωσε τη μετάληψη

Από την Κιμ Γουέμπ Ρηντ

Ο Ιησούς ήξερε ότι ο χρόνος Του στη γη είχε σχεδόν τελειώσει. Συγκέντρωσε τους Αποστόλους Του για τον Μυστικό Δείπνο. Τους έδωσε τη μετάληψη και τους ζήτησε να Τον θυμούνται πάντα.

Ο Ιησούς πήγε σε έναν κήπο για να προσευχηθεί. Πόνεσε για όλες τις αμαρτίες και τα θλιβερά πράγματα στη ζωή κάθε ανθρώπου. Μετά πέθανε στον σταυρό και ετάφη σε ένα μνήμα.

Το πρωινό της Κυριακής
μετά τον θάνατο του Ιησού,
κάποιες γυναίκες ήλθαν στο
μνήμα. Ο λίθος στην είσοδο
της πόρτας είχε κυλιστεί
και ο τάφος ήταν άδειος.
Πού ήταν ο Ιησούς;

Ήταν ξανά ζωντανός! Η Μαρία η Μαγδαληνή είδε τον Ιησού.
Εκείνος επισκέφθηκε τους Αποστόλους Του, ώστε να είναι έτοιμοι
να διδάξουν το Ευαγγέλιο, όταν Εκείνος επέστρεφε στους ουραμούς.

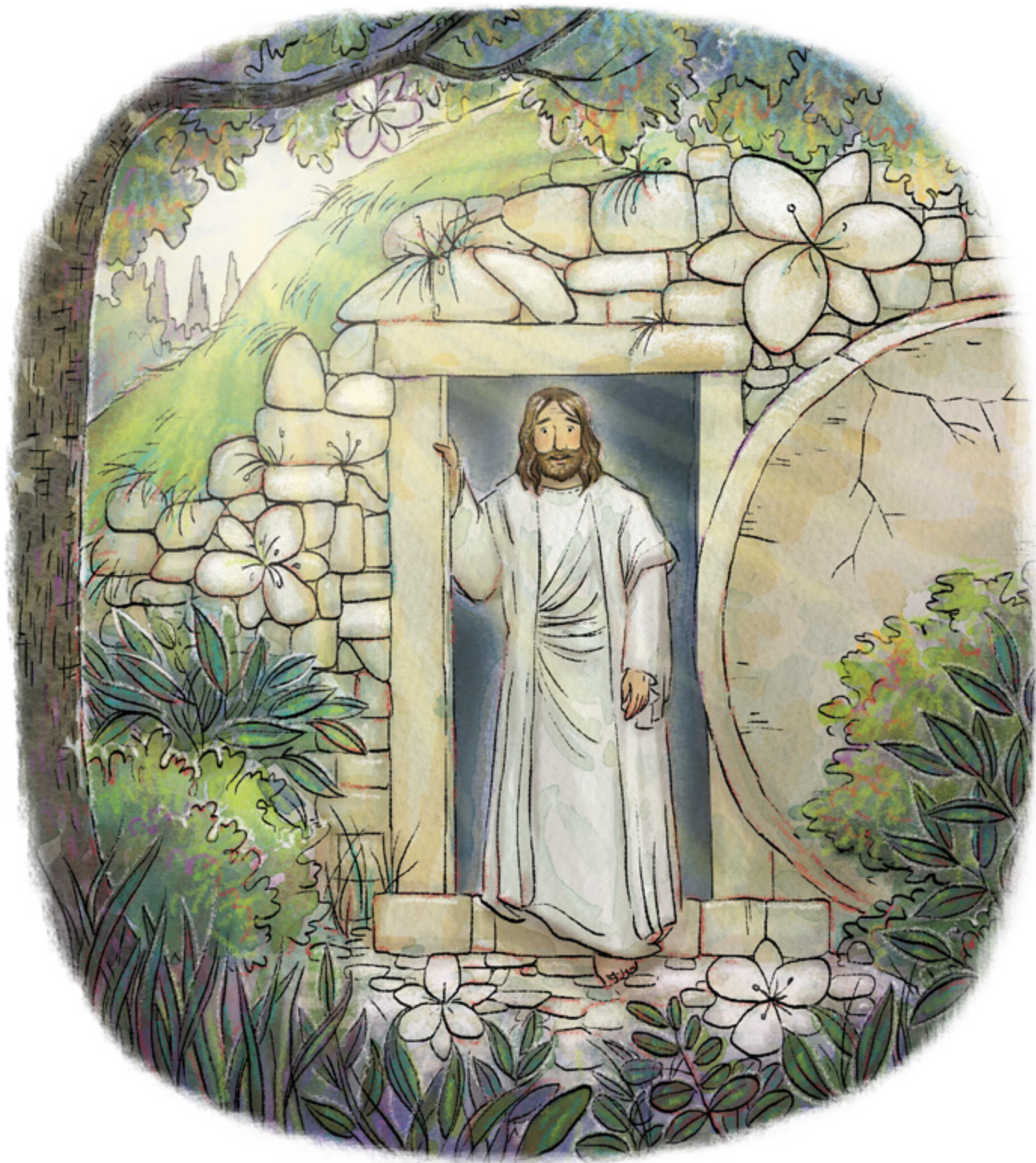
Όταν μεταλαμβάνω, ενθυμούμαι τον Ιησού. Ενθυμούμαι
ότι Εκείνος έζησε και πέθανε και ανεστήθη για εμένα,
ώστε να μπορέσω να ζήσω ξανά! ■

Κρίνα

Τα όμορφα λευκά κρίνα μάς υπενθυμίζουν την υπέροχη ημέρα που αναστήθηκε ο Ιησούς. Πέντε λευκά κρίνα κρύβονται σε αυτή την απεικόνιση. Κάθε φορά που βρίσκετε ένα, πείτε ένα πράγμα που έχετε μάθει για τον Ιησού.

**Από τον Πρεσβύτερο
Μπρους ΜακΚόνκι
(1915-1985)**

Της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

*Η πίστη είναι δύναμη και η δύναμη
είναι ιεροσύνη.*

Ο Θεός είναι ο Θεός, επειδή είναι η προσωποποίηση πάσης πίστεως και πάσης δυνάμεως και πάσης ιεροσύνης. Η ζωή που Εκείνος ζει ονομάζεται αιώνια ζωή.

Και ο βαθμός στον οποίον γινόμαστε σαν Εκείνον είναι ο βαθμός στον οποίον κερδίζουμε την πίστη Του, αποκτούμε τη δύναμή Του και ασκούμε την ιεροσύνη Του. Και όταν γίνουμε σαν Εκείνον υπό την πλήρη και αληθινή έννοια, τότε θα έχουμε επίσης αιώνια ζωή.

Η πίστη και η ιεροσύνη πηγαίνουν χέρι-χέρι. Η πίστη είναι δύναμη και η δύναμη είναι ιεροσύνη. Αφού κερδίσουμε πίστη, λαμβάνουμε την ιεροσύνη. Μετά, μέσω της ιεροσύνης, αναπτυσσόμαστε σε πίστη έως ότου γίνουμε σαν τον Κύριο μας, έχοντας πάσα δύναμη.

Ο χρόνος μας εδώ στη θνητότητα ξεχωρίζεται ως χρόνος δοκιμαστικής περιόδου και δοκιμασίας. Είναι προνόμιό μας ενώ είμαστε εδώ να τελειοποιήσουμε την πίστη μας και να αναπτυχθούμε σε δύναμη της ιεροσύνης...

Η αγία ιεροσύνη έκανε περισσότερα σε τέλειους άνδρες κατά την εποχή του Ενώχ παρά σε οποιαδήποτε άλλη εποχή. Γνωστή τότε ως η τάξη του Ενώχ (βλέπε Δ&Δ 76:57), ήταν η δύναμη διά της οποίας εκείνος και

ο λαός του ανελήφθησαν. Και ανελήφθησαν, επειδή είχαν πίστη και ασκούσαν τη δύναμη της ιεροσύνης.

Με τον Ενώχ ο Κύριος συνήψε μία αιώνια διαθήκη ότι όλοι όσοι ελάμβαναν την ιεροσύνη θα είχαν δύναμη, μέσω πίστεως, να κυβερνούν και να ελέγχουν τα πάντα στη γη, να απηφήσουν τους στρατούς των εθνών και να σταθούν με δόξα και υπερύψωση ενώπιον του Κυρίου.

Ο Μελχισεδέκ ήταν άνδρας παρόμοιας πίστης «και ο λαός του ηργάζετο χρησιότητα και εξασφάλισε τους ουρανοίς και επεδίωξε την πόλη του Ενώχ» (Τζόζεφ Σμιθ Μετάφραση, Γένεση 14:34)...

Ποια είναι τότε η διδαχή της ιεροσύνης; Και πώς θα ζήσουμε ως υπηρέτες του Κυρίου;

Αυτή η διδαχή είναι ότι ο Θεός Πατέρας μας είναι ένα ένδοξο, τελειοποιημένο και υπερνυμμένο άτομο που έχει πάσα ισχύ, πάσα δύναμη και πάσα κυριαρχία, το οποίο

γνωρίζει τα πάντα και είναι άπειρο σε όλα τα γνωρίσματά Του και το οποίο ζει στην οικογενειακή μονάδα.

Είναι ότι ο Αιώνιος Πατέρας μας απολαμβάνει αυτήν την υψηλή κατάσταση δόξας και τελειότητας και δυνάμεως, επειδή η πίστη Του είναι τέλεια και η ιεροσύνη Του είναι απεριόριστη.

Είναι ότι η ιεροσύνη είναι το ίδιο το όνομα της δύναμης του Θεού και ότι αν θέλουμε να γίνουμε σαν Εκείνον, πρέπει να λάβουμε και να ασκούμε την ιεροσύνη ή τη δύναμή Του όπως την ασκεί Εκείνος...

Είναι ότι για να έχουμε δύναμη, με πίστη, να κυβερνούμε και να ελέγχουμε τα πάντα, τόσο τα υλικά όσο και τα πνευματικά, να κάνουμε θαύματα και να έχουμε τέλεια ζωή, να σταθούμε στην παρουσία του Θεού και να γίνουμε σαν Εκείνον, επειδή έχουμε κερδίσει την πίστη Του, τις τελειότητές Του και τη δύναμή Του ή με άλλα λόγια την πληρότητα της ιεροσύνης Του.

Αυτή η διδαχή της ιεροσύνης είναι μεγαλύτερη από αυτό που υπάρχει τίποτε μεγαλύτερο ούτε μπορεί να υπάρχει κάτι μεγαλύτερο. Αυτή είναι η δύναμη που μπορούμε να κερδίσουμε μέσω πίστεως και χρησιότητας...

Πράγματι υπάρχει δύναμη στην ιεροσύνη -- μία δύναμη που επιζητούμε να αποκτήσουμε για να χρησιμοποιούμε, μία δύναμη που προσευχόμαστε ευσεβώς να μείνει σε μας και στους απογόνους μας διά παντός. ■

Από μία ομιλία γενικής συγκέντρωσης ιεροσύνης με τίτλο «Η διδαχή της Ιεροσύνης», Ensign, Μάιος 1982, 32-34. Η χρήση κεφαλαίων έχει τυποποιηθεί.

**ΑΛΛΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΕΧΩ,
ΥΠΟ ELSPETH YOUNG**

Ο ανεστημένος Κύριος επισκέφθηκε τα «άλλα πρόβατά» Του (Νεφί Γ΄ 15:21) στην αμερικανική ήπειρο και αλλού. Οι Νεφίτες «και ψηλάφησαν τα αποτυπώματα των καρφιών στα χέρια και στα πόδια του. Και αυτό το έκαναν προχωρώντας ένας προς ένα μέχρι που όλοι είχαν προχωρήσει, και είχαν δει με τα μάτια τους και ψηλάφησαν με τα χέρια τους, και ήξεραν με βεβαιότητα και κατέθεσαν μαρτυρία ότι ήταν εκείνος, για τον οποίο είχε γραφεί από τους προφήτες ότι θα ερχόταν» (Νεφί Γ΄ 11:15).

Επίσης σε αυτό το τεύχος

ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ

Κατανοώντας την **Πατριαρχική Ευλογία** σας

Οι πατριαρχικές ευλογίες δεν μας λένε τα πάντα που θα μας συμβούν στη ζωή μας, αλλά παρέχουν έναν οδικό χάρτη ο οποίος μπορεί να μας βοηθήσει να οδηγηθούμε στη μεγάλη ευδαιμονία που έχει φυλάξει ο Επουράνιος Πατέρας μας για τον καθέναν μας.

σελ.
44

ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ

σελ.
58

ΤΟΝ **ΕΙΔΑΝ**

Ήταν μάρτυρες του ανεστημένου Χριστού. Πώς μπορούμε να στεκόμαστε ως μάρτυρες σήμερα.

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ο Ιησούς μάς έδωσε τη μετάληψη

Μεταλαμβάνουμε εβδομαδιαίως. Όμως τα παιδιά σας γνωρίζουν γιατί;

σελ.
76

